

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1947

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλον 226

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 423. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἰταλίας Συνθήκης Εἰρήνης τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1947... 1

Ἀνακοινώσεις

Περὶ ἀνακοινώσεως υπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ πνευματικῆς δηλώσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 423.

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἰταλίας Συνθήκης Εἰρήνης τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα Α' τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδοσὶν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς» μετ' ἀπόφασίν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἰταλίας συνομολογηθεῖσα καὶ ἐν Παρισίοις υπογραφείσα τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1947 Συνθήκη περὶ Εἰρήνης ἐξ ἁρθρῶν 90 μετὰ 17 Παραρτημάτων, ἥς τὸ καίμενον ἔπεται, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Διὰ Β. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ συσταθῇ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Συμβούλιον Συνθηκῶν» πρὸς μελέτην, ἐρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ τῆς συνθέσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου. Ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν θέλει ὁρίσῃ τὰ τῆς σχετικῆς δαπάνης δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν καὶ ἐν γένει τὴν λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου, τῆς σχετικῆς πιστώσεως βαρυνούσης τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν

Εν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΛΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΔ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Ν. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ — ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΛΑΣ

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Κίνα, ἡ Γαλλία, τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, ἡ Ἐνωσις τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, ἡ Αὐστράλια, τὸ Βέλγιον ἡ Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία τῆς Μπιελορωσίας, ἡ Βραζιλία, ὁ Καναδᾶς, ἡ Αἰθιοπία, ἡ Ἑλλάς, αἱ Ἰνδία, ἡ Νέα Ζηλανδία, αἱ Κάτω Χῶραι, ἡ Πολωνία, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία τῆς Οὐκρανίας, ἡ Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωσις, ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀναφερόμενοι κατωτέρω ὑπὸ τὸ ὄνομα «Συμμάχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις» ἄφ' ἐνός,

καὶ ἡ Ἰταλία ἄφ' ἑτέρου.

Δεδομένου ὅτι ἡ Ἰταλία, ὑπὸ τὸ φασιστικὸν καθεστῶς, κατέστη ἐν τῶν συμβαλλομένων μερῶν τοῦ Τριμεροῦς Συμφώνου μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ὅτι ἐπεχείρησε πόλεμον ἐπιθετικόν, καὶ, ὡς ἐκ τούτου, προεκάλεσε κατάστασιν πολέμου μεθ' ὧν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ ἄλλων Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ ὅτι ὑπέχει ἐν ἀναλόγῳ μέτρῳ εὐθύνας διὰ τὸν πόλεμον.

Δεδομένου ὅτι, κατόπιν τῶν νικῶν τῶν συμμάχων δυνάμεων καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν δημοκρατικῶν στοιχείων τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, τὸ φασιστικὸν καθεστῶς ἀντράπη ἐν Ἰταλίᾳ τὴν 25ην Ἰουλίου 1943, καὶ ὅτι ἡ Ἰταλία, ἀφοῦ ἐσυνθηκολόγησεν ἄνευ ὧν, ὑπέγραψε τοὺς ὅρους τῆς ἀνακωχῆς τῆς 3ης καὶ 29ης Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Δεδομένου, ὅτι, μετὰ τὴν ρηθεῖσαν ἀνακωχήν, ἐνοπλοὶ ἰταλικοὶ δυνάμεις, τόσον τῆς Κυβερνήσεως ὅσον καὶ τῆς Ἀντιστάσεως, ἔλαβον ἐνεργῶν μέρος εἰς τὸν κατὰ τῆς Γερμανίας πόλεμον, ὅτι ἡ Ἰταλία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1943 καὶ κατέστη οὕτω συνεμπόλεμος εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.

Δεδομένου ὅτι αἱ Συμμάχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις καὶ ἡ Ἰταλία ἐπιθυμοῦσι νὰ συνάψωσι συνθήκην εἰρήνης ρυθμίζουσαν συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, τὰ συνεπεῖχ τῶν προμνησθέντων γεγονότων ἐκκρεμοῦντα ζητήματα καὶ ἀποτελοῦσαν τὴν βάσιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ αὐτῶν, ἐπιτρέπουσαν δ' οὕτω εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς αἰτήσεις τὰς ὁποίας ἡ Ἰταλία θέλει ὑποβάλλῃ πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν Ὁργάνωσιν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ πρὸς προσχώρησιν εἰς πᾶσαν σύμβασιν συνομολογηθεῖσαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἀπεφάσισαν νὰ κηρύξωσι τὴν λήξιν τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ νὰ συνάψωσι πρὸς τοῦτο τὴν παρούσαν Συνθήκην Εἰρήνης, ὥρισαν δ' ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ τοὺς κάτωθι ὑπογεγραμμένους Πληρεξουσίου τῶν, οἵτινες μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν ἄρθρων:

ΜΕΡΟΣ Ι΄.

Ἐδαφικοὶ Ὅροι

Τμῆμα Ι. Σύνορα

Ἄρθρον 1.

Τὰ σύνορα τῆς Ἰταλίας θὰ παραμείνωσιν ὡς εἶχον τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1938, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν τροποποιήσεων τῶν διατυπωμένων ἐν τοῖς ἄρθροις 2,3,4, 11 καὶ 22. Ἡ γραμμὴ διαχαράξεως τῶν συνόρων τούτων ἐμφαίνεται εἰς τοὺς συνημμένους τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ χάρτας (Παράρτημα Ι΄). Ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας μεταξὺ τοῦ κειμένου τῆς περιγραφῆς τῶν συνόρων καὶ τῶν χαρτῶν, θέλει παρέχει πίστιν τὸ κείμενον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ μεθόριος μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, ὡς εἶχε τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1938, θέλει τροποποιηθῇ ὡς ἐξῆς:

1. Στενὸν τοῦ Μικροῦ Ἀγίου Βερνάρδου.

Ἡ νέα μεθόριος θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν γραμμὴν διαχω-

ρισμοῦ τῶν ὁδῶν ἀφισταμένη τῆς σημερινῆς μεθορίου 2 χιλιόμετρα περίπου βορειοδυτικῶς τοῦ Ἀσύλου (Hospice) τέμνουσα τὴν ὁδὸν 1 χιλιόμετρον περίπου βορειοανατολικῶς τοῦ Ἀσύλου καὶ ἐνωμένη ἐκ νέου μετὰ τῆς σημερινῆς μεθορίου 2 χιλιόμετρα περίπου νοτιοανατολικῶς τοῦ Ἀσύλου.

2. Ὁροπέδιον τοῦ Mont Cenis.

Ἡ νέα μεθόριος θὰ ἀποστῇ τῆς σημερινῆς μεθορίου 3 χιλιόμετρα περίπου βορειοδυτικῶς τῆς κορυφῆς Rochemelon, θὰ τέμνῃ τὴν ὁδὸν 4 χιλιόμετρα περίπου νοτιοανατολικῶς τοῦ Ἀσύλου καὶ θὰ ἐνωθῇ ἐκ νέου μετὰ τῆς σημερινῆς μεθορίου 4 χιλιόμετρα περίπου βορειοανατολικῶς τοῦ Mont d'Ambin.

3. Mont thalor-Chaberton.

α) Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Mont Thabor, ἡ νέα μεθόριος θὰ ἀποστῇ τῆς σημερινῆς μεθορίου 5 χιλιόμετρα περίπου ἀνατολικῶς τοῦ Mont Thabor καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ νοτιοανατολικὴν κατεύθυνσιν ἕνα ἐνωθῇ ἐκ νέου μετὰ τῆς σημερινῆς μεθορίου 3 περίπου χιλιόμετρα δυτικῶς τῆς Pointe de Charra.

β) Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Chaberton, ἡ νέα μεθόριος θὰ ἀποστῇ τῆς σημερινῆς μεθορίου 3 χιλιόμετρα περίπου βορειο-βορειοδυτικῶς τοῦ Chaberton τοῦ ὁποίου θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἀνατολικὸν κράσπεδον, θὰ τέμνῃ τὴν ὁδὸν 1 χιλιόμετρον περίπου ἀπὸ τῆς σημερινῆς μεθορίου, μετὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐνωθῇ ἐκ νέου 2 χιλιόμετρα περίπου νοτιοανατολικῶς τῆς κόμης Montgenèvre.

4. Ἀνω κοιλάδες τῆς Tinée, τῆς Vésubie καὶ τῆς Roya.

Ἡ νέα μεθόριος θὰ ἀποστῇ τῆς σημερινῆς μεθορίου εἰς Colla Longa, θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν γραμμὴν διαχωρισμοῦ τῶν ὁδῶν διὰ τοῦ Mont Clapier, τοῦ Col de Tende καὶ τοῦ Mont Marghareis, ἐπὶθεν θὰ κατέλθῃ νοτίως διὰ τοῦ Mont Saccarello, τοῦ Mont Vacchi, τοῦ Mont Pietravecchia, τοῦ Mont Lega καὶ θὰ φθάσῃ εἰς σημεῖον κείμενον 100 κατὰ προσέγγισιν μέτρα ἀπὸ τῆς σημερινῆς μεθορίου πλησίον τοῦ Colla Pegairolle 5 χιλιόμετρα περίπου βορειοανατολικῶς τοῦ Breil· ἐκεῖθεν κατευθυνομένη νοτιοδυτικῶς θὰ ἐνωθῇ ἐκ νέου μετὰ τῆς σημερινῆς μεθορίου 100 μέτρα περίπου νοτιοδυτικῶς τοῦ Mont Mergo.

Ἡ λεπτομερὴς περιγραφή τῶν τμημάτων τῶν συνόρων ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται αἱ τροποποιήσεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1,2,3 καὶ 4 ἐμφαίνεται εἰς τὸ Παράρτημα II τῆς παρούσης Συνθήκης, οἱ δὲ χάρται εἰς τοὺς ὁποίους ἡ περιγραφή αὕτη ἀναφέρεται εὐρίσκονται εἰς τὸ Παράρτημα Ι΄.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεθόριος μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γιουγκοσλαβίας καθορισθήσεται ὡς ἐξῆς:

Ἡ νέα μεθόριος ἀκολουθεῖ γραμμὴν ἔχουσαν ἀφετηρίαν τὸ σημεῖον συναντήσεως τῶν συνόρων τῆς Αὐστρίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας, ὡς εἶχον ταῦτα τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1938, καὶ ἀκολουθοῦσαν πρὸς νότον τὴν μεθόριον τοῦ 1938 μεταξὺ Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἰταλίας μέχρι τοῦ σημείου συναντήσεως τῆς μεθορίου ταύτης καὶ τοῦ διοικητικοῦ ὁρίου τοῦ διαχωρίζοντος τὰς ἰταλικὰς ἐπαρχίας τῆς Friuli (Udine) καὶ τῆς Gorizia· ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου, ἡ γραμμὴ συμπίπτει μετὰ τοῦ ρηθέντος διοικητικοῦ ὁρίου μέχρι σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 0,5 χμ. βορείως τοῦ χωρίου Mernico εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Iudrio·

ἀφισταμένη εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ διοικητικοῦ ὁρίου τοῦ διαχωρίζοντος τὰς ἰταλικὰς ἐπαρχίας τῆς Friuli καὶ τῆς Gorizia, ἡ γραμμὴ ἐκτείνεται πρὸς ἀνατολὰς μέχρι σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 0,5 χμ. δυτικῶς τοῦ χωρίου Vereoglia di Cosbana καὶ ἐκεῖθεν κατευθύνεται πρὸς νότον μεταξὺ τῶν κοιλάδων τοῦ Quarnizzo καὶ τῆς Cosbana μέχρι σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 1 χμ. νοτιοδυτικῶς τοῦ χωρίου Fleana, καμπτομένη εἰς τρόπον ὥστε νὰ τέμνῃ τὸν ποταμὸν Recca εἰς σημεῖον κείμενον κατὰ προσέγγισιν 1,5 χμ. ἀνατολικῶς τοῦ Iudrio ἀφίνουσα ἀνατολικῶς τὴν ὁδὸν ἀπὸ Cosbana διὰ Nebola εἰς Castel Dobra·

ἐκεῖθεν ἡ γραμμὴ συνεχίζεται νοτιοανατολικῶς, διερχομένη ἀμέσως νοτίως τῆς ὁδοῦ μεταξὺ τῶν σημείων 111 καὶ 172, εἰτα νοτίως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Vipulzano εἰς Uclanzi

διὰ τῶν σημείων 57 καὶ 122, τέμνουσα τὴν τελευταίαν ταύτην ὁδὸν 100 μέτρα περίπου ἀνατολικῶς τοῦ σημείου 122 διὰ τὴν στραφῇ πρὸς βορρᾶν κατευθυνομένη πρὸς σημείον κείμενον 350 μέτρα νοτιοανατολικῶς τοῦ σημείου 266.

διερχομένη 0,5 χμ. περίπου βορείως τοῦ χωρίου San Floriano ἡ γραμμὴ ἐκτείνεται τότε πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τοῦ Monte Sabotino (σημεῖον 610), ἀφίνουσα πρὸς βορρᾶν τὸ χωρίον Poggio San Valentino.

ἀπὸ τοῦ Monte Sabotino, ἡ γραμμὴ, κατευθυνομένη πρὸς νότον, διέρχεται τὸν Isonzo (Soca) εἰς τὸ ὕψος τῆς πόλεως Salcano, τὴν ὁποίαν ἀφίνει ἐπὶ γιουγκοσλαυκοῦ ἐδάφους· εἰτα ἀκολουθεῖ ἀμέσως πρὸς δυσμὰς κατὰ μῆκος τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀπὸ τοῦ Canale d'Isonzo εἰς Montespino μέχρι σημείου κειμένου 750 μέτρα περίπου νοτίως τῆς ὁδοῦ τῆς Gorizia εἰς Aisovizza.

ἀποχωριζομένη τότε τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, κάμπτεται πρὸς νοτιοδυτικὴν κατεύθυνσιν, ἀφίνουσα ἐπὶ γιουγκοσλαυκοῦ ἐδάφους τὴν πόλιν San Pietro καὶ ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους τὸ Ἄσυλον (Hospice) καὶ τὴν περὶ αὐτὸ ὁδὸν, διατέμνει εἰς 700 μέτρων περίπου ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τῆς Gorizia S. Marco τὴν γραμμὴν συνδέσεως τοῦ προρρηθέντος σιδηροδρόμου καὶ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Sagrado εἰς Cormons προχωρεῖ κατὰ μῆκος τοῦ νεκροταφείου τῆς Gorizia, παραμένοντος ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους, διέρχεται μεταξὺ τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἀρ. 55 ἀπὸ Gorizia εἰς Τεργέστην, παραμενοῦσης ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους, καὶ τῆς διχοταυρώσεως τῶν κειμένης εἰς τὸ σημεῖον 54, ἀφίνουσα ἐπὶ γιουγκοσλαυκοῦ ἐδάφους τὰς πόλεις Verboia καὶ Merna καὶ φθάνει εἰς σημείον κείμενον κατὰ προσέγγισιν εἰς τὸ σημεῖον 49.

ἐκεῖθεν, ἡ γραμμὴ προχωρεῖ πρὸς νοτίαν κατεύθυνσιν διὰ μέσου τοῦ Carso 1 χμ. περίπου ἀνατολικῶς τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἀρ. 55, ἀφίνουσα πρὸς ἀνατολὰς τὸ χωρίον Opacchia-sella καὶ πρὸς δυσμὰς τὸ χωρίον Iamiano.

ἀπὸ σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 1 χμ. ἀνατολικῶς τοῦ Iamiano, ἡ γραμμὴ ἀκολουθεῖ τὸ διοικητικὸν ὄριον τὸ διαχωρίζον τὰς ἐπαρχίας τῆς Gorizia καὶ τῆς Τεργέστης μέχρι σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 2 χμ. βορειοανατολικῶς τοῦ χωρίου San Giovanni καὶ περίπου 0,5 χμ. βορειοδυτικῶς τοῦ σημείου 208, καὶ ἀποτελοῦντος κοινὸν σημείον τῶν συνόρων τῆς Γιουγκοσλαβίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους τῆς Τεργέστης.

Ὁ χάρτης εἰς τὸν ὁποῖον ἀναφέρεται ἡ περιγραφή αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὸ Παράρτημα Γ'.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μεθόριος μεταξὺ Ἰταλίας καὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους τῆς Τεργέστης καθορισθήσεται ὡς ἔπεται:

Ἡ νέα μεθόριος ἐκκινεῖ ἀπὸ σημείου κειμένου ἐπὶ τοῦ διαχωρίζοντος τὰς ἐπαρχίας τῆς Gorizia καὶ τῆς Τεργέστης διοικητικοῦ ὁρίου 2 χμ. περίπου βορειοανατολικῶς τοῦ χωρίου San Giovanni καὶ 0,5 χμ. περίπου βορειοδυτικῶς τοῦ σημείου 208, καὶ ἀποτελοῦντος κοινὸν σημείον τῶν συνόρων τῆς Γιουγκοσλαβίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους τῆς Τεργέστης, κατευθύνεται νοτιοδυτικῶς μέχρι σημείου παρακειμένου τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ ἀρ. 14 καὶ εὐρισκόμενου κατὰ προσέγγισιν 1 χμ. βορειοδυτικῶς τῆς συναντήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν ἀρ. 55 καὶ 14 αἱτινες βαίνουν ἀπὸ τῆς Gorizia καὶ τοῦ Montefalcone ἐκαστέρωθεν εἰς Τεργέστην.

ἐκεῖθεν, ἡ γραμμὴ κατευθύνεται πρὸς νότον μέχρι σημείου κειμένου ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Panzano, εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Punta Sdobba εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Isonzo (Soca), καὶ ἀπὸ τοῦ Castello Vecchio εἰς Duino, 3,3 χμ. περίπου νοτίως τοῦ σημείου ὅπου ἐγκαταλείπει τὴν ἀκτὴν, σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 2 χμ. βορειοδυτικῶς τῆς πόλεως Duino.

ἐκεῖθεν, ἡ γραμμὴ φθάνει εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν διερχομένη εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς ἀκτῆς καὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους τῆς Τεργέστης.

Ὁ Χάρτης εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ περιγραφή αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὸ Παράρτημα Γ'.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ τελικὴ διαχωρίζουσα τῶν νέων συνόρων τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 22 τῆς παρούσης Συνθήκης θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τόπου ὑπὸ Ὀροθετικῶν Ἐπιτροπῶν ἀποτελουμένων ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν δύο ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

2. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται θὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των ἀμέσως μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ τερματίσωσι δὲ αὐτὰς τὸ ταχύτερον δυνατόν καὶ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐντὸς προθεσμίας ἐξ μηνῶν.

3. Πάντα τὰ ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἤθελεν ἐπέλθῃ συμφωνία εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς ταύτας θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τοὺς ἐν Ρώμῃ Πρέσβεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, οἵτινες, ἐνεργοῦντες κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ἐν ἄρθρῳ 86, θέλουσιν ἐξασφαλίσαι τὴν τελικὴν ρύθμισιν αὐτῶν δι' οἰασδήποτε μεθόδου τῆς ἐκλογῆς των, συμπεριλαμβανομένου, ἐὰν ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη, τοῦ διορισμοῦ τρίτου ἀμερολήπτου Ἐπιτρόπου.

4. Αἱ δαπάναι τῶν ὀροθετικῶν Ἐπιτροπῶν θὰ βαρύνωσιν ἐξ ἡμισείας ἐκαστέραν τῶν δύο ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

5. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ τελικοῦ ἐπιτοπίου καθορισμοῦ τῶν ἐν ἄρθροις 3, 4 καὶ 22 ὀριζομένων συνόρων, οἱ Ἐπιτροποι θὰ ἔχωσι τὴν ἀδειαν νὰ ἀφίστανται κατὰ 0,5 χμ. τῆς γραμμῆς τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης, ἵνα προσαρμόσωσι τὰ σύνορα εἰς τὰς τοπικὰς γεωγραφικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι δὲν θὰ θέσωσιν ὑπὸ κυριαρχίαν ἄλλῃ ἐκείνης ἧτις προκύπτει ἐκ τῶν ὀρισθεισῶν εἰς τὴν παρούσαν Συνθήκην ὀροθεσιῶν, χωρίον τι ἢ πόλιν πλέον τῶν 500 κατοίκων, ἢ σημαντικὴν τινα ὁδὸν ἢ σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, οὐδὲ σημαντικὸν τι κέντρον ὑδρεύσεως ἢ ἡλεκτροπαραγωγῆς.

Τίτλημα II - Γαλλία

(Εἰδικοὶ Ὅροι)

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἰταλία παρχωρεῖ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐν πλήρει κυριαρχίᾳ τὸ πρῶν ἰταλικὸν ἔδαφος τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς γαλλικῆς πλευρᾶς τῆς γαλλοῖταλικῆς μεθορίου, ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν ἄρθρῳ 2.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ὅλα τὰ ἱστορικὰ καὶ διοικητικὰ ἀρχεῖα τὰ προγενέστερα τοῦ 1860 τὰ ἀφορῶντα τὸ ἔδαφος τὸ παρχωρηθὲν εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 24ης Μαρτίου 1860 καὶ διὰ τῆς Συμβάσεως τῆς 23 Αὐγούστου 1860.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ συμπράξῃ μετὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἐγκατάστασιν σιδηροδρομικῆς συνδέσεως μεταξὺ Briançon καὶ Modane διὰ Bardonnèche.

2. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιτρέπῃ ἀτελῶς ἀνευ τελωνειακοῦ ἐλέγχου, ἐλέγχου διαβατηρίων ἢ οἰασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως, τὴν κίνησιν διὰ σιδηροδρόμου τῶν ταξιδιωτῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῶν χρησιμοποιοῦντων, ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους, τὴν οὕτω ἐγκατασταθεῖσαν σιδηροδρομικὴν σύνδεσιν, ἵνα μεταβῶσι, πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην κατεύθυνσιν, ἀπὸ σημείου τινὸς εὐρισκόμενου ἐν Γαλλίᾳ πρὸς ἕτερον τι σημείον εὐρισκόμενον ἐν Γαλλίᾳ· θὰ λάβῃ πᾶν ἀναγκαῖον μέτρον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διελεύσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἀτελείας καὶ ἀνευ ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως τῶν γαλλικῶν συμμῶν τῶν χρησιμοποιοῦντων τὴν ἐν λόγῳ σύνδεσιν.

3. Αἱ ἀναγκαῖαι συμφωνίαι θὰ συναφθῶσιν ἐν εὐθέτω χρόνῳ μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁροπέδιον τοῦ Mont Cenis

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐξασφαλισθῶσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν εὐκολίαι ὅμοιαι πρὸς ἃς αὕτη διέθετε διὰ τὴν ὕδρο-ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ ὕδωρ τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τῆς λίμνης τοῦ

Mont Cenis πρό της παραχωρήσεως της περιοχής ταύτης εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ Ἰταλία θὰ λάβῃ παρὰ τῆς Γαλλίας διὰ διμεροῦς συμφωνίας τὰς τεχνικὰς ἐγγυήσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ Παράρτημα III.

2. Περιοχὴ τῆς Tenda-Briga

Ἰνα μὴ ὑποστῇ ἡ Ἰταλία οὐδεμίαν μείωσιν τῆς προμηθείας ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ἀπὸ τὰς πηγὰς τὰς κειμένας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Tenda-Briga πρό της παραχωρήσεως τῆς περιοχῆς ταύτης εἰς τὴν Γαλλίαν. ἡ Ἰταλία θὰ λάβῃ παρὰ τῆς Γαλλίας διὰ διμεροῦς συμφωνίας τὰς τεχνικὰς ἐγγυήσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ Παράρτημα III.

Τμῆμα III - Αὐστρία (Εἰδικοὶ Ὅροι)

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ Ἰταλία θὰ συνάψῃ μετὰ τῆς Αὐστρίας συμφωνίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας κυκλοφορίας τῶν ταξιδιωτῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων μεταξὺ Βορείου καὶ Ἀνατολικοῦ Τυρόλου, ἡ θὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰς ὑφισταμένας ἐπὶ τοῦ θέματος συμφωνίας.

2. Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἔλαβον ὑπὸ σημείωσιν τὰς διατάξεις ὧν τὸ κείμενον περιέχεται ἐν Παραρτήματι IV ἐπὶ τῶν ὁπείων αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας συνεφώνησαν τὴν 5ην Σεπτεμβρίου 1946.

Τμῆμα IV - Ὁμοσπονδιακὴ Λαϊκὴ

Δημοκρατία τῆς Γιουγκοσλαβίας (Εἰδικοὶ Ὅροι)

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ Ἰταλία παραχωρεῖ εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν, ἐν πλήρει κυριαρχίᾳ, τὸ ἔδαφος τὸ κείμενον μεταξὺ τῶν νέων συνόρων τῆς Γιουγκοσλαβίας, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 22 καὶ τῶν ἱταλογιουγκοσλαβικῶν συνόρων ὡς εἶχον τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1938 ὡς καὶ τὴν κοινότητα τῆς Ζάρας καὶ πάσας τὰς παρακειμένας νήσους καὶ τὰς νησίδας τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὰς κατωτέρω ζώνας :

(α) περιοχὴ ὀριζομένη :

πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς παραλλήλου 42° 50' B

πρὸς νότον ὑπὸ τῆς παραλλήλου 42° 42' B

πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ 17° 10' A

πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ 16° 25' A

(β) περιοχὴ ὀριζομένη :

πρὸς βορρᾶν ὑπὸ γραμμῆς διερχομένης διὰ τοῦ Porto del Quieto καὶ παραμενούσης εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης καὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ, ἐκεῖθεν ἐκτεινομένης μέχρι τοῦ σημείου 45° 15' B-13° 24' A.

πρὸς νότον ὑπὸ τῆς παραλλήλου 44° 23' B.

πρὸς δυσμὰς ὑπὸ γραμμῆς συναντήσεως τὰ ἀκόλουθα σημεία :

1) 45° 15' B-13° 24' A

2) 44° 51' B-13° 37' A

3) 44° 23' B-14° 18' 30" A.

πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἰστρίας, τὰς νήσους καὶ τὸ ἡπειρωτικὸν ἔδαφος τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Ὁ χάρτης τῶν ὡς ἄνω περιοχῶν εὐρίσκεται εἰς τὸ Παράρτημα I.

2. Ἡ Ἰταλία παραχωρεῖ εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν, ἐν πλήρει κυριαρχίᾳ, τὴν νήσον Pelagosa καὶ τὰς παρακειμένας νησίδας.

Ἡ νήσος Pelagosa θὰ παραμείνῃ ἀποστρατιωτικοποιημένη.

Εἰς Pelagosa καὶ τὰ γειτνιάζοντα ὕδατα, οἱ Ἰταλοὶ ἀλιεῖς θὰ ἀπολαύωσι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ἀνεγνωρίζοντο εἰς τοὺς Γιουγκοσλαβικοὺς ἀλιεῖς πρὸ τῆς 8ης Ἀπριλίου 1941.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ Ἰταλία θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν ὅλα τὰ ἀντικείμενα καλλιτεχνικοῦ, ἱστορικοῦ, ἐπιστημονικοῦ, παιδαγωγικοῦ ἢ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος (συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν πράξεων, χειρογράφων, ἐγγράφων καὶ βιβλιογραφικοῦ ὕλικου) ὡς καὶ τὰ διοικητικὰ ἀρχεῖα (φακέλλους, μητρώα, σχέδια καὶ ἔγγραφα πάσης φύσεως) ἅτινα, μεταξὺ τῆς 4ης Νοεμβρίου 1918 καὶ τῆς 2ας

Μαρτίου 1924, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς, ἀπεκομίσθησαν ἐκτὸς τῶν προσαρτηθέντων εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν συνθηκῶν τῶν ὑπογραφεισῶν ἐν Ραπάλλο τὴν 12ην Νοεμβρίου 1920 καὶ ἐν Ρώμῃ τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1924 ἑδαφῶν. Ἡ Ἰταλία θὰ ἀποδώσῃ ἐπίσης τὰ ἀντικείμενα τῆς αὐτῆς φύσεως τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ρηθέντων ἑδαφῶν καὶ ἅτινα ἀφηρέθησαν ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς Ἀποστολῆς ἀνακωχῆς τῆς ἐδρευούσης ἐν Βιέννῃ μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον.

2. Ἡ Ἰταλία θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ προβλεπόμενα ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τὰ ὁποῖα νομικῶς ἀποτελοῦσι δημοσίαν περιουσίαν, ἅτινα ἀφηρέθησαν ἀπὸ τῆς 4ης Νοεμβρίου 1918, ἀπὸ τὸ ἔδαφος τὸ προσαρτῶμενον εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης, ὡς καὶ τὰ ἀντικείμενα τὰ ἐνδιαφέροντα τὸ ρηθὲν ἔδαφος, ἅτινα παρεδόθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας εἰς ἐκτέλεσιν τῶν συνθηκῶν εἰρήνης τῶν ὑπογραφεισῶν ἐν Ἀγίῳ Γερμανῶ τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1919 καὶ ἐν Τριανόν τὴν 4ην Ἰουνίου 1920 καὶ τῆς Συμβάσεως μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας τῆς ὑπογραφείσης ἐν Βιέννῃ τὴν 4ην Μαΐου 1920.

3. Ἐάν, εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, καθίσταται ἀδύνατον εἰς τὴν Ἰταλίαν νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀντικείμενα, ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν ἀντικείμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἢ σπουδαιότητος αἰσθητικῶς ἴσης πρὸς τὴν τῶν ἀφαιρεθέντων ἀντικειμένων, ἐν ᾧ μέτρῳ εἶναι δυνατόν νὰ προμηθευθῇ τις ταῦτα ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ὑδρεὺς τῆς κοινότητος Gorizia καὶ τῶν περιχώρων τῆς θὰ διακανονισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Παραρτήματος V.

Τμῆμα V Ἑλλάς (Εἰδικοὶ Ὅροι).

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ Ἰταλία ἐκχωρεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν πλήρει κυριαρχίᾳ τὰς νήσους τῆς Δωδεκανήσου τὰς κατωτέρω ἀριθμουμένας, ἧτοι : Ἀστυπάλαιαν, Ρόδον, Χάλκη, Κάρπαθον, Κάσον, Τήλον, Νίσυρον, Κάλυμνον, Λέρον, Πάτμον, Λιψόν, Σύμην, Κῶ, καὶ Καστελλόριζον, ὡς καὶ τὰς παρακειμένας νησίδας.

2. Αἱ ἀνωτέρω νῆσοι θὰ ἀποστρατιωτικοποιηθῶσι καὶ θὰ παραμείνωσιν ἀποστρατιωτικοποιημέναι.

3. Αἱ διατυπώσεις καὶ οἱ τεχνικοὶ ὅροι τῆς μεταβιβάσεως τῶν νήσων τούτων εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλουσι καθορισθῇ διὰ συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ διακανονισμοὶ θέλουσιν ἐπέλθῃ ἵνα ἡ ἀποχώρησις τῶν ξένων στρατευμάτων τερματισθῇ τὸ βραδύτερον ἐννεμήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΜΕΡΟΣ II

Πολιτικοὶ Ὅροι

Τμῆμα I Γενικοὶ Ὅροι

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἰταλία θὰ λάβῃ ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἅπαντα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς πρόσωπα, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκφράσεως τῆς σκέψεως, τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ τῆς δημοσιεύσεως, τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας, τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καὶ τοῦ συνέχεσθαι.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Ἰταλία δὲν θὰ διώξῃ οὔτε θὰ ἐνοχλήσῃ τοὺς Ἰταλοὺς ὑπηκόους, ἰδίως τὰ μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων διὰ μόνον τὸ γεγονός ὅτι, κατὰ τὴν περίοδον μεταξὺ τῆς 10ης Ἰουνίου 1940 καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐξέφρασαν τὴν συμπάθειάν των διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ διότι ἐνήργησαν ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

"Αρθρον 17.

Ἡ Ἰταλία ἤτις, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 30 τῆς Συνφωνίας Ἀναχωρῆς, ἔλαβε μέτρα πρὸς διάλυσιν τῶν φασιστικῶν ὀργανώσεων ἐν Ἰταλίᾳ, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὥπως μὴ ἀνεχθῇ τὴν ἐπανασύστασιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς τοιαύτης φύσεως ὀργανώσεων, ἔχουσιν πολιτικόν, στρατιωτικόν ἢ παραστρατιωτικόν χαρακτήρα, καὶ αἱ ὁποῖαι σκοπὸν ἔχουσι νὰ ἀποστερήσωσι τὸν Ἰταλικὸν λαὸν τῶν δημοκρατικῶν του δικαιωμάτων.

"Αρθρον 18.

Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ πλήρες κύρος τῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης μετὰ τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Φιλανδίας, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν ἢ διακανονισμῶν οἵτινες συνωμολογήθησαν ἢ θέλουσι συνομολογηθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐστρίαν, τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Εἰρήνης.

Τμῆμα II.— Ἰθαγένεια.

Πολιτικά καὶ Ἀστικά δικαιώματα.

"Αρθρον 19.

1. Οἱ Ἰταλοὶ ὑπῆκοι οἱ κατοικοῦντες τὴν 10ην Ἰουνίου 1940, ἐπὶ ἐδάφους ἐκχωρουμένου ὑπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς ἕτερον Κράτος κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης, ὡς καὶ τὰ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην γεννηθέντα τέκνα των, θὰ καταστῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς ἐπομένης παραγράφου, ὑπῆκοι τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔδαφος ἐκχωρεῖται καὶ θὰ ἀπολαύωσι πλήρους ἀστικῆς καὶ πολιτικῆς ἰκανότητος, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τὴν ὁποίαν τὸ διάδοχον Κράτος θὰ ἐκδώσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἡ ἀποκτῆσις τῆς ἰθαγενείας τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους θὰ συνεπάγῃται τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἰταλικῆς ἰθαγενείας.

2. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔδαφος ἐκχωρεῖται θὰ λάβῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ προσήκοντα νομοθετικά μέτρα διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἅπαντα τὰ πρόσωπα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 1 καὶ ἔχοντα ἡλικίαν ἀνω τῶν δεκαοκτῶ ἐτῶν (ἢ εἰς τὰ ἔγγραμα πρόσωπα, ἀδιαφόρως ἐὰν ἔχωσιν ἢ ὄχι τὴν ἡλικίαν ταύτην) τῶν ὁποίων ἡ συνήθης γλῶσσα εἶναι ἡ Ἰταλική, τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς τῆς Ἰταλικῆς ἰθαγενείας ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Πᾶν πρόσωπον ἀσκήσας οὕτω τὴν ἐπιλογὴν, θέλει διατηρήσῃ τὴν Ἰταλικὴν ἰθαγένειαν καὶ δὲν θὰ θεωρῇται ὡς ἀποκτήσας τὴν ἰθαγένειαν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔδαφος ἐκχωρεῖται. Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ συζύγου δὲν θὰ συνεπάγῃται καὶ τὴν τῆς συζύγου. Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ πατρὸς ἢ, ἐὰν ὁ πατὴρ ἀπεβίωσεν, ἡ ἐπιλογὴ τῆς μητρὸς θὰ συνεπάγῃται αὐτομάτως καὶ τὴν ἐπιλογὴν ὅλων τῶν μὴ ἐγγάμων τέκνων ἡλικίας κάτω τῶν δεκαοκτῶ ἐτῶν.

3. Τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔδαφος ἐκχωρεῖται θὰ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ ἀσκήσωσι τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς ὥπως μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν των εἰς Ἰταλίαν ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡσκήθῃ ἡ ἐπιλογὴ.

4. Τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔδαφος ἐκχωρεῖται θὰ ἐξασφαλίσῃ, συμφώνως πρὸς τοὺς θεμελιώδεις αὐτοῦ νόμους, εἰς ἅπαντα τὰ πρόσωπα τὰ εὐρισκόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου, ἀνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας, τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκφράσεως τῆς σκέψεως, τῆς ἐλευθερίας τύπου καὶ δημοσιεύσεως, τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας, τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καὶ τοῦ συνέρχεσθαι.

"Αρθρον 20.

1. Ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, οἱ Ἰταλοὶ ὑπῆκοι οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ἀνω τῶν δεκαοκτῶ ἐτῶν (ἢ τὰ ἔγγραμα πρό-

σωπα ἀδιαφόρως ἐὰν ἔχωσι ἢ ὄχι τὴν ἡλικίαν ταύτην) τῶν ὁποίων ἡ συνήθης γλῶσσα εἶναι μία τῶν γιουγκοσλαβικῶν γλωσσῶν (σερβική, κροατική, ἢ σλοβενική) καὶ τῶν ὁποίων ἡ κατοικία εὐρίσκεται ἐπὶ Ἰταλικοῦ ἐδάφους, θὰ δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι τὴν γιουγκοσλαβικὴν ἰθαγένειαν, ἐὰν αἱ γιουγκοσλαβικαὶ ἀρχαὶ δεχθῶσι τὴν αἴτησιν, τὴν ὁποῖαν δεόν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν διπλωματικὸν ἢ προξενικὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Γιουγκοσλαβίας ἐν Ἰταλίᾳ.

2. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Γιουγκοσλαβικὴ Κυβέρνησις θὰ διαβιβάσῃ εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, τοὺς καταλόγους τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ ἔχωσιν οὕτω ἀποκτήσει τὴν γιουγκοσλαβικὴν ἰθαγένειαν. Τὰ εἰς τοὺς καταλόγους τούτους ἀναφερόμενα πρόσωπα θέλουσιν ἀπωλέσῃ τὴν Ἰταλικὴν ἰθαγένειαν ἀπὸ τῆς ἐπισημοῦ ταύτης ἀνακοινώσεως.

3. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν προσώπων τούτων ὅπως μεταφέρωσι τὴν διαμονὴν των εἰς Γιουγκοσλαβίαν ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ρηθείσης ἐπισημοῦ ἀνακοινώσεως.

4. Οἱ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 19 τιθέμενοι κανόνες ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιλογῶν ἐπὶ τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων, θὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παραρτήματος XIV, παράγραφος 10, τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀφορῶσι τὴν μεταφορὰν τῆς περιουσίας τῶν προσώπων τῶν ἐπιλεγόμενων τὴν Ἰταλικὴν ἰθαγένειαν. ἔχουσιν ἐπίσης ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς τῆς περιουσίας τῶν προσώπων τῶν ἐπιλεγόμενων τὴν γιουγκοσλαβικὴν ἰθαγένειαν κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προβλεπομένους ὁρους.

Τμῆμα III Ἐλεύθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης.

"Αρθρον 21.

1. Δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συνιστᾶται τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης, τοῦ ὁποῖου ἡ ἔκτασις ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης καὶ τῶν καθοριζομένων ἐν ἀρθροῖς 4 καὶ 22 τῆς παρούσης Συνθήκης συνόρων. Τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, αἵτινες συμφωνοῦσιν ὅτι ἡ ἀκεραιότης του καὶ ἡ ἀνεξαρτησία του θὰ ἐξασφαλίζωνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ κυριαρχία τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς ζώνης τῆς ἀποτελούσης τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης, ὡς τοῦτο ὁρίζεται ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, θὰ τερματισθῇ ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

3. Ἀμα τῷ τερματισμῷ τῆς Ἰταλικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ζώνης, τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος Τεργέστης θὰ διοικῇται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις κανονισμοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸ προσωρινὸν καθεστῶς, τὸν ὁποῖον θέλει συντάξῃ τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐγκρίνῃ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας. Ὁ κανονισμὸς οὗτος θέλει παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὁρισθησομένης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διαρκοῦς Καταστατικοῦ τὸ ὁποῖον θὰ πρέπῃ νὰ ἔχῃ ἐγκρίθῃ ὑπ' αὐτοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος θὰ διέπῃται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Διαρκοῦς τοῦ Καταστατικοῦ. Τὰ κείμενα τοῦ Διαρκοῦς Καταστατικοῦ καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ ἀφορῶντος τὸ προσωρινὸν καθεστῶς περιέχονται εἰς τὰ παραρτήματα VI καὶ VII.

4. Τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης δὲν θὰ θεωρῇται ὡς ἐκχωροῦμενον ἔδαφος, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ παραρτήματος XIV τῆς παρούσης Συνθήκης.

5. Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παράσχωσιν εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης τὰς ἐγγυήσεις τὰς καθοριζομένας ἐν τῷ παραρτήματι IX.

"Αρθρον 22.

Ἡ μεθόριος μεταξὺ Γιουγκοσλαβίας καὶ τοῦ Ἐλεύθερου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης θέλει καθορισθῇ ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ νέα μεθόριος ἐκκινεῖ ἀπὸ σημείου κειμένου ἐπὶ

τοῦ διοικητικοῦ ὁρίου τοῦ διαχωρίζοντος τὰς ἐπαρχίας τῆς Gorizia καὶ τῆς Τεργέστης, 2 χμ. περίπου βορειοανατολικῶς τοῦ χωρίου San Giovanni καὶ 0,5 χμ. περίπου βορειοδυτικῶς τοῦ σημείου 208 καὶ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ κοινὸν σημεῖον τῶν συνόρων Γιουγκοσλαβίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης ἀκολουθεῖ τὸ διοικητικὸν τοῦτο ὄριον μέχρι τοῦ Ὄρους Lanaro (σημεῖον 546) ἐκεῖθεν δέ, πρὸς νοτιοανατολικὴν κατεύθυνσιν, μέχρι τοῦ ὄρους Cocusso (σημεῖον 672), διὰ τοῦ σημείου 461, Meducia (σημεῖον 475), Monte dei Pini (σημεῖον 476) καὶ τοῦ σημείου 407 τέμνουσα τὴν δημοσίαν ὁδὸν ἀρ. 58 ἐκ Τεργέστης εἰς Sesana 3,3 χμ. περίπου νοτιοδυτικῶς τῆς πόλεως ταύτης ἀφίνουσα πρὸς ἀνατολὰς τὰ χωρία Vogliano καὶ Orle καὶ κατὰ προσέγγισιν 0,4 χμ. δυτικῶς τοῦ χωρίου Zolla.

2. Ἀπὸ τὸ Ὄρος Cocusso ἡ γραμμὴ συνεχίζεται μὲ κατεύθυνσιν νοτιοανατολικῶς, ἀφίνουσα τὸ χωρίον Grozzana πρὸς δυσμὰς, φθάνει εἰς τὸ Ὄρος Goli (σημεῖον 621) καὶ ἐκεῖθεν, κατευθυνομένη νοτιοδυτικῶς, τέμνει τὴν ὁδὸν ἀπὸ Τεργέστης εἰς Cosina εἰς τὸ σημεῖον 455 καὶ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν εἰς τὸ σημεῖον 485, διέρχεται διὰ τῶν σημείων 416 καὶ 326, ἀφίνουσα εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν τὰ χωρία Beca καὶ Castel τέμνει τὴν ὁδὸν ἀπὸ τὸ Osop εἰς Gabrovizza d'Istria, 100 μέτρα περίπου νοτιοανατολικῶς τοῦ Osop· ἐκεῖθεν ἡ γραμμὴ διέρχεται τὸν ποταμὸν Risana καὶ τέμνει τὴν ὁδὸν ἀπὸ Villa Decani εἰς Risano ἐπὶ σημείου κειμένου 350 μέτρα περίπου δυτικῶς τοῦ Risano ἀφίνουσα εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν τὸ χωρίον Rosario καὶ τὴν ὁδὸν ἀπὸ Risano εἰς San Sergio· ἐκεῖθεν ἡ γραμμὴ συναντᾷ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν τὴν κειμένην 1 χμ. περίπου βορειοανατολικῶς τοῦ σημείου 362, διερχομένη διὰ τῶν σημείων 285 καὶ 354.

3. Ἐκεῖθεν ἡ γραμμὴ συναντᾷ σημεῖον κείμενον κατὰ προσέγγισιν 0,5 χμ. ἀνατολικῶς τοῦ χωρίου Cernova, διέρχεται τὸν ποταμὸν Dragogna 1 χμ. περίπου βορείως τοῦ χωρίου τούτου, ἀφίνουσα πρὸς δυσμὰς τὰ χωρία Bucciai καὶ Truscolo καὶ πρὸς ἀνατολὰς τὸ χωρίον Terseceo, καὶ ἐκεῖθεν κατευθύνεται νοτιοδυτικῶς, νοτιοανατολικῶς τῆς ὁδοῦ τῆς συνδεούσης τὰ χωρία Cernova καὶ Chervoi, ἀφίνουσα τὴν ὁδὸν ταύτην 0,8 χμ. ἀνατολικῶς τοῦ χωρίου Cucciani καὶ ἐκεῖθεν, πρὸς γενικὴν νοτιο-νοτιοδυτικὴν κατεύθυνσιν, διερχομένη 0,4 χμ. περίπου δυτικῶς τοῦ χωρίου Sterna Filaria, ἀφίνουσα πρὸς ἀνατολὰς τὴν ὁδὸν τὴν συνδεούσαν τὸ χωρίον τοῦτο μετὰ τοῦ Piemonte, διερχομένη 0,4 χμ. περίπου δυτικῶς τῆς πόλεως τοῦ Piemonte καὶ 0,5 χμ. περίπου ἀνατολικῶς τῆς πόλεως τῆς Castagna καὶ φθάνουσα εἰς τὸν ποταμὸν Quieto εἰς σημεῖον κείμενον κατὰ προσέγγισιν 1,6 χμ. νοτιοδυτικῶς τῆς πόλεως τῆς Castagna.

4. Ἐκεῖθεν ἡ γραμμὴ ἀκολουθεῖ τὴν κυρίαν εὐθυγραμμισμένην διώρυγα τοῦ Quieto μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ τούτου καί, διατέμνουσα τὸ Porto del Quieto, φθάνει εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν παραμένουσα εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἑλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης καὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Ὁ χάρτης εἰς τὸν ὁποῖον ἀναφέρεται ἡ ἀνωτέρω περιγραφή εὐρίσκεται εἰς τὸ παράρτημα I.

Τμῆμα IV. Ἰταλικαὶ ἀποικίαι

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἀπάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων ἐπὶ τῶν ἰταλικῶν ἐδαφικῶν κτήσεων ἐν Ἀφρικῇ, ἤτοι ἐπὶ τῆς Λιβύης, τῆς Ἐρυθραίας καὶ τῆς Ἰταλικῆς Σομαλίας.

2. Αἱ ρηθεῖσαι κτήσεις θὰ παραμείνουν ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῶν διοίκησιν μέχρις οὗ ρυθμισθῇ ἡ ὀριστικὴ αὐτῶν τύχη.

3. Ἡ ὀριστικὴ τύχη τῶν κτήσεων τούτων θὰ καθορισθῇ διὰ κοινῆς συμφωνίας ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης

καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς κοινῆς δηλώσεως τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τούτων τὴν 10ην Φεβρουαρίου 1947 καὶ ἥς τὸ κείμενον παρατίθεται εἰς τὸ Παράρτημα XI.

Τμῆμα V. Εἰδικὰ Συμφέροντα τῆς Κίνας.

Ἄρθρον 24.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται πρὸς ὄφελος τῆς Κίνας ἀπάντων τῶν προνομίων καὶ πλεονεκτημάτων τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Πεκίνῳ τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1901 μεθ' ὧν τῶν συμπληρωματικῶν αὐτοῦ παραρτημάτων, διακοινώσεων καὶ ἐγγράφων καὶ ἀποδέχεται τὴν κατάργησιν, ὡς πρὸς ἐαυτήν, τῶν ρηθέντων πρωτοκόλλου, παραρτημάτων, διακοινώσεων καὶ ἐγγράφων. Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἐπίσης πάσης ἀξιώσεως ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου.

Ἄρθρον 25.

Ἡ Ἰταλία ἀποδέχεται τὴν ἀκύρωσιν τοῦ συμβολαίου ὅπερ ἐπέτυχε παρὰ τῆς Κινεζικῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει τοῦ ὁποῖου τῇ παρεχωρήθη ἡ ἰταλικὴ ἐκχώρησις τοῦ Τιεντσίν καὶ δέχεται νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Κινεζικὴν Κυβέρνησιν πᾶσαν περιουσίαν καὶ ἅπαντα τὰ ἀρχεῖα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κοινότητα τῆς ρηθείσης ἐκχωρήσεως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται πρὸς ὄφελος τῆς Κίνας τῶν δικαιωμάτων τὰ ὅποια τῇ παρεχωρήθησαν ἀναφορικῶς πρὸς τὰς διεθνεῖς ἐκχωρήσεις τῆς Σαγκάης καὶ τοῦ Ἀμὸι καὶ δέχεται νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Κινεζικὴν Κυβέρνησιν τὴν διοίκησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ρηθεισῶν ἐκχωρήσεων.

Τμῆμα VI. Ἀλβανία.

Ἄρθρον 27.

Ἡ Ἰταλίᾳ ἀναγνωρίζει καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως σεβασθῇ τὴν κυριαρχίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἀλβανικοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 28.

Ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ νῆσος Σάσων ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους καὶ παραιτεῖται πάσης διεκδικήσεως ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης.

Ἄρθρον 29.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ρητῶς πρὸς ὄφελος τῆς Ἀλβανίας πάσης περιουσίας (ἐξαίρεσις τῶν ἀκινήτων τῶν κανονικῶς κατεχομένων ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἀποστολῶν), παντὸς δικαιώματος, ἐκχωρήσεως, συμφέροντος καὶ πλεονεκτήματος πάσης φύσεως ἐν Ἀλβανίᾳ, ἀνήκοντος εἰς τὸ Ἰταλικὸν Κράτος ἢ εἰς ἡμικρατικὰ ἰταλικά ἱδρύματα.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἐπίσης τῆς διεκδικήσεως οἰωνοδύναμει εἰδικῶν συμφερόντων ἢ ἰδιαίτερας ἐπιρροῆς, κτηθέντων ἐν Ἀλβανίᾳ συνεπείᾳ τῆς ἐπιθέσεως τῆς 7ης Ἀπριλίου 1939 ἢ δυνάμει συνθηκῶν καὶ συμφωνιῶν συναφθεισῶν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

Οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι τῆς παρούσης Συνθήκης τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσιν αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις, θὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἰταλικῶν περιουσιῶν καὶ ἄλλων οἰκονομικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Ἄρθρον 30.

Οἱ Ἰταλοὶ ὑπῆκοι ἐν Ἀλβανίᾳ θὰ ἀπολαύωσι τοῦ αὐτοῦ νομικοῦ καθεστώτος οὕτινος καὶ οἱ ὑπῆκοι τῶν ἄλλων ξένων χωρῶν ἐν τούτοις ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει τὸ κύρος ἀπάντων τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἤθελε λάβῃ ἡ Ἀλβανία διὰ τὴν ἀκύρωσιν καὶ τὴν τροποποίησιν τῶν ἐκχωρήσεων ἢ ἰδιαίτερων δικαιωμάτων τῶν παραχωρηθέντων εἰς Ἰταλοὺς ὑπῆκους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα θὰ πραγματοποιηθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 31.

Ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει ὅτι ἅπασαι αἱ συμφωνίαι καὶ διακωνισμοὶ οἱ ἐπελθόντες μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐγκτασταθεισῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἀρχῶν ἀπὸ τῆς 7ης Ἀπριλίου 1939 μέχρι καὶ τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1943 εἶναι ἄκυροι.

Ἄρθρον 32.

Ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει τὸ κύρος ἀπάντων τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἡ Ἀλβανία ἤθελε κρῖνῃ ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ διὰ νὰ

ἐπιβεβαίωση τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἢ διὰ τὴν τὰς θέσιν εἰς ἐφαρμογὴν.

Τμήμα VII—Αἰθιοπία.

Ἄρθρον 33.

Ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει καὶ ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ σεβασθῇ τὴν κυριαρχίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Αἰθιοπικοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 34.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ρητῶς πρὸς ὄφελος τῆς Αἰθιοπίας πάσης περιουσίας (ἐξαίρεσις τῶν ἀκινήτων τῶν κανονικῶς κατεχομένων ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν, ἢ προξενικῶν ἀποστολῶν) πάντων τῶν δικαιωμάτων, συμφερόντων καὶ πλεονεκτημάτων πάσης φύσεως κτηθέντων εἰς οἰανδήποτε στιγμήν ἐν Αἰθιοπίᾳ ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους, ὡς καὶ πάσης ἡμικρατικῆς περιουσίας, ὡς αὕτη καθορίζεται ὑπὸ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παραρτήματος XIV τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἐπίσης πάσης διεκδικήσεως εἰδικῶν συμφερόντων ἢ ἰδιαιτέρας ἐπιρροῆς ἐν Αἰθιοπίᾳ.

Ἄρθρον 35.

Ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει τὸ κύρος ἀπάντων τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἡ Αἰθιοπικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἢ ἤθελε λάβῃ εἰς τὸ μέλλον ὅπως ἀκυρώσῃ μέτρα ληφθέντα ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐναντι τῆς Αἰθιοπίας, μετὰ τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1935, καθὼς καὶ τὰ ἀποτελέσματά τιν.

Ἄρθρον 36.

Οἱ Ἰταλοὶ ὑπῆκοοι ἐν Αἰθιοπίᾳ θὰ ἀπολαύωσι τοῦ αὐτοῦ νομικοῦ καθεστώτος οὗτινος καὶ οἱ ὑπῆκοοι τῶν λοιπῶν ξένων κρατῶν ἐν τούτοις, ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει τὸ κύρος πάντων τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἤθελον ληφθῇ ὑπὸ τῆς Αἰθιοπικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν κατάργησιν ἢ τὴν τροποποίησιν τῶν ἐκχωρήσεων ἢ τῶν ἰδιαιτέρων δικαιωμάτων τῶν παραχωρηθέντων εἰς Ἰταλοὺς ὑπηκόους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα θέλουσι ληφθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἑτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 37.

Ἐντὸς προθεσμίας δεκαοκτῶ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ἰταλία θὰ ἀποδώσῃ ἅπαντα τὰ ἔργα τέχνης, ὅλα τὰ θρησκευτικὰ ἀντικείμενα, ἀρχεῖα καὶ ἀντικείμενα ἱστορικῆς ἀξίας, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Αἰθιοπίαν ἢ εἰς τοὺς ὑπηκόους της, καὶ μεταφερθέντα ἐκ τῆς Αἰθιοπίας εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1935.

Ἄρθρον 38.

Ὡς ἡμερομηνία ἀπὸ τῆς ὁποίας αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν ὅσον ἀφορᾷ πάντα τὰ μέτρα καὶ γεγονότα πάσης φύσεως τὰ συνεπαγόμενα τὴν εὐθύνην τῆς Ἰταλίας ἢ Ἰταλῶν ὑπηκόων ἐναντι τῆς Αἰθιοπίας, ὁρίζεται ἡ 3η Ὀκτωβρίου 1935.

Τμήμα VIII—Διεθνεῖς συμφωνίαι.

Ἄρθρον 39.

Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ ἀποδεχθῇ ἀπάσας τὰς συναφθείσας ἢ συναφθησόμενας συμφωνίας διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνῶς Δικαιοσύνης ὡς καὶ τῆς Διεθνῶς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 40.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται παντὸς δικαιώματος, παντὸς τίτλου καὶ πάσης ἀπαιτήσεως ἀπορρεόντων ἐκ τοῦ καθεστώτος τῶν Ἐντολῶν ἢ ἐκ πάσης φύσεως υποχρεώσεων προκυπτουσῶν ἐκ τοῦ καθεστώτος τούτου, ὡς καὶ παντὸς εἰδικοῦ δικαιώματος τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους ἀφορῶντος οἰονδήποτε τῶν ὑπὸ ἐντολὴν ἑδαφῶν.

Ἄρθρον 41.

Ἡ Ἰταλία ἀποδέχεται τὰς διατάξεις τῆς Τελικῆς Πράξεως τῆς 31 Αὐγούστου 1945 καὶ τῆς γαλλοβρετανικῆς συμφωνίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας περὶ τοῦ καθεστώτος τῆς Ταγγέρης ὡς καὶ ἀπάσας τὰς διατάξεις τὰς ὁποίας αἱ υπογράψασαι Δυνάμεις ἤθελον υἱοθετήσῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διεθνῶν τούτων πράξεων.

Ἄρθρον 42.

Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ ἀποδεχθῇ ἀπάσας τὰς συμφωνίας αἱ ὁποῖαι ἤθελον συναφθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν συνθηκῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν λεκάνην τοῦ Κόγκο ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐναρμονίσωσι ταύτας πρὸς τὸν Χάρτην τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ θέλει ἀναγνωρίσῃ τὸ κύρος τῶν συμφωνιῶν τούτων.

Ἄρθρον 43.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, ἅτινα αὕτη δύναται νὰ ἔχῃ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 16 τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης τῆς υπογραφείσης τὴν 24ην Ἰουλίου 1923.

Τμήμα IX—Διμερεῖς Συνθήκαι

Ἄρθρον 44.

1. Ἐκάστη τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων θέλει γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰς διμερεῖς συνθήκας τὰς ὁποίας συνῆψε μετὰ τῆς Ἰταλίας πρὸ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ὁποίων ἐπιθυμεῖ τὴν διατήρησιν ἢ τὴν ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύϊ. Οὐχ' ἔττον ἅπασαι αἱ διατάξεις τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Συνθηκῶν αἱ μὴ συνάδουσαι πρὸς τὴν παρούσαν Συνθήκην, θέλουσι καταργηθῇ.

2. Ἀπασαὶ αἱ τοιαύτης φύσεως συνθήκαι, αἵτινες ἤθελον ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης θὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

3. Ἀπασαὶ αἱ τοιαύτης φύσεως συνθήκαι αἵτινες δὲν ἤθελον ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον τοιαύτης γνωστοποιήσεως θὰ θεωρηθῶσιν ὡς κατηργημέναι.

ΜΕΡΟΣ III.

Ἐγκληματῖαι Πολέμου

Ἄρθρον 45.

1. Ἡ Ἰταλία θὰ λάβῃ ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συλλήψεως καὶ τῆς παραδόσεως, ὅπως εἰσαχθῶσιν εἰς δίκην.

α') τῶν προσώπων τῶν κατηγορουμένων ὅτι διέπραξαν, διέταξαν ἐγκλήματα πολέμου καὶ ἐγκλήματα κατὰ τῆς εἰρήνης ἢ τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ συνήργησαν εἰς ταῦτα.

β') τῶν ὑπηκόων πάσης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, τῶν κατηγορουμένων ὅτι παρέβησαν τοὺς νόμους τῆς χώρας των διὰ τῆς ἐκτελέσεως πράξεων προδοσίας ἢ διὰ τῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

2. Τῇ αἰτήσῃ τῆς Κυβερνήσεως ἐνὸς ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἡ Ἰταλία ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐπὶ πλεόν τὴν ἐμφάνισιν, ὡς μαρτύρων, προσώπων ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν της, τῶν ὁποίων ἡ κατάθεσις εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν δίκην τῶν προσώπων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Πᾶσα διαφωνία ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ὑποβάλληται ὑπὸ πάσης ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἐν Ρώμῃ Πρέσβεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, οἵτινες θὰ συμφωνῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐγειρομένου σημείου.

ΜΕΡΟΣ IV.

Στρατιωτικοί, Ναυτικοί καὶ Ἀεροπορικοὶ Ὅροι Τμήμα I.—Διάρκεια Ἐφαρμογῆς

Ἄρθρον 46.

Ἐκαστος τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν ὄρων τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐφ' ὅσον χρόνον δὲν ἤθελε τροποποιηθῇ, ἐξ ἀποκλήρου ἢ ἐν μέρει, διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνη-

οπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἰταλίας, ἡ ἀφ' οὗ ἡ Ἰταλία καταστῇ μέλος τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, διὰ συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Τμήμα II.—Γενικοὶ Περιορισμοὶ

Ἄρθρον 47.

1. α') Τὸ σύστημα τῶν ἰταλικῶν μονίμων ὁχυρώσεων καὶ στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων κατὰ μῆκος τῶν γαλλοῖ-ταλικῶν συνόρων, ὡς καὶ ὁ ὅπλισμός αὐτῶν θέλουσι καταστραφῇ ἢ ἀφαιρεθῇ.

β') Τὸ σύστημα τοῦτο νοητέον ὡς περιλαμβάνον μόνον τὰ ὁχυρώματα πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ εἴτε καὶ ὁμάδας εἴτε μεμονωμένους μικρὰ ὁχυρὰ οἰουδήποτε τύπου, προστατευόμενας ἐγκαταστάσεις προσωπικοῦ, ὕλικόν καὶ ἐφόδια ὡς καὶ πυρομαχικά, σταθμοὺς παρατηρητηρίων καὶ στρατιωτικὰς ἐνσυρμάτους γραμμάς, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἢ ἡ σπουδαιότης αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως συντηρήσεως καὶ σταδίου κατασκευῆς, εἴτε εἶναι αὗται κατεσκευασμέναι ἐκ μετάλλου, τοιχοποιίας ἢ σκυροκονιόματος εἴτε ἐσκαμμέναι ἐντὸς βράχου.

2. Ἡ καταστροφή ἢ ἡ ἀφαίρεσις αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὴν 1ην ὡς ἂνω παράγραφον θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων ἀποστάσεως 20 χιλιομέτρων, ἀρχομένης ἐξ οἰουδήποτε σημείου τῶν συνόρων ὡς ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ δεόν νὰ περατωθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

3. Ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν ὁχυρωματικῶν καὶ ἐγκαταστάσεων τούτων ἀπαγορεύεται.

4. α) Ἀνατολικῶς τῶν γαλλοιταλικῶν συνόρων, ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ τῶν ἐξῆς ὁχυρωματικῶν ἔργων: μόνιμοι ὁχυρώσεις ἐνθα εἶναι δυνατὴ ἡ ἐγκατάστασις ὅπλων δυναμένων νὰ βάλλωσιν ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους ἢ τῶν γαλλικῶν χωρικῶν ὑδάτων μόνιμοι στρατιωτικαὶ ἐγκαταστάσεις δυνάμεναι νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν διοίκησιν καὶ κατεύθυνσιν πυρῶν ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους ἢ τῶν γαλλικῶν χωρικῶν ὑδάτων μόνιμα μέσα ἀνεφοδιασμοῦ καὶ ἐναποθηκείσεως οἰκοδομηθέντα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἀνωτέρω ὁχυρωματικῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων.

β) Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν περιλαμβάνει ἑτέρους τύπους μὴ μονίμων ὁχυρωματικῶν ἔργων ἢ ἐπιφανειακῶν ἐγκαταστάσεων ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας ἐσωτερικῆς φύσεως καὶ τοπικῆς ἀμύνης τῶν συνόρων.

5. Ἐπὶ παρακτίου ζώνης 15 χιλιομέτρων βάθους, ἐκτεινομένης ἀπὸ τῶν γαλλοῖταλικῶν συνόρων μέχρι τοῦ ἀνατολικοῦ μεσημβρινοῦ 90°30', ἡ Ἰταλία δὲν θὰ δικαιούται οὔτε νὰ ἐγκαταστήσῃ νέας βάσεις ἢ μόνιμους ναυτικὰς ἐγκαταστάσεις οὔτε νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ὑφισταμένας βάσεις ἢ ἐγκαταστάσεις. Ἡ παρούσα διάταξις δὲν ἀντίκειται εἰς μετατροπὰς μικρᾶς σημασίας τῶν ὑφισταμένων ναυτικῶν ἐγκαταστάσεων οὔτε καὶ εἰς τὴν συντήρησιν αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ συνολικὴ δύναμις τῶν ἐγκαταστάσεων τούτων δὲν θὰ αὐξηθῇ.

Ἄρθρον 48.

1. α) Ἀπασαὶ αἱ μόνιμοι ἰταλικά ὁχυρώσεις καὶ ἐγκαταστάσεις αἱ ὑφιστάμεναι κατὰ μῆκος τῶν ἰταλογιουγκοσλαυικῶν συνόρων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὅπλισμοῦ των, θέλουσι καταστραφῇ ἢ ἀφαιρεθῇ.

β) Αἱ ἐν λόγῳ ὁχυρώσεις καὶ ἐγκαταστάσεις νοοῦνται ὡς περιλαμβάνουσαι μόνον ὁχυρωματικὰ ἔργα πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ, εἴτε ὡς συγκροτήματα εἴτε κεχωρισμένα, μικρὰ ὁχυρὰ οἰουδήποτε τύπου, προστατευόμενας ἐγκαταστάσεις προσωπικοῦ, ὕλικόν καὶ ἐφόδια ὡς καὶ πυρομαχικά, σταθμοὺς παρατηρητηρίων καὶ στρατιωτικὰς ἐνσυρμάτους γραμμάς, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἢ ἡ σπουδαιότης αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως συντηρήσεως καὶ σταδίου κατασκευῆς, εἴτε εἶναι αὗται κατεσκευασμέναι ἐκ μετάλλου, τοιχοποιίας ἢ σκυροκονιόματος εἴτε ἐσκαμμέναι ἐντὸς βράχου.

2. Ἡ καταστροφή ἢ ἡ ἀφαίρεσις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς ὡς ἂνω παραγράφου 1 θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων ἀποστάσεως 20 χιλιομέτρων ἀρχομένης ἐξ οἰουδήποτε σημείου τῶν συνόρων ὡς ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῆς

παρούσης Συνθήκης καὶ δεόν νὰ περατωθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

3. Ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν ὁχυρωματικῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων τούτων ἀπαγορεύεται.

4. α) Δυτικῶς τῶν ἰταλογιουγκοσλαυικῶν συνόρων ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ τῶν ἀκολουθῶν ὁχυρωματικῶν ἔργων: μόνιμα ὁχυρωματικὰ ἔργα ἐνθα εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐγκατάστασις ὅπλων δυναμένων νὰ βάλλωσιν ἐπὶ γιουγκοσλαυικοῦ ἐδάφους ἢ τῶν γιουγκοσλαυικῶν χωρικῶν ὑδάτων, μόνιμοι στρατιωτικοὶ ἐγκαταστάσεις δυνάμεναι νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν διοίκησιν καὶ κατεύθυνσιν πυρῶν ἐπὶ γιουγκοσλαυικοῦ ἐδάφους ἢ τῶν γιουγκοσλαυικῶν χωρικῶν ὑδάτων μόνιμα μέσα ἀνεφοδιασμοῦ ἢ ἐναποθηκείσεως οἰκοδομηθέντα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἀνωτέρω ὁχυρωματικῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων.

β) Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἀφορᾷ ἑτέρους τύπους μὴ μονίμων ὁχυρωματικῶν ἔργων ἢ στρατωνισμούς καὶ ἐπιφανειακὰς ἐγκαταστάσεις ἀποκλειστικῶς προοριζόμενας διὰ τὰς ἀνάγκας ἐσωτερικῆς φύσεως καὶ τοπικῆς ἀμύνης τῶν συνόρων.

5. Ἐπὶ παρακτίου ζώνης 15 χιλιομέτρων βάθους ἐκτεινομένης ἀπὸ τῶν συνόρων μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης μέχρι τῆς βορείου παραλλήλου 44°50' καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς κειμένας κατὰ μῆκος τῆς παρακτίου ταύτης ζώνης, ἡ Ἰταλία δὲν θὰ δικαιούται οὔτε νὰ ἐγκαταστήσῃ νέας βάσεις ἢ μόνιμους ναυτικὰς ἐγκαταστάσεις οὔτε νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ὑφισταμένας βάσεις ἢ ἐγκαταστάσεις. Ἡ παρούσα διάταξις δὲν ἀντίκειται εἰς μετατροπὰς μικρᾶς σημασίας τῶν ὑφισταμένων ναυτικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ βάσεων οὔτε εἰς τὴν συντήρησιν αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ συνολικὴ δύναμις τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν βάσεων τούτων δὲν θὰ αὐξηθῇ.

6. Εἰς τὴν χερσόνησον τῆς Ἀπουλίας, ἀνατολικῶς τοῦ ἀνατολικοῦ μεσημβρινοῦ 17°45', ἡ Ἰταλία δὲν θὰ δικαιούται οὔτε νὰ κατασκευάσῃ μόνιμόν τινα ἐγκατάστασιν στρατιωτικὴν, ναυτικὴν, ἢ στρατιωτικῆς ἀεροπορίας, οὔτε νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ὑφισταμένας ἐγκαταστάσεις. Ἡ παρούσα διάταξις δὲν ἀντίκειται εἰς μετατροπὰς μικρᾶς σημασίας τῶν ὑφισταμένων ἐγκαταστάσεων, οὔτε εἰς τὴν συντήρησιν των, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ συνολικὴ δύναμις τῶν ἐγκαταστάσεων τούτων δὲν θὰ αὐξηθῇ. Ἐν τούτοις ἡ κατασκευὴ στρατωνισμῶν διὰ τὰς δυνάμεις ἀσφαλείας τὰς ἀναγκαίας δι' ἀποστολὰς ἐσωτερικῆς φύσεως καὶ διὰ τὴν τοπικὴν ἀμυναν τῶν συνόρων θὰ ἐπιτρέπηται.

Ἄρθρον 49.

1. Ἡ Παντελλάρια, αἱ Πελάγιοι νῆσοι (Lampedusa, Lampione καὶ Linosa) ὡς καὶ ἡ Pianosa (ἐν τῇ Ἀδριατικῇ) θὰ ἀποστρατιωτικοποιηθῶσι καὶ θὰ παραμείνωσιν ἀποστρατιωτικοποιημένοι.

2. Ἡ ἀποστρατιωτικοποίησις αὐτῶν δεόν νὰ περατωθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συνθήκης.

Ἄρθρον 50.

1. Ἐν Σαρδηνίᾳ ἀπασαὶ αἱ ἐγκαταστάσεις πυροβολικοῦ ἐπακτίου ἀμύνης, ὁ ὅπλισμός αὐτῶν ὡς καὶ ἀπασαὶ αἱ ναυτικαὶ ἐγκαταστάσεις αἱ κείμεναι εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν τῶν 30 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν γαλλικῶν χωρικῶν ὑδάτων ἢ θέλουσι μεταφερθῇ εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Ἰταλίαν, ἢ θέλουσι καταστραφῇ ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

2. Ἐν Σικελίᾳ καὶ Σαρδηνίᾳ, ἀπασαὶ αἱ μόνιμοι ἐγκαταστάσεις ὡς καὶ τὸ ὕλικόν τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἐναποθήκευσιν τορπιλλῶν, θαλασσίων ναρκῶν καὶ βομβῶν, εἴτε θέλουσι καταστραφῇ, εἴτε θέλουσι μεταφερθῇ εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Ἰταλίαν ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

3. Οὐδεμία βελτίωσις, ἀνοικοδόμησις, ἢ ἐπέκτασις τῶν ὑφισταμένων ἐγκαταστάσεων ἢ τῶν μονίμων ὁχυρωματικῶν ἔργων τῆς Σικελίας καὶ τῆς Σαρδηνίας θὰ ἐπιτρέπηται ἐν τούτοις, ἐξαιρουμένων τῶν ζωνῶν τῆς Βορείου Σαρδηνίας

των καθοριζομένων υπό της ως ἄνω παραγράφου 1, ὅα ἐπιτρέπεται ἢ κανονικῇ συντήρησις των ἐγκαταστάσεων τούτων ἢ των μονίμων ὁχυρωματικῶν ἔργων καὶ των ὅπλων τὰ ὁποῖα εἶναι ἤδη ἐγκατεστημένα ἐν αὐτοῖς.

4. Ἐν Σικελίᾳ καὶ Σαρδηνίᾳ, ὅα ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Ἰταλίαν νὰ κατασκευάσῃ οἰανδήποτε ἐγκατάστασιν ἢ ὁχυρωμα ναυτικόν, στρατιωτικὸν ἢ στρατιωτικῆς ἀεροπορίας ἐξαιρέσει των στρατωνισμῶν των δυνάμεων ἀσφαλείας αἰτινες ὅα ἦσαν ἀναγκαῖαι δι' ἀποστολὰς ἐσωτερικῆς φύσεως.

Ἄρθρον 51.

Ἡ Ἰταλία δὲν δύναται νὰ κατέχῃ, κατασκευάζῃ ἢ πειραματίζηται μέ :

1) οἰονδήποτε ὅπλον ἀτομικῆς ἐνεργείας,

2) αὐτοκινούμενα ἢ κατευθυνόμενα βλήματα ἢ μηχανήματα σχίσιν ἔχοντα μὲ τὴν ἐκτόξευσιν αὐτῶν (ἐκτὸς των τορπιλλῶν καὶ μηχανημάτων ἐκτοξεύσεως τορπιλλῶν, των ἀποτελούντων μέρος τοῦ συνήθους ὅπλισμοῦ των ἐπιτρεπομένων διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης πολεμικῶν πλοίων),

3) οἰανδήποτε πυροβόλα μὲ βελιγνεῖς μεῖζον των 30 χιλμ.

4) θαλασσίας νάρκας ἢ τορπίλλας τύπων οὐχὶ δι' ἐπαφῆς λειτουργούσας διὰ μηχανισμοῦ ἐπιδράσεως,

5) οἰανδήποτε τορπίλλην δυνάμεν νὰ ἐπανδρωθῇ.

Ἄρθρον 52.

Ἡ ἀπόκτησις, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἰταλίας ὕλικου πολέμου γερμανικῆς ἢ ἰαπωνικῆς προελεύσεως, ἢ κατασκευασμένου βάσει γερμανικῶν ἢ ἰαπωνικῶν σχεδίων, ὡς καὶ ἢ κατασκευῇ τοιούτου ὕλικου ὅα ἀπαγορεύονται εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ἄρθρον 53.

Ἡ Ἰταλία ὀφείλει νὰ μὴ κατασκευάζῃ ἢ κατέχῃ ὑπὸ δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ιδιότητα, ὕλικόν πολέμου ὑπερβαῖνον εἰς ποσότητα, ἢ τύπου διαφορετικοῦ ἐκείνου τὸ ὅποιον εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τὰς ἐπιτρεπομένας ὑπὸ των κατωτέρω τμημάτων III, IV καὶ V.

Ἄρθρον 54.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς των βαρέων καὶ μέσων ἀρμάτων των ἰταλικῶν ἐνόπλων δυνάμεων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 200.

Ἄρθρον 55.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ἀξιοματικὸς ἢ ὑπαξιοματικὸς τῆς πρώην φασιστικῆς πολιτοφυλακῆς ἢ τοῦ πρώην φασιστικοῦ δημοκρατικοῦ στρατοῦ ὅα εἶναι δεκτὸς νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ βαθμῷ ἀξιοματικοῦ ἢ ὑπαξιοματικοῦ εἰς τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν ἢ τὴν ἀεροπορίαν τῆς Ἰταλίας, ὡς καὶ εἰς τοὺς Καραβινέρους, ἐξαιρέσει ἐκείνων οἵτινες ἤθελον ἀποκατασταθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὁργανισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὸν ἰταλικὸν νόμον.

Τμήμα III.

Περιορισμοὶ ἐπιβλητέοι εἰς τὸ ἰταλικὸν ναυτικόν.

Ἄρθρον 56.

1. Τὸ ὀριστάμενον ἰταλικὸν ναυτικὸν ὀλεῖ περιορισθῇ εἰς τὰς μονάδας τὰς ἀπαριθμουμένας ἐν παραρτήματι XII Α.

2. Πρόσθετοι μονάδες, μὴ ἀναφερόμεναι ἐν παραρτήματι XII καὶ χρησιμοποιούμεναι πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἀλυσίας ναρκῶν, ἐπιτρέπεται νὰ διατηρηθῶσι μέχρι τέλους τῆς περιόδου τῆς ναρκηλείας ἥτις θέλει προσδιορισθῇ ὑπὸ τῆς Διαθνῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ναρκηλείας εἰς τὰ Ἑυρωπαϊκά Ὑδάτα.

3. Ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ρηθείσεως περιόδου, τὰ σκάφη ἐκείνα τὰ ὁποῖα ὅα ἔχῃ λάβῃ τὸ ἰταλικὸν ναυτικὸν παρ' ἄλλων Δυνάμεων ὑπὸ τύπον δανείου, ὅα ἐπιστραφῶσιν εἰς τὰς Δυνάμεις τούτας, ἔπασσι δὲ αἱ λοιπαὶ πρόσθετοι μονάδες ὅα ἀποπλισθῶσι καὶ μετατραπῶσι πρὸς πολιτικὴν χρῆσιν.

Ἄρθρον 57.

1. Ἡ Ἰταλία ὅα λάβῃ τὰ ἀκόλουθα μέτρα ὡς πρὸς τὰς μονάδας τοῦ ἰταλικοῦ ναυτικοῦ τὰς εἰδικῶς ὀριζόμενας ἐν παραρτήματι XII Β.

α) Τὰ ρηθέντα σκάφη θέλουσι τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν των Κυβερνήσεων των Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς,

τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

β) Τὰ πολεμικὰ σκάφη ἄτινα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἄνω ἐδαφίου (α) δέον νὰ παραδοθῶσι, ὅα εἶναι πλήρως ἐφωδιασμένα καὶ ἔτοιμα διὰ πᾶσιν ἐπιχειρήσιν μετ' ὅλων των ἀναγκῶν διὰ τὴν χρῆσιν των ὅπλων, πλήρους ἀποθέματος ἀνταλλακτικῶν καὶ ὅλου τοῦ ἀναγκαίου τεχνικοῦ ὕλικου.

γ) Ἡ παράδοσις των ὡς ἄνω καθοριζομένων πολεμικῶν σκαφῶν ὅα πραγματοποιηθῇ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, πλὴν τῆς περιπτώσεως των πλοίων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπισκευασθῶσιν ἐκ νέου ἐντὸς τριῶν μηνῶν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἢ προθεσμία παραδόσεως δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ των Τεσσάρων Κυβερνήσεων.

δ) Τὰ ἀποθέματα ἀνταλλακτικῶν ὡς καὶ τὰ ἀποθέματα ὕλικου διὰ τὴν χρῆσιν των ὅπλων των ἀντιστοιχοῦντων εἰς τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα πλοῖα δέον, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ παραδοθῶσι ταυτοχρόνως μετὰ των πλοίων.

Τὸ συμπλήρωμα των ἀποθεμάτων των ἀνταλλακτικῶν καὶ των ἀποθεμάτων ὕλικου, διὰ τὴν χρῆσιν των ὅπλων θέλει χορηγηθῇ εἰς ποσότητας καὶ εἰς ἡμερομηνίας ὁρισθησόμεναι ὑπὸ των Τεσσάρων Κυβερνήσεων καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐντὸς προθεσμίας κατ' ἀνάγκην ὅσον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

2. Ὁ τρόπος των ὡς ἄνω ἀναφερομένων μεταβιβάσεων καὶ παραδόσεων θέλει ὁρισθῇ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς των Τεσσάρων Δυνάμεων ἥτις θέλει ἰδρυθῇ διὰ χωριστοῦ πρωτοκόλλου.

3. Ἐν ἢ περιπτώσει ἐν ἢ πλείονα των σκαφῶν των ἀναφερομένων ἐν παραρτήματι XII Β καὶ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ μεταβιβασθῶσιν, ἤθελον τυγλὸν ἀπολεσθῇ ἢ ὑποστῇ βλάβην μὴ δυνάμεν νὰ ἐπισκευασθῇ πρὸ τῆς προβλεπομένης διὰ τὴν μεταβίβασιν ἡμερομηνίας, οἰανδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀπωλείας ἢ τῆς βλάβης, ἢ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ σκάφος, ἢ τὰ σκάφη ταῦτα, διὰ σκαφῶν ἴσου ἐκτοπίσματος λαμβανομένων ἐκ των ἀναφερομένων ἐν παραρτήματι XII Α. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ πρὸς ἀντικατάστασιν σκάφος ἢ σκάφη ὅα ἐκλέγονται ὑπὸ των ἐν Ρώμῃ Πρέσβων των Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

Ἄρθρον 58.

1. Ἡ Ἰταλία ὅα ἐφαρμόσῃ τὰ ἀκόλουθα μέτρα ἀναφορικῶς πρὸς τὰ εἰς κατάστασιν μὴ ἐνεργείας ὑποβρύχια καὶ τὰ πολεμικὰ σκάφη.

Αἱ καθοριζόμεναι προθεσμίαι δέον νὰ ἐννοοῦνται ὡς ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

α) Τὰ δυνάμενα νὰ πλεύσωσι πολεμικὰ σκάφη ἐπιφανείας ἄτινα δὲν ἀναφέρονται ἐν τῷ Παραρτήματι XII, περιλαμβανομένων καὶ των ὑπὸ ναυπήγησιν καὶ εἰς κατάστασιν πλεύσεως πολεμικῶν σκαφῶν, ὅα καταστραφῶσιν ἢ ὅα διαλυθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας ἐννέα μηνῶν.

β) Τὰ ὑπὸ ναυπήγησιν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας πολεμικὰ σκάφη ὅα καταστραφῶσιν ἢ ὅα διαλυθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας ἐννέα μηνῶν.

γ) Τὰ εἰς κατάστασιν πλεύσεως ὑποβρύχια ἄτινα δὲν ἀναφέρονται ἐν τῷ Παραρτήματι XII Β. ὅα βυθισθῶσιν εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν καὶ εἰς βάθος μεγαλύτερον των 100 ὁργμῶν ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν.

δ) Τὰ πολεμικὰ σκάφη τὰ βυθισμένα ἐντὸς ἰταλικῶν λιμένων καὶ διαύλων εἰσόδου των λιμένων τούτων, ἄτινα παρεμποδίζουσι τὴν ἐμάλῃν ναυσιπλοΐαν, ὅα καταστραφῶσιν ἐπὶ τόπου ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν, ἢ ὅα δύνανται νὰ ἀνέλκυσθῶσι καὶ κατόπιν νὰ καταστραφῶσιν ἢ νὰ διαλυθῶσι.

ε) Τὰ πολεμικὰ σκάφη τὰ βυθισμένα ἐντὸς μικροῦ βάθους ἰταλικῶν ὑδάτων, ἄτινα δὲν παρεμποδίζουν τὴν ἐμάλῃν ναυσιπλοΐαν, ὅα τεθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους εἰς κατάστασιν μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀνέλκυσίν των.

στ) Τὰ πολεμικὰ σκάφη τὰ δυνάμενα νὰ μετατραπῶσιν ἄτινα δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν ὁρισμὸν τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου, καὶ ἄτινα δὲν ἀναφέρονται ἐν τῷ Παραρτήματι XII ὅα δύνανται νὰ μετατραπῶσι διὰ πολιτικὴν χρησιμο-

ποίησιν ἢ θὰ πρέπει νὰ καταστραφῶσιν ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν.

2. Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, πρὶν ἢ ἐφαρμόσῃ τὰ μέτρα βυθίσεως ἢ καταστροφῆς τῶν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ ὑποβρυγίων, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ, νὰ περισυλλέξῃ τὰ ὑλικά καὶ ἐξαρτήματα ἅτινα θὰ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀποθεμάτων ἐφοδίων καὶ ἐφεδρικῶν ἀποθεμάτων ἀνταλλακτικῶν καὶ ὑλικῶν ἅτινα θὰ πρέπει νὰ χορηγηθῶσι δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 57 δι' ὅλα τὰ ἐν τῷ Παραρτήματι XII B. καθοριζόμενα σκάφη.

Ἡ Ἰταλία θὰ δύνανται ἐπίσης, ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῶν ἐν Ρώμῃ Πρέσβειων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, νὰ περισυλλέξῃ πᾶν ἐφόδιον καὶ πᾶν ἀνταλλακτικὸν μὴ ἔχον τὸν χαρακτήρα ἐξοπλισμοῦ καὶ δυνάμενον εὐχερῶς νὰ μετατραπῇ πρὸς τὸν σκοπὸν πολιτικῆς χρησιμοποίησεώς του ἐν τῇ Ἰταλικῇ οἰκονομίᾳ.

Ἄρθρον 59.

1. Οὐδὲν πλοῖον γραμμῆς θέλει ναυπηγηθῇ, ἀποκτηθῇ ἢ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

2. Οὐδὲν ἀεροπλανοφόρον, ὑποβρυγίον ἢ ἕτερον βυθιζόμενον σκάφος, τριπλάκιος καὶ οἰοσδήποτε εἰδικὸς τύπος σκάφους εἰσβολῆς θέλει ναυπηγηθῇ, ἀποκτηθῇ, χρησιμοποιοθῇ ἢ δοκιμασθῇ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

3. Τὸ συνολικὸν τυποποιημένον ἐκτόπισμα τῶν μαχίμων σκαφῶν τοῦ Ἰταλικοῦ Στόλου, πλὴν τῶν πλοίων γραμμῆς περιλαμβανομένων τῶν ὑπὸ ναυπήγησιν εὐρισκομένων σκαφῶν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατελεύσεως, δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς 67.500 τόνους.

4. Ἡ ἀντικατάστασις τῶν μαχίμων σκαφῶν δέον νὰ ἐνεργῇται ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, ἐντὸς τοῦ ὁρίου τοῦ ἐν παραγρ. 3 ὀριζομένου ἐκτοπίσματος. Ἡ ἀντικατάστασις τῶν βοηθητικῶν σκαφῶν εἰς οὐδὲνα θὰ ὑπόκειται περιορισμόν.

5. Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μὴ προβῇ εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἢ μὴ ἀναλάβῃ τὴν ναυπήγησιν οὐδενὸς μαχίμου σκάφους πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1950, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν θὰ καθίστατο ἀναγκαῖον νὰ ἀντικατασταθῇ μονὰς τις, πλὴν πλοίου γραμμῆς, ἐκ δυστυχίματος ἀπολεσθεῖσα, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἐκτόπισμα τοῦ νέου σκάφους δὲν θὰ ἔδει νὰ ὑπερβαίῃ κατὰ πλεόν τῶν δέκα τοῖς ἑκατὸν, τὸ ἐκτόπισμα τοῦ ἀπολεσθέντος σκάφους.

6. Οἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ χρησιμοποιούμενοι ὅροι καθορίζονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συνθήκης ἐν τῷ Παραρτήματι XIII A.

Ἄρθρον 60.

1. Ἡ συνολικὴ δύναμις εἰς ἄνδρας τοῦ Ἰταλικοῦ ναυτικοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ναυτικῆς ἀεροπορίας, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τοὺς 25.000 ἀξίωματικούς καὶ ἄνδρας.

2. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀλειείας τῶν ναρκῶν, ὡς αὕτη θέλει καθορισθῇ ὑπὸ τῆς Διεθνούς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ναρκालείας πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Ὑδάτα ναρκῶν, ἡ Ἰταλία θὰ ἔχῃ τὴν ἀδειαν νὰ χρησιμοποιῇ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, συμπληρωματικὸν ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν καὶ ἄνδρῶν ὅστις δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 2.500.

3. Ἡ μόνιμος δύναμις εἰς ἄνδρας τοῦ ναυτικοῦ ἢ ὑπερβαίνουσα τὴν ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 θέλει περιορισθῇ προοδευτικῶς εἰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ ἐντὸς τῶν προθεσμίων τῶν κατωτέρω ὀριζομένων, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης:

α) 30.000 ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν.

β) 25.000 ἐντὸς προθεσμίας ἐννέα μηνῶν.

Δύο μῆνας μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ναρκαλείας ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ ναυτικοῦ, τὸ συμπληρωματικὸν προσωπικὸν τὸ ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 θέλει ἀπολυθῇ ἢ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ὡς ἄνω ὀριζομένην δύναμιν.

4. Ἐκτὸς τῆς δυνάμεως τῆς ἀναφερομένης εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ναυτικῆς ἀεροπορίας τοῦ ἐπιτρεπόμενου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 65, οὐδὲν

πρόσωπον θὰ δύνανται, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν νὰ ἐκπαιδευθῇ ναυτικῶς ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παραρτήματος XIII B.

Τμῆμα IV. Περιορισμοὶ

ἐπιβλητέοι εἰς τὸν Ἰταλικὸν στρατὸν.

Ἄρθρον 61.

Ὁ Ἰταλικὸς στρατός, συμπεριλαμβανομένης τῆς φρουρᾶς τῶν συνόρων, θὰ περιορισθῇ εἰς δύναμιν 185.000 ἀνδρῶν, περιλαμβανούσων τὸ προσωπικὸν διοικήσεως, τὰς μαχίμους μονάδας καὶ τὰς ὑπηρεσίας καὶ εἰς 65.000 καραβινιέρους. ἐν τούτοις ὁ εἰς ἢ ὁ ἄλλος τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν δύνανται νὰ ποικίλῃ κατὰ 10.000, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ συνολικὴ δύναμις δὲν θὰ ὑπερβῇ τοὺς 250.000 ἀνδρῶν. Ἡ ὀργάνωσις καὶ ὁ ὅπλισμός τῶν Ἰταλικῶν δυνάμεων τῆς ξηρᾶς ὡς καὶ ἡ κατανομή των ἀνὰ τὸ Ἰταλικὸν ἔδαφος θέλουσι καθορισθῇ κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον ἀποκλειστικῶς εἰς ἔργα ἐσωτερικῆς φύσεως, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς τοπικῆς ἀμύνης τῶν συνόρων καὶ τῆς ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης.

Ἄρθρον 62.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ τὸ ὑπερβαῖνον τοὺς ἐπιτρεπομένους ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 61 ἀριθμοὺς θέλει ἀπολυθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 63.

Οὐδεμία στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παραρτήματος XIII B, θὰ παρέχεται εἰς πρόσωπα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸν Ἰταλικὸν στρατὸν ἢ εἰς τὴν δύναμιν τῶν καραβινιέρων.

Τμῆμα V. Περιορισμοὶ ἐπιβλητέοι εἰς τὴν Ἰταλικὴν ἀεροπορίαν.

Ἄρθρον 64.

1. Ἡ Ἰταλικὴ στρατιωτικὴ ἀεροπορία, συμπεριλαμβανομένης ὁλοκλήρου τῆς ναυτικῆς ἀεροπορίας, θὰ περιορισθῇ εἰς 200 ἀεροπλάνα, μαχητικὰ καὶ ἀναγνωρίσεως καὶ εἰς 150 ἀεροπλάνα μεταφορικά, ναυαγιοσωστικά, ἐκπαιδευτικά (σχολικοῦ τύπου), καὶ συνδέσμου. Εἰς τοὺς συνολικοὺς τούτους ἀριθμοὺς συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ἐφεδρικά ἀεροπλάνα. Ἐξαιρουμένων τῶν μαχητικῶν καὶ τῶν ἀεροπλάνων ἀναγνωρίσεως, οὐδὲν ἄλλο ἀεροπλάνον θὰ φέρῃ ὅπλισμόν. Ἡ ὀργάνωσις καὶ ὁ ὅπλισμός τῆς Ἰταλικῆς ἀεροπορίας ὡς καὶ ἡ κατανομή τῆς ἀνὰ τὸ Ἰταλικὸν ἔδαφος θέλουσι σχεδιασθῇ κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον εἰς ἔργα ἐσωτερικῆς φύσεως, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς τοπικῆς ἀμύνης τῶν συνόρων καὶ τῆς ἀμύνης κατὰ τῶν ἀεροπορικῶν ἐπιδρομῶν.

2. Ἡ Ἰταλία δὲν θὰ κατέχῃ οὔτε θὰ ἀποκτήσῃ οἰονδήποτε ἀεροπλάνον σχεδιασθὲν κυρίως ὡς βομβαρδιστικόν καὶ φέρον ἐσωτερικὰς ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν μεταφορὴν βομβῶν.

Ἄρθρον 65.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἰταλικῆς στρατιωτικῆς ἀεροπορίας, συμπεριλαμβανομένου τοῦ τῆς ναυτικῆς ἀεροπορίας, θὰ περιορισθῇ εἰς δύναμιν συνολικὴν 25.000 ἀνδρῶν, περιλαμβανούσων τὸ προσωπικὸν διοικήσεως, τὰς μαχίμους μονάδας καὶ τὰς ὑπηρεσίας.

2. Οὐδεμία στρατιωτικὴ ἀεροπορικὴ ἐκπαίδευσις, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παραρτήματος XIII B, θὰ παρέχεται εἰς πρόσωπα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἰταλικὴν στρατιωτικὴν ἀεροπορίαν.

Ἄρθρον 66.

Ἡ Ἰταλικὴ ἀεροπορικὴ δύναμις ἢ ὑπερβαίνουσα τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ἐπιτρεπομένους ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 65 θέλει διαλυθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τμῆμα VI.

Τύχη τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ (ὡς προσδιορίζεται εἰς τὸ παράρτημα XIII Γ).

Ἄρθρον 67.

1. Ἀπὸ τὸ πολεμικὸν ὑλικὸν Ἰταλικῆς προελεύσεως, τὸ ὑπερβαῖνον τὸ ἐπιτρεπόμενον ποσὸν διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τὰς προσδιοριζόμενας εἰς τὰ Τμήματα III, IV καὶ

V θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας αἱ ἐν λόγῳ Κυβερνήσεις ἤθελον δώσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν.

2. Ἀπαν τὸ πολεμικὸν ὕλικόν συμμαχικῆς προελεύσεως, τὸ ὑπερβαῖνον τὸ ἐπιτρεπόμενον ποσὸν διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τὰς προσδιοριζομένας εἰς τὰ Τμήματα III, IV καὶ V, θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας αὕτη ἤθελε δώσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν.

3. Ἀπαν τὸ πολεμικὸν ὕλικόν γερμανικῆς ἢ ιαπωνικῆς προελεύσεως, τὸ ὑπερβαῖνον τὸ ἐπιτρεπόμενον ποσὸν διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τὰς προσδιοριζομένας εἰς τὰ Τμήματα III, IV καὶ V ὡς καὶ ὅλα τὰ σχέδια γερμανικῆς ἢ ιαπωνικῆς προελεύσεως συμπεριλαμβανομένων τῶν ἡλιογραφιῶν, πρωτοτύπων, πειραματικῶν ὑποδειγμάτων καὶ σχεδίων, θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Τεσσάρων Κυβερνήσεων συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ἤθελον αἷται δώσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν.

4. Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἀπάντων τῶν δικαιωμάτων της ἐπὶ τοῦ ὡς ἀναφερομένου ὕλικου πολέμου καὶ θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐντὸς προθεσμίας ἑτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων 56 καὶ 58.

5. Ἡ Ἰταλία θὰ προμηθεύσῃ εἰς τὰς Τέσσαρας Κυβερνήσεις, ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, καταλόγους ὁλοκλήρου τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου τοῦ ὑπερβαίνοντος τὸ ἀνωτέρω ἐπιτρεπόμενον ποσόν.

Τμήμα VII.

Προληπτικὴ ἐνέργεια κατὰ τοῦ ἐπανοπλισμοῦ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας.

Ἄρθρον 68.

Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παράσχῃ πλήρη τὴν συνεργασίαν της εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως περιαγάγῃ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν εἰς ἀδυναμίαν νὰ λάβωσι μέτρα, ἐκτὸς τοῦ γερμανικοῦ καὶ τοῦ ιαπωνικοῦ ἐδάφους, ἀποβλέποντα εἰς τὸν ἐπανοπλισμὸν των.

Ἄρθρον 69.

Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ, ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους, τὴν χρησιμοποίησιν ἢ τὴν ἐκπαίδευσιν τεχνικῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς ἀεροπορίας, οἵτινες εἶναι ἢ ὑπῆρξαν ὑπῆκοοι τῆς Γερμανίας ἢ τῆς Ἰαπωνίας.

Ἄρθρον 70.

Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μὴ ἀπακτίσῃ ἢ κατασκευάσῃ οὐδὲν πολιτικὸν ἀεροπλάνον, γερμανικοῦ ἢ ιαπωνικοῦ τύπου, ἢ περιλαμβάνον σημαντικὰ στοιχεῖα γερμανικῆς ἢ ιαπωνικῆς κατασκευῆς ἢ ἐπινοήσεως.

Τμήμα VIII.

Αἰχμαλῶτοι Πολέμου.

Ἄρθρον 71.

1. Οἱ Ἰταλοὶ αἰχμαλῶτοι πολέμου θὰ παλλινοστήσωσι τὸ ταχύτερον δυνατόν συμφώνως πρὸς τὰς συναφθεῖσας συμφωνίας μεταξὺ ἐκάστης τῶν Δυνάμεων τῶν κρατουσῶν τοὺς αἰχμαλῶτους τούτους καὶ τῆς Ἰταλίας.

2. Ἀπασαὶ αἱ δαπάναι τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ μεταφορά τῶν Ἰταλῶν αἰχμαλῶτων πολέμου συμπεριλαμβανομένων τῶν δαπανῶν διατροφῆς, ἀπὸ τῶν οἰκείων κέντρων παλλινοστήσεως τῶν ἐκλεγγομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, μέχρι τοῦ τόπου εἰσόδου εἰς τὸ Ἰταλικὸν ἔδαφος, θὰ βαρύνωσι τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν.

Τμήμα IX.

Ἀλιεῖα ναρκῶν

Ἄρθρον 72.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ἰταλία θὰ κληθῇ νὰ κατὰσθῇ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μεσογειακὴν ζώνην τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως Ναυκαλιείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὁδάτων, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ναυκαλιείας ἅπαντα τὰ πρὸς ναυκαλιεῖαν μέσα αὐτῆς μέχρι τέλους τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου ναυκαλιείας ὡς θέλει προσδιορισθῇ ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΜΕΡΟΣ V.

Ἀποχώρησις τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων

Ἄρθρον 73.

1. Ἀπασαὶ αἱ ἐνόπλιαι δυνάμεις τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἀποσυρθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐντὸς τοῦ πολὺ προθεσμίας ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

2. Ἀπαντα τὰ ἰταλικά περιουσιακὰ στοιχεῖα ἅτινα δὲν ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον ἀποζημιώσεως καὶ ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἐνόπλων Δυνάμεων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἢ ἀντ' αὐτῶν θὰ παρασχεθῇ ἀνάλογος ἀποζημιώσις.

3. Ἀπαντα τὰ παρὰ Τραπεζαῖς ἐνεργητικὰ καὶ τὰ μετρητὰ τὰ εὐρίσκόμενα εἰς χεῖρας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ ὁποία ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐπρομήθευσεν εἰς αὐτὰς δωρεάν, θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔρους, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ πιστωθῇ δι' ἀντιστοίχου ποσοῦ.

ΜΕΡΟΣ VI.

Ἀπαιτήσεις δημιουργηθεῖσαι ἐκ τοῦ πολέμου

Τμήμα I.

Ἐπανορθώσεις

Ἄρθρον 74.

A'. Ἐπανορθώσεις πρὸς ὄφελος τῆς Ἐνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

1. Ἡ Ἰταλία θὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνῶσιν Ἐπανορθώσεις ἄξιας 100.000.000 δολλαρίων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἑπταετοῦς περιόδου ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη δὲν θὰ γίνωσιν παροχαὶ ἐκ τῆς τρεχούσης βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

2. Αἱ Ἐπανορθώσεις θὰ προέρχωνται ἐκ τῶν κατωτέρω πηγῶν :

α') Ἐν μέρος ἐκ τῶν ἰταλικῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν μηχανημάτων τῶν προοριζομένων διὰ τὴν κατασκευὴν πολεμικοῦ ὕλικου, ἅτινα οὔτε ἀναγκαῖα εἶναι διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιτρεπομένων στρατιωτικῶν δυνάμεων, οὔτε δύνανται νὰ προσαρμοσθῶσιν ἀμέσως εἰς πολιτικὴν χρῆσιν καὶ ἅτινα θὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 67 τῆς παρούσης Συνθήκης.

β') Ἐκ τῶν ἰταλικῶν ἐνεργητικῶν ἐν Ρουμανίᾳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 79 καθοριζομένων ἐξαιρέσεων.

γ') Ἐκ τῆς τρεχούσης βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῆς Ἰταλίας συμπεριλαμβανομένης τῆς παραγωγῆς τῶν ἐξορυκτικῶν βιομηχανικῶν.

3. Αἱ ποσότητες καὶ αἱ κατηγορίαι τῶν παραδοτέων ἐμπορευμάτων θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον συμφωνιῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐπιλογὴ τούτων θέλει ἐνεργηθῇ καὶ αἱ σχετικαὶ παροχαὶ ποσοτήτων θέλωσι κλιμα-

κωθή κατά τρόπον μὴ παρεμποδίζοντα τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἰταλίας καὶ μὴ ἐπιβάλλοντα πρόσθετα βάρη εἰς τὰς λοιπὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις. Αἱ δυνάμεις τῆς παραγράφου ταύτης συναφθισόμεναι συμφωνίαι θὰ ἀνακοινωθῶσιν εἰς τοὺς ἐν Ρώμῃ Πρέσβεις τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

4. Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις θὰ προμηθεύσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὑπὸ ἐμπορικῶν ὅρων, τὰς πρώτας ὕλας ἢ τὰ προϊόντα τὰ ὅποια ἡ Ἰταλία κανονικῶς εἰσάγει καὶ τὰ ὅποια εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων. Ἡ πληρωμὴ τῶν πρώτων τούτων ὑλῶν ἢ τῶν προϊόντων τούτων θὰ γίνηται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ἀξίας των ἐκ τῆς ἀξίας τῶν παραδιδόμενων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν ἐμπορευμάτων.

5. Οἱ Τέσσαρες Πρέσβεις θὰ προσδιορίσωσι τὴν ἀξίαν τῶν ἰταλικῶν ἐνεργητικῶν τῶν μεταβιβαστέων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν.

6. Ὡς βάσις ὑπολογισμοῦ διὰ τὸν διακανονισμὸν τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ λαμβάνηται τὸ δολλάριον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὴν πρὸς τὸν χρυσὸν ἰσοτιμίαν του τὴν 1ην Ἰουλίου 1946, ἥτοι 35 δολλάρια διὰ μίαν οὐγκιάν χρυσοῦ.

Β'. Ἐπανορθώσεις πρὸς ὄφελος τῆς Ἀλβανίας, τῆς Αἰθιοπίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γιουγκοσλαυτίας

1. Ἡ Ἰταλία θὰ καταβάλῃ ἑπανορθώσεις εἰς τὰ ἀκόλουθα Κράτη:

Τὴν Ἀλβανίαν: ἑπανορθώσεις ἀξίας 5.000.000 δολλαρίων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν.

Τὴν Αἰθιοπίαν: ἑπανορθώσεις ἀξίας 25.000.000 δολλαρίων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν.

Τὴν Ἑλλάδα: ἑπανορθώσεις ἀξίας 105.000.000 δολλαρίων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν.

Τὴν Γιουγκοσλαυτίαν: ἑπανορθώσεις ἀξίας 125.000.000 δολλαρίων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν.

Αἱ καταβολαὶ αὗται θὰ πραγματοποιηθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν περιόδου ἑπτὰ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη δὲν θὰ γίνωσι παροχαὶ ἐκ τῆς τρεχοῦσης βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

Αἱ παροχαὶ δι' ἑπανορθώσεις θὰ προέρχωνται ἐκ τῶν κατωτέρω πηγῶν:

α') Ἐν μέρος ἐκ τῶν ἰταλικῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν μηχανημάτων τῶν προοριζομένων διὰ τὴν κατασκευὴν πολεμικοῦ ὕλικου, ἅτινα δὲν εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιτρεπομένων στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ δὲν δύνανται νὰ προσαρμοσθῶσιν ἀμέσως εἰς πολιτικὴν χρῆσιν καὶ ἅτινα θὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 67 τῆς παρούσης Συνθήκης.

β) Ἐκ τῆς τρεχοῦσης βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῆς Ἰταλίας συμπεριλαμβανομένης τῆς παραγωγῆς τῶν ἐξορυκτικῶν βιομηχανικῶν.

γ) Ἐξ οἰωνδῆποτε ἐτέρων κατηγοριῶν παροχῶν εἰς κεφάλαια ἢ ὑπηρεσίας, ἐξαίρεσει τῶν ἰταλικῶν ἐνεργητικῶν ἅτινα, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 79 τῆς παρούσης Συνθήκης ὑπαγομέναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Κρατῶν τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1. Αἱ παροχαὶ αἱ γενόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου θὰ περιλάβωσι τὰ ἐπιβατικά πλοῖα Σατούρνια καὶ Βουλκάνια ἢ τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, ἐάν, μετὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτῶν ὑπὸ τῶν Τεσσάρων Πρέσβων, ᾗθελον ζητηθῇ, ἐντὸς περιόδου ἐνενήκοντα ἡμερῶν, ὅφ' ἐνὸς ἐκ τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1 Κρατῶν. Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου παροχαὶ δύνανται ἐπίσης νὰ συμπεριλάβωσι καὶ σφόρους.

3. Αἱ ποσότητες καὶ αἱ κατηγορίαι τῶν παρασχετέων ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν θὰ ἀποτελέσωσι τὸ ἀντικείμενον συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν δικαιουμένων εἰς ἑπανορθώσεις Κυβερνήσεων καὶ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐπιλογὴ τούτων θέλει ἐνεργηθῇ καὶ αἱ παραδόσεις αὐτῆς θέλουσι κλιμακωθῇ κατὰ τρόπον μὴ παρεμποδίζοντα τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἰταλίας καὶ μὴ ἐπιβάλλοντα

πρόσθετα βάρη εἰς τὰς λοιπὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις.

4. Τὰ Κράτη τὰ δικαιούμενα νὰ λάβωσιν ἑπανορθώσεις ἐκ τῆς τρεχοῦσης βιομηχανικῆς παραγωγῆς θὰ προμηθεύωσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὑπὸ ἐμπορικῶν ὅρων, τὰς πρώτας ὕλας ἢ τὰ προϊόντα τὰ ὅποια ἡ Ἰταλία κανονικῶς εἰσάγει καὶ τὰ ὅποια εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων. Ἡ πληρωμὴ τῶν πρώτων τούτων ὑλῶν ἢ τῶν προϊόντων τούτων θὰ γίνηται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ἀξίας των ἐκ τῆς ἀξίας τῶν παραδιδόμενων ἐμπορευμάτων.

5) Ὡς βάσις ὑπολογισμοῦ διὰ τὸν διακανονισμὸν τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ λαμβάνηται τὸ δολλάριον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὴν πρὸς τὸν χρυσὸν ἰσοτιμίαν του τὴν 1ην Ἰουλίου 1946, ἥτοι 35 δολλάρια διὰ μίαν οὐγκιάν χρυσοῦ.

6) Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀπαριθμουμένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ Β μέρους τοῦ παρόντος ἄρθρου Κρατῶν, ἐν ᾧ μέτρῳ ὑπερβαίνουν τὰ πρὸς τὰ προσδιοριζόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου ταύτης, θὰ ἱκανοποιῶνται ἐκ τῶν ἰταλικῶν ἐνεργητικῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστου τῶν Κρατῶν τούτων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 79 τῆς παρούσης Συνθήκης.

7) α) Οἱ Τέσσαρες Πρέσβεις θὰ συντονίζωσι καὶ θὰ ἐλέγχωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Β μέρους τοῦ παρόντος ἄρθρου. Θὰ συνεννοοῦνται μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐν Ρώμῃ διπλωματικῶν ἀποστολῶν τῶν Κρατῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ Β μέρους καί, ἐάν συντρέχῃ λόγος, μετὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ παρέχωσι τὴν συμβολὴν των εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη. Πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου οἱ Τέσσαρες Πρέσβεις θὰ συνεχίσωσι τὰ καθήκοντά των μέχρι οὗ ἐκπνεύσῃ ἡ περίοδος ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ Β μέρους διὰ τὰς παραδόσεις λόγω ἑπανορθώσεων.

β) Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συγκρούσεων καὶ τῶν διπλῶν κατακυρώσεων κατὰ τὴν κατανομήν τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ἰταλικῶν πόρων μεταξὺ τῶν διαφόρων δικαιουμένων εἰς ἑπανορθώσεις Κρατῶν δυνάμει τοῦ Β μέρους τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκάστη δικαιούχος Κυβέρνησις δυνάμει τοῦ Β μέρους τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ εἰδοποιῶσι τοὺς Τέσσαρες Πρέσβεις περὶ τῆς ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ συνάψεως συμφωνίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 3 ὡς καὶ περὶ τῆς προόδου τῶν ἐν λόγῳ διαπραγματεύσεων. Ἐν ᾗ περιπτώσει ᾗθελον ἐγερωθῇ διαφορά κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας, οἱ Τέσσαρες Πρέσβεις θὰ εἶναι ἀρμόδιοι νὰ αποφασίσωσι περὶ παντὸς ζητήματος ὑποβληθησομένου εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἐτέρας ἐκ τῶν ρηθεισῶν Κυβερνήσεων, ἢ ὑπὸ πάσης ἄλλης Κυβερνήσεως δικαιουμένης εἰς ἑπανορθώσεις δυνάμει τοῦ Β μέρους τοῦ παρόντος ἄρθρου.

γ) Αἱ συνολογούμεναι συμφωνίαι θὰ ἀνακοινοῦνται εἰς τοὺς Τέσσαρες Πρέσβεις. Οὗτοι θὰ δύνανται νὰ συστήσωσιν ὅπως συμφωνία ᾗτις δὲν θὰ ἐτέλει ἢ θὰ ἔπαυε τελοῦσα ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 ἢ τοῦ ὡς ἄνω ἐδαφίου (β) τεθείσας ἀρχάς, τροποποιηθῇ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον.

Γ'. Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὰς προκαταβολικὰς παροχάς.

Οὐδεμία διάταξις τοῦ μέρους Α' καὶ τοῦ μέρους Β' τοῦ παρόντος ἄρθρου νὰ θεωρῆται ὡς ἀποκλείουσα, κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη, τὰς παροχὰς τὰς λαμβανομένας ἐκ τῆς τρεχοῦσης παραγωγῆς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 (γ) τοῦ μέρους Α' καὶ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 (β) τοῦ Β' μέρους, ἐάν αἱ τοιαῦται παροχαὶ γίνωνται εἰς ἐκτέλεσιν συμφωνιῶν μεταξὺ δικαιουμένης εἰς ἑπανορθώσεις Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

Δ'. Ἐπανορθώσεις πρὸς ὄφελος ἄλλων Κρατῶν

1. Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν λοιπῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θέλουσιν ἱκανοποιηθῇ ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστης ἐξ αὐτῶν ἰταλικῶν ἐνεργητικῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 79 τῆς παρούσης Συνθήκης.

2. Αί απαιτήσεις παντός Κράτους έπωφελομένου εκ τής εκχωρήσεως εδαφών κατ' εφαρμογήν τής παρούσης Συνθήκης και μη αναφερομένου εις τὸ Β' μέρος τοῦ παρόντος άρθρου θὰ ικανοποιούνται επίσης διὰ τής μεταβιβάσεως εις τὸ ρηθὲν Κράτος, άνευ πληρωμῆς εκ μέρους του, τῶν βιομηχανικῶν εγκαταστάσεων και τῶν μηχανημάτων τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εδαφῶν, τῶν χρησιμοποιουμένων εἴτε διὰ τὴν διανομὴν ὕδατος, εἴτε διὰ τὴν παραγωγήν και τὴν διανομὴν αερίοφωτος και ἡλεκτρικοῦ ρεύματος και ἀνηκόντων εις οἰανδήποτε ἰταλικὴν ἐταιρείαν τής ὁποίας ἡ ἔδρα εὐρίσκεται ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἔχει μεταφερθῇ ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς και διὰ τής μεταβιβάσεως παντός ἄλλου ἐνεργητικοῦ τῶν ἐν λόγῳ ἐταιρειῶν εις τὰ παραχωρηθέντα ἐδάφη.

3. Ἡ εὐθὺνη ἢ προκύπτουσα ἐξ οικονομικῶν υποχρεώσεων ἡγγυημένων δι' ὑποθηκῶν, προνομίων ἢ ἄλλων βαρῶν ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν τούτων θέλει ἀναληφθῇ ὑπὸ τής Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

Ε'. Ἀποζημιώσεις διὰ περιουσίας κατὰσχθείσας λόγω ἐπανορθώσεων

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ ἀποζημιώσῃ πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἡ περιουσία κατεσχέθῃ λόγω τής εφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου τῶν ἀφορωσῶν τὰς ἐπανορθώσεις.

Τμήμα II.

Ἀποδόσεις ὑπὸ τής Ἰταλίας.

Ἄρθρον 75.

1. Ἡ Ἰταλία ἀποδέχεται τὰς ἀρχὰς τής Δηλώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τής 5ης Ἰανουαρίου 1943 και θὰ ἀποδώσῃ τὸ ταχύτερον δυνατόν τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἀφῆρεσεν εκ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς οἰουδήποτε τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ υποχρέωσις ἀποδόσεως ἐφαρμόζεται ἐπὶ πάντων τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ὁποίων δύναται νὰ διαπιστωθῇ ἡ ταυτότης, τῶν εὐρισκομένων νῦν ἐν Ἰταλίᾳ και τὰ ὁποῖα ἀφῆρέθησαν διὰ τής βίας ἢ δι' ἐξαναγκασμοῦ, εκ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὑπὸ μιᾶς τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἀξονος, οἰαιδήποτε και ἂν εἶναι αἱ μεταγενέστεραι συναλλαγαι διὰ τῶν ὁποίων ὁ σημερινὸς κάτοχος τῶν ἐν λόγῳ περιουσιακῶν στοιχείων ἐξησφάλισε τὴν κατοχὴν αὐτῶν.

3. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀποδώσῃ ἐν καλῇ καταστάσει τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος άρθρου περιουσιακὰ στοιχεῖα και θὰ ἀναλάβῃ ὅλας τὰς δαπάνας δι' ἐργατικά, ὕλικὰ ἢ μεταφορικά τὰς γενομένας πρὸς τοῦτο ἐν Ἰταλίᾳ.

4. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἀναζήτησιν και τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀγνοηθῶν τῶν ὑποκειμένων εις ἀπόδοσιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος άρθρου και θὰ παράσχῃ δι' ἐξόδων τῆς πάσης τὰς ἀναγκαῖας εὐκολίας.

5. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος άρθρου ἅτινα κρατοῦνται ἐντὸς τρίτης χώρας ὑπὸ προσώπων ὑπαγομένων εις τὴν ἰταλικὴν δικαιοδοσίαν.

6. Ἡ αἴτησις περὶ ἀποδόσεως περιουσιακῶν στοιχείων θὰ ἐπιδίδηται εις τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τής Κυβερνήσεως τής χώρας ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τής ὁποίας τὸ περιουσιακὸν στοιχεῖον ἀφῆρέθη, νοουμένου ὅτι τὸ τροχαῖον ὧκὸν θὰ θεωρεῖται ὅτι ἀφῆρέθη ἀπὸ τοῦ ἐδάφους εις τὸ ὁποῖον ἀρχικῶς ἀνήκεν. Αἱ αἰτήσεις δέον νὰ ἐπιδροθῶσιν ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τής ἐνάρξεως τής ἰσχύος τής παρούσης Συνθήκης.

7. Ἡ ἀπόδειξις τής ταυτότητος και τής κυριότητος τοῦ περιουσιακοῦ στοιχείου θὰ βαρύνῃ τὴν αἰτοῦσαν Κυβέρνησιν. Ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὸ περιουσιακὸν στοιχεῖον δὲν ἀφῆρέθη διὰ τής βίας ἢ δι' ἐξαναγκασμοῦ θὰ βαρύνῃ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν.

8. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀποδώσῃ εις τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου Ἡνωμένου Ἐθνους ἅπαντα τὸν νομισματικὸν χρυσὸν τὴν διαρπαγέντα ὑπὸ τής Ἰταλίας

ἢ πᾶσαν ὡς μεταφερθέντα εις Ἰταλίαν, ἢ θὰ παραδώσῃ εις τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου Ἡνωμένου Ἐθνους πρὸς τὴν χρυσὴν ἰσοῦ βάρους και τοῦ αὐτοῦ τίτλου πρὸς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν ἢ τὴν παρανόμως μεταφερθεῖσαν ποσότητα. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ υποχρέωσις αὕτη οὐδὲν ἔπηρεάζεται ἐξ οἰανδήποτε μεταφορᾶς και ἀφαιρέσεως χρυσοῦ αἵτινες δυνατόν νὰ ἐνηργήθησαν εκ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους πρὸς ὄφελος ἐτέρων Δυνάμεων τοῦ Ἀξονος ἢ οὐδετέρας τινὸς χώρας.

9. Ἐάν, εις εἰδικὰς περιπτώσεις, καθίσταται ἀδύνατον εις τὴν Ἰταλίαν νὰ προβῇ εις τὴν ἀπόδοσιν ἀντικειμένων καλλιτεχνικῶν, ἱστορικῶν ἢ ἀρχαιολογικῶν ἐνδιαφερόντων ἀνηκόντων εις τὴν πνευματικὴν περιουσίαν τοῦ Ἡνωμένου Ἐθνους εκ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀφῆρέθησαν ὑπὸ ἰταλῶν ὑπηρετῶν, τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν ἢ τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ, διὰ χρήσεως βίας ἢ ἐξαναγκασμοῦ, ἢ Ἰταλίᾳ ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ παραδώσῃ εις τὸ ἐνδιαφερόμενον Ἡνωμένον Ἐθνος ἀντικείμενα τής αὐτῆς φύσεως ἢ αἰσθητικῶς ἀντιστοίχου ἀξίας πρὸς τὴν τῶν ἀφαιρεθέντων ἀντικειμένων, ἐν ᾧ μέτρῳ εἶναι δυνατόν νὰ προμηθευθῇ τις ταῦτα ἐν Ἰταλίᾳ.

Τμήμα III.

Παραίτησις ἀπαιτήσεων ὑπὸ τής Ἰταλίας.

Ἄρθρον 76.

1. Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται, ἐν ὀνόματι τής Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως και τῶν ἰταλῶν ὑπηρετῶν, τοῦ δικαιώματος νὰ προβάλῃ ἐναντι τῶν Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων πᾶσαν ἀπαίτησιν οἰανδήποτε φύσεως προκύπτουσαν ἀμέσως εκ τοῦ πολέμου ἢ εκ ληφθέντων μέτρων συνεπεία τής ὕφισταμένης ἐμπολέμου καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1939, εἴτε ἡ Σύμμαχος ἢ Συνησπισμένη Δύναμις ὑπῆρξεν ἐμπόλεμος πρὸς τὴν Ἰταλίαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἴτε ὄχι. Περιλαμβάνονται δὲ εις τὴν παραίτησιν ταῦτα:

α) Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ σχετικαὶ πρὸς ἀπωλείας ἢ ζημίας προκληθείσας ἐξ ἐνεργειῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἢ τῶν ἀρχῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων:

β) Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ προκληθεῖσαι εκ τής παρουσίας, εκ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ εκ τής δράσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἢ τῶν ἀρχῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους.

γ) Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ἀναφερόμεναι εις ἀποφάσεις και πράξεις τῶν Δικαστηρίων Λειῶν τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τής Ἰταλίας συμφωνούσης ὅπως ἀναγνωρίσῃ ὡς ἐγκύρους και ὡς ἐκτελεστὰς ἀπάσας τὰς ἀποφάσεις και πράξεις τῶν ρηθέντων Δικαστηρίων Λειῶν τὰς ἐκδοθείσας τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1939 ἢ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην και ἀφορώσας ἰταλικά πλοῖα, ἰταλικά ἐμπορεύματα ἢ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων.

δ) Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ προκύπτουσαι εκ τής ἀσχήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐμπολέμου ἢ εκ μέτρων ληφθέντων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τής ἀσχήσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου θὰ ἀποκλείωσιν ἐξ ὁλοκλήρου και ὁριστικῶς ἀπάσας τὰς ἀπαιτήσεις τής φύσεως τῶν ὑπὸ τοῦ άρθρου τούτου προβλεπομένων, και αἱ ὁποῖαι θὰ θεωρηθῶσι δυνάμει τούτου ἀπεσβεσμένα οἰανδήποτε και ἂν εἶναι τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις δέχεται νὰ καταβάλῃ δικαίαν ἀποζημιώσιν εις λιρέτας ἵνα ικανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις προσώπων τὰ ὁποῖα ἐπρομήθευσαν, κατόπιν ἐπιτάξεως, ἐμπορεύματα ἢ ὑπηρεσίας εις τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπὶ ἰταλικῷ ἐδάφους, ὡς και τὰς ἀπαιτήσεις ἐναντίον τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων τὰς σχετικὰς πρὸς ζημίας προκληθείσας ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους και μὴ προκυπτούσας εκ πολεμικῶν πράξεων.

3. Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται επίσης, ἐν ὀνόματι τής Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως και τῶν ἰταλῶν ὑπηρετῶν, τοῦ δικαιώματος νὰ προβάλῃ ἀπαιτήσεις τής φύσεως τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τής παρὰγράφου 1 τοῦ παρόντος άρθρου, κατὰ παντὸς Ἡνωμένου Ἐθνους ὑπερ διέκοψε τὰς διπλωματικὰς

σχές μετά της 'Ιταλίας και έλαβε μέτρα εν συνεργασία μετά των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων.

4. 'Η 'Ιταλική Κυβέρνησις θά αναλάβη πλήρη ευθύνην δι' όλον τὸ συμμαχικὸν στρατιωτικὸν νόμισμα τὸ ἐκδοθὲν ἐν 'Ιταλίᾳ ὑπὸ των συμμαχικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένου παντὸς τοιαύτης φύσεως νομίσματος κυκλοφοροῦντος κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

5. 'Η παραίτησις τὴν ὁποίαν προσυπογράφει ἡ 'Ιταλία κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτείνεται ἐφ' ὅλων των ἀπαιτήσεων ἐκ των ληφθέντων μέτρων ὑπὸ μιᾶς οἰασθήποτε ἐκ των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων των ἀφορώντων τὰ ἱταλικά πλοῖα, μεταξὺ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1939 καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὡς καὶ ἐφ' ὅλων των ἀπαιτήσεων και πιστώσεων των προκυπτουσῶν ἐκ νῦν ἐν ἰσχύϊ συμφωνιῶν περὶ των αἰχμαλώτων πολέμου.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον νὰ μὴ θεωρηθῶσιν ὡς θίγουσαι τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας ἐπὶ των ὑποβρυχίων καλωδίων, ἅτινα, κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ πολέμου, ἀνῆκον εἰς τὴν 'Ιταλικὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς ἱταλοὺς ὑπηκόους. 'Η παράγραφος αὕτη δὲν θά ἀποτελέσῃ πρόσκομμα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ των ὑποβρυχίων καλωδίων τοῦ ἄρθρου 79 καὶ τοῦ παραρτήματος XIV.

"Ἀρθρον 77.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης αἱ περιουσίαι ἐν Γερμανίᾳ τοῦ ἱταλικοῦ Κράτους καὶ των ἱταλῶν ὑπηκόων δὲν θά θεωρῶνται πλέον ὡς ἐχθρικαὶ περιουσίαι καὶ ἅπαντες οἱ περιορισμοὶ οἱ προκύπτοντες ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν θέλουσιν ἀρθῇ.

2. Αἱ περιουσίαι τοῦ ἱταλικοῦ κράτους καὶ των ἱταλῶν ὑπηκόων των ὁποίων εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης καὶ τὰς ὁποίας αἱ γερμανικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἢ ἀρχαὶ ἀφῆρσαν, διὰ τῆς βίας ἢ διὰ καταναγκασμοῦ, ἐκ τοῦ ἱταλικοῦ ἐδάφους καὶ μετέφεραν εἰς Γερμανίαν μετὰ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1943, θά ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον ἀποδόσεως.

3. 'Η ἀποκατάστασις των δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας ὡς καὶ ἡ ἀπόδοσις των ἱταλικῶν ἐν Γερμανίᾳ περιουσιῶν θά πραγματοποιηθῶσι συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ των κατεχουσῶν τὴν Γερμανίαν Δυνάμειν ἀποφασισθησόμενα μέτρα.

4. Μὴ οἰγομένων των παρουσῶν διατάξεων ὡς καὶ πάσης ἄλλης διατάξεως ληφθησομένης ὑπὸ των κατεχουσῶν τὴν Γερμανίαν Δυνάμειν πρὸς ὄφελος τῆς 'Ιταλίας καὶ των ἱταλῶν ὑπηκόων, ἡ 'Ιταλία παραιτεῖται, ἐν ὀνόματι ἐαυτῆς καὶ ἐν ὀνόματι των ἱταλῶν ὑπηκόων πάσης ἀπαιτήσεως κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ των γερμανῶν ὑπηκόων, μὴ διακανονισθείσης τὴν 8ην Μαΐου 1945, ἐξαιρέσει των προκυπτουσῶν ἐκ συμβολαίων ἢ ἄλλων υποχρεώσεων αἵτινες ἦσαν ἐν ἰσχύϊ ὡς καὶ δικαιωμάτων κτηθέντων πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1939. 'Η παραίτησις αὕτη θά θεωρῆται ὡς ἐφαρμοζομένη ἐπὶ των ἀπαιτήσεων, ἐφ' ἀπασῶν των ἀξιώσεων διακυβερνητικοῦ χαρακτῆρος των ἀφορωσῶν συμφωνίας συναφθείσας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, καὶ ἐφ' ἀπασῶν των ἀξιώσεων των ἀφορωσῶν ἀπωλείας ἢ ζημίας γενόμενας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

5. 'Η 'Ιταλία ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ λάβῃ ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ διευκολύνῃ τὰς μεταβιβάσεις των γερμανικῶν περιουσιῶν των εὑρισκομένων ἐν 'Ιταλίᾳ, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἀποφασισθῇ ὑπὸ ἐκείνων ἐκ των κατεχουσῶν τὴν Γερμανίαν Δυνάμειν αἵτινες ἔχουσιν ἀρμοδιότητα νὰ διαθέτωσι τὰς γερμανικὰς περιουσίας τὰς εὑρισκομένας ἐν 'Ιταλίᾳ.

ΜΕΡΟΣ VII.

Περιουσίαι, Δικαιώματα καὶ Συμφέροντα.

Τ μ ῆ μ α I.

Περιουσίαι των 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ἐν 'Ιταλίᾳ

"Ἀρθρον 78.

1. 'Η 'Ιταλία, ἐφ' ὅσον δὲν τὸ ἐπραῖεν εἰσέτι, θά ἀποκαταστήσῃ ἅπαντα τὰ νόμιμα δικαιώματα καὶ συμφέροντα

ἐν 'Ιταλίᾳ των 'Ηνωμένων 'Εθνῶν καὶ των ὑπηκόων των, ὡς ταῦτα ὑφίσταντο τὴν 10ην 'Ιουνίου 1940, καὶ θά ἀποδώσῃ εἰς τὰ ἐν λόγῳ 'Ηνωμένα 'Εθνη καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους των ἅπασας τὰς ἀνηκούσας αὐτοῖς περιουσίας ἐν 'Ιταλίᾳ εἰς ἣν κατὰστασιν νῦν εὑρίσκονται.

2. 'Η 'Ιταλική Κυβέρνησις θά ἀποδώσῃ ἅπασας τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐλεύθερα πάσης υποθήκης, ἢ οἰουδήποτε βάρους δι' ὧν θά ἦτο δυνατόν νὰ ἔχωσιν ἐπιβαρυνθῇ λόγῳ τοῦ πολέμου καὶ ἄνευ εἰσπράξεως οἰουδήποτε ποσοῦ λόγῳ τῆς ἀποδόσεως ὑπὸ τῆς 'Ιταλικῆς Κυβερνήσεως. 'Η 'Ιταλική Κυβέρνησις θά καταργήσῃ ἅπαντα τὰ μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων κατασχέσεως, μεσεγγυήσεως, ἢ ἐλέγχου, τὰ ληφθέντα ὑπ' αὐτῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιουσίας των 'Ηνωμένων 'Εθνῶν μεταξὺ τῆς 10ης 'Ιουνίου 1940 καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. 'Εν περιπτώσει μὴ ἀποδόσεως τῆς περιουσίας ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ αἴτησις δέον νὰ υποβληθῇ εἰς τὰς ἱταλικὰς ἀρχὰς ἐντὸς μεγίστης προθεσμίας δώδεκα μηνῶν ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἐξαιρουμένων των περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ αἰτῶν θά ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ υποβάλῃ τὴν αἴτησιν του ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης.

3. 'Η 'Ιταλική Κυβέρνησις θά ἀκυρώσῃ τὰς μεταβιβάσεις τὰς ἀφορώσας περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα πάσης φύσεως ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους των 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, ὅταν αἱ ἐν λόγῳ μεταβιβάσεις προέκυψαν ἐκ μέτρων βίας ἢ καταναγκασμοῦ ληφθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὑπὸ των Κυβερνήσεων των Δυνάμεων τοῦ "Αξονος ἢ ὑπὸ των ὀργάνων των.

4. α) 'Η 'Ιταλική Κυβέρνησις θά εὐθύνεται διὰ τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τελείαν κατὰστασιν των ἀποδοθεισῶν περιουσιῶν εἰς τοὺς ὑπηκόους των 'Ηνωμένων 'Εθνῶν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. "Όταν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδοθῇ περιουσία τις, ἢ ὅταν, λόγῳ τοῦ πολέμου, ὑπῆκοος 'Ηνωμένου 'Εθνους, ὑπέστη ἀπώλειαν λόγῳ προσβολῆς ἢ ζημίας προξενηθείσης εἰς περιουσίαν κειμένην ἐν 'Ιταλίᾳ, ἡ 'Ιταλική Κυβέρνησις θά ἀποζημιώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην καταβάλλουσα ποσὸν εἰς λιρέτας μέχρι δύο τρίτων τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς, διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν δικαιούχον εἴτε τὴν ἀγορὰν ἰσαξίας περιουσίας εἴτε τὸν συμψηφισμόν τῆς ἀπωλείας ἢ τῆς ζημίας ἣν ὑπέστη. 'Εν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπὶ ζητημάτων ἀποζημιώσεως, οἱ ὑπῆκοοι των 'Ηνωμένων 'Εθνῶν δὲν πρέπει νὰ τύχῃσι μεταχειρίσεως ὀλιγώτερον εὐνοϊκῆς τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς ἱταλοὺς ὑπηκόους.

β) Οἱ ὑπῆκοοι των 'Ηνωμένων 'Εθνῶν οἱ κατέχοντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μετοχικὰ συμφέροντα εἰς ἐταιρείας ἢ συνεταιρισμοὺς οἵτινες δὲν ἔχουσι τὴν ἰθαγένειαν των 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου 9 (α) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀλλ' ὑπέστησαν ἀπώλειαν συνεπείᾳ προσβολῶν ἢ ζημιῶν προσγενομένων εἰς τὰς περιουσίας των ἐν 'Ιταλίᾳ θά λάβωσιν ἀποζημιώσιν συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον (α).

'Η ἀποζημιώσις αὕτη θά ὑπολογισθῇ ἐν ἀναλογίᾳ τῆς συνολικῆς ἀπωλείας ἢ ζημίας ἣν ὑπέστη ἡ ἐταιρεία ἢ ὁ συνεταιρισμός, τὸ δὲ ποσὸν αὐτῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ σύνολον τῆς προσγενομένης ἀπωλείας ἢ ζημίας θά ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἣν τὸ ὑπὸ των ρηθέντων ὑπηκόων κατεχόμενον μερίδιον συμφερόντων ἐν σχέσει πρὸς τὸ συνολικὸν κεφάλαιον τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐταιρείας ἢ συνεταιρισμοῦ.

γ) 'Η ἀποζημιώσις θά καταβληθῇ καθαρὰ πάσης παρακρατήσεως, φόρου ἢ ἄλλων βαρῶν. Θά δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐλευθέρως ἐν 'Ιταλίᾳ, ἀλλὰ θά ὑπόκειται εἰς τοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἀφορῶντας τὸν ἐλεγχον συναλλάγματος, οἵτινες ἤθελον ἰσχύει ἐν δεδομένη στιγμῇ ἐν 'Ιταλίᾳ.

δ) 'Η 'Ιταλική Κυβέρνησις θά καταβάλῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους των 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ἀποζημιώσιν εἰς λιρέτας κατὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου (α) ἀναλογίαν διὰ νὰ συμψηφίσῃ τὴν ἀπώλειαν ἢ τὰς ζημίας τὰς προκυπτούσας ἐξ εἰδικῶν μέτρων ληφθέντων κατὰ τὸν

πόλεμον κατά των περιουσιών των και άτινα δέν άφείρων τας Ιταλικάς περιουσίας. Το παρόν έδαφίον δέν έχει εφαρμογήν επί διαφυγόντος κέρδους.

5. Άπαντα τά λογικά έξοδα, τά όποια θά προκαλέσθ έν 'Ιταλία ή έξακρίβωσις των αίτήσεων, συμπεριλαμβανομένης και τής έκτιμήσεως των άπωλειών και των ζημιών, θά βαρύνωσι τήν 'Ιταλικήν Κυβέρνησιν.

6. Οί ύπήκοοι των 'Ηνωμένων Έθνών, ως και αι περιουσίαι αυτών θά είναι άπηλλαχμένοι πάντων των φόρων, συνεισφορών ή έξαιρετικών τελών εις ούς ή 'Ιταλική Κυβέρνησις ή οίαδήποτε Ιταλική άρχή θά είχεν υποβάλλει τά εις κεφάλαια ένεργητικά αυτών έν 'Ιταλία, μεταξύ τής 3ης Σεπτεμβρίου 1943 και τής ήμερομηνίας τής ενάρξεως τής ισχύος τής παρούσης Συνθήκης, επί τῷ σκοπῷ ὅπως καλύψῃ τὰς ἐκ τοῦ πολέμου δαπάνας ή τὰς δημιουργηθείσας ἐκ τής συντηρήσεως των δυνάμεων κατοχής ή ἐκ των καταβλητέων επανορθώσεων εις 'Ηνωμένον Έθνος. Άπαντα τά εισπραχθέντα ποσά θά αποδοθῶσι.

7. Παρά τας μεταβιβάσεις των εδαφών τας προβλεπόμενας υπό τής παρούσης Συνθήκης, ή 'Ιταλία θά παραμείνη υπεύθυνος διά τας προκληθείσας άπωλείας ή ζημίας, κατά τήν διάρκεια του πολέμου, εις περιουσίας των υπηκόων των 'Ηνωμένων Έθνών τας εύρισκομένας εις τά εκχωρούμενα εδάφη ή εις τὸ 'Ελεύθερον έδαφος τής Τεργέστης. Αι περιλαμβανόμεναι εις τας παραγράφους 3, 4, 5 και 6 του παρόντος άρθρου υποχρεώσεις θά βαρύνωσιν ομοίως τήν 'Ιταλικήν Κυβέρνησιν έν σχέσει πρὸς τὰς περιουσίας των υπηκόων των 'Ηνωμένων Έθνών τας εύρισκομένας εις τά εκχωρούμενα εδάφη ή εις τὸ 'Ελεύθερον έδαφος τής Τεργέστης, αλλά μόνον έν ὧ μέτρῳ δέν αντιφάσκουσι πρὸς τὰς διατάξεις τής παραγράφου 14 του παραρτήματος Χ και τής παραγράφου 14 του παραρτήματος XIV τής παρούσης Συνθήκης.

8. 'Ο ιδιοκτήτης των έν λόγω περιουσιών και ή 'Ιταλική Κυβέρνησις θά δύνανται νά συνάψωσι συμφωνίας αἰτινες θά υποκατασταθῶσιν εις τας διατάξεις του παρόντος άρθρου.

9. Διά τήν εφαρμογήν του παρόντος άρθρου :

α') 'Η έκφρασις «ύπήκοοι των 'Ηνωμένων Έθνών» εφαρμόζεται επί των φυσικῶν προσώπων των έχόντων τήν ιθαγένειαν ενός οίουδήποτε εκ των 'Ηνωμένων Έθνών, ως και επί των εταιρειῶν ή συνεταιρισμῶν των ιδρυθέντων συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους ενός εκ των 'Ηνωμένων Έθνών, κατά τήν έναρξιν τής ισχύος τής παρούσης Συνθήκης, υπό τὸν ὅρον ὅτι τὰ ρηθέντα φυσικά πρόσωπα, εταιρεῖαι ή συνεταιρισμοί ἐκέκτηντο ἤδη τήν ιδιότητά ταύτην τήν 3ην Σεπτεμβρίου 1943, ήμερομηνίαν τής άναχωχῆς μετά τής 'Ιταλίας.

'Η έκφρασις «ύπήκοοι των 'Ηνωμένων Έθνών» περιλαμβάνει επίσης άπαντα τά φυσικά πρόσωπα και τας εταιρείας ή τοὺς συνεταιρισμούς, οἵτινες κατά τας διατάξεις τής ισχύουσας κατά τὸν πόλεμον έν 'Ιταλία νομοθεσίας, εὔχον τής μεταχειρίσεως ως έχροῦ.

β') 'Ο ὅρος «ιδιοκτήτης» σημαίνει τὸν υπήκοον 'Ηνωμένου Έθνους, ως καθορίζεται υπό του ως άνω εδαφίου (α), ὅστις έχει νόμιμον τίτλον επί τής έν λόγω περιουσίας και εφαρμόζεται επί του διαδόχου του ιδιοκτήτου, υπό τὸν ὅρον ὅτι ὁ διάδοχος οὗτος είναι επίσης υπήκοος ενός των 'Ηνωμένων Έθνών έν τῇ έννοιά του εδαφίου (α). Έάν ὁ διάδοχος ἡγόρασε τήν περιουσίαν ὅταν αὕτη είχεν ἤδη ὑποστῇ τήν βλάβην, ὁ πωλητής θά διατηρῇ τὰ πρὸς ἀποζημιῶσιν δικαιώματά του τὰ προκύπτοντα ἐκ του παρόντος άρθρου, χωρίς νά θίγονται αἱ, κατά τήν έσωτερικήν νομοθεσίαν, ὑφιστάμεναι υποχρεώσεις μεταξύ του πωλητοῦ και του αγοραστοῦ.

γ') 'Ο ὅρος «περιουσίαι» σημαίνει πᾶσαν κινητήν ή άκίνητον περιουσίαν, ένώματον ή άνώματον, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων βιομηχανικής, πνευματικής ή καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, ως και άπαντα τά δικαιώματα ή τὰ συμφέροντα, οίανδήποτε φύσεως επί των περιουσιών. Μή υιοθεμένων των άνωτέρω γενικῶν διατάξεων, αἱ περιουσίαι των 'Ηνωμένων Έθνών και των υπηκόων των περιλαμβάνουσιν άπαντα τὰ σκάφη θαλασσίας ή έσωτερικής ναυσιπλοίας μετά των παρακολουθημάτων αυτών τὰ ὅποια

ἀνήκον εἰς τὰ 'Ηνωμένα Έθνη ή τοὺς υπηκόους αυτών, ή ἦσαν νηολογημένα εἰς τὸ έδαφος ενός των 'Ηνωμένων Έθνών ή έπλεον υπό τήν σημαίαν ενός των 'Ηνωμένων Έθνών, και τὰ ὅποια μετά τήν 10ην 'Ιουνίου 1940, είτε εὔρεθέντα έντός των Ιταλικῶν ὕδατων είτε ἀγθέντα εἰς ταῦτα διά τής βίας, ἐτέθησαν υπό τὸν έλεγχον των Ιταλικῶν ἀρχῶν ως ἐχθρική περιουσία, ή έπυρσαν νά εἶναι εἰς τήν ελευθέρην διάθεσιν των 'Ηνωμένων Έθνών ή των υπηκόων των, έν 'Ιταλίᾳ, ως ἐκ των υπό των Ιταλικῶν ἀρχῶν λεγθέντων μέτρων ελέγχου των σχετιζομένων πρὸς τήν ὑπαρξιν ἐμπολέμου καταστάσεως μεταξύ των έν των 'Ηνωμένων Έθνῶν και τής Γερμανίας.

Τμήμα Η.

'Ιταλικαί περιουσίαι κείμεναι επί του εδαφους των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Άρθρον 79.

1. Έκάστη των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων θά έχει τὸ δικαίωμα νά κατάσχῃ, νά παρακρατήσῃ ή νά εκκαθαρίσῃ άπάσας τας περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα, άτινα κατά τήν ήμερομηνίαν τής ενάρξεως τής ισχύος τής παρούσης Συνθήκης εύρίσκονται επί του εδαφους της και ανήκουσιν εις τήν 'Ιταλίαν ή εις 'Ιταλούς υπηκόους, και νά λάβῃ πᾶν άλλο μέτρον έν σχέσει πρὸς τὰς περιουσίας ταύτας, δικαιώματα και συμφέροντα. Θά έχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νά χρησιμοποιῇ τας περιουσίας ταύτας ή τὸ προῖόν τής εκκαθαρίσεως αυτών πρὸς οἰουσδήποτε σκοποὺς τής ἀρρεσκείας της, μέχρι του ποσοῦ των ἀπαιτήσεων αὐτῆς ή των υπηκόων της κατά τής 'Ιταλίας ή των Ιταλῶν υπηκόων (συμπεριλαμβανομένων των πιστώσεων), αἵτινες δέν θά είχαν πλήρως διακανονισθῇ δυνάμει ἐτέρων άρθρων τής παρούσης Συνθήκης. Άπασαι αἱ Ιταλικαί περιουσίαι, ή τὸ προῖόν τής εκκαθαρίσεώς των, αἱ ἐπὶ πλέον του ποσοῦ των ρηθειῶν ἀπαιτήσεων θά αποδοθῶσι.

2. 'Η εκκαθάρισις των Ιταλικῶν περιουσιῶν και τὰ μέτρα διαθέσεως, ὧν θά αποτελέσωσι τὸ ἀντικείμενόν δέον νά ενεργηθῶσι κατά τήν νομοθεσίαν τής ενδιαφερομένης Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως.

Προκειμένου περὶ των ρηθειῶν περιουσιῶν ὁ Ιταλὸς ιδιοκτήτης δέν θά έχει άλλα δικαιώματα πλὴν ἐκείνων άτινα δύνανται νά παράσχῃ εἰς αὐτόν ή έν λόγω νομοθεσία.

3. 'Η 'Ιταλική Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τήν υποχρέωσιν νά ἀποζημιώσῃ τοὺς Ιταλοὺς υπηκόους των ὁποίων αἱ περιουσίαι ἤθελον κατασχθῇ δυνάμει του παρόντος άρθρου και εἰς τοὺς ὁποίους δέν ἤθελον ἀποδοθῇ αἱ έν λόγω περιουσίαι.

4. Οὐδεμία προκύπτει ἐκ του παρόντος άρθρου υποχρέωσις, δι' οίανδήποτε των Συμμάχων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων, ὅπως ἀποδώσῃ εἰς τήν Κυβέρνησιν ή εἰς τοὺς Ιταλοὺς υπηκόους δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας, ὅτε νά συνυπολογίσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα κατά τὸν ὑπολογισμόν των ποσῶν τὰ ὅποια θά δύνανται νά παρακρατηθῶσι δυνάμει τής παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. 'Η Κυβέρνησις ἐκάστης Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως θά έχει τὸ δικαίωμα νά ἐπιβάλῃ ἐπὶ των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των πηγάζοντων ἐκ τής βιομηχανικής ιδιοκτησίας ἐπὶ του εδαφους τής Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως ταύτης, των κτηθέντων υπό τής 'Ιταλικῆς Κυβερνήσεως ή των υπηκόων αὐτῆς πρὸ τής ενάρξεως τής ισχύος τής παρούσης Συνθήκης, οἷους περιορισμούς, ὅρους, ή μειώσεις, ή Κυβέρνησις τής ενδιαφερομένης Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως ἤθελε θεωρήσῃ ἀναγκαίους έν τῷ ἔθνικῳ συμφέροντι.

5. α') Τὰ Ιταλικά ὑποβρύχια καλώδια τὰ συνδένοντα σημεία κείμενα ἐπὶ γιουγκοσλαβικοῦ εδαφους θά θεωρῶνται Ιταλική ιδιοκτησία έν Γιουγκοσλαβία, ἔστω και ἂν μέρος των καλωδίων τούτων εύρίσκειται ἔξω των γιουγκοσλαβικῶν χωρικῶν ὕδατων.

β') Τὰ Ιταλικά ὑποβρύχια καλώδια τὰ συνδένοντα σημείον κείμενον ἐπὶ του εδαφους Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως μετά σημείου κειμένου ἐπὶ Ιταλικῷ εδαφους θά θεωρῶνται Ιταλική ιδιοκτησία κατά τήν έννοιαν του

παρόντος άρθρου ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀκραιάς ἐγκαταστάσεις ἢ τὰ μέρη τῶν καλωδίων τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὁδῶν τῆς Συμμάχου ταύτης ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως.

6. Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος άρθρου περιουσίαι θὰ θεωρῶνται ὅτι περιλαμβάνουσι τὰς ἰταλικὰς περιουσίας αἵτινες ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον μέτρων ἐλέγχου λόγῳ τῆς ὑφισταμένης ἐμπολέμου καταστάσεως μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς ὁποίας κεῖνται αἱ περιουσίαι, ἀλλὰ δὲν θὰ περιλαμβάνουσι :

α) Τὰς περιουσίας τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως τὰς χρησιμοποιουμένας διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ἀποστολῶν.

β) Τὰς περιουσίας τὰς ἀνηκούσας εἰς θρησκευτικὰ ἰδρύματα ἢ ἰδιωτικὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα καὶ ἐξυπηρετοῦντα ἀποκλειστικῶς θρησκευτικούς ἢ φιλανθρωπικούς σκοπούς.

γ) Τὰς περιουσίας φυσικῶν προσώπων ἅτινα εἶναι Ἰταλοὶ ὑπῆκοι καὶ εἰς οὓς ἐπετράπη νὰ παραμείνωσιν εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας ἐπὶ τῆς ὁποίας κεῖνται αἱ ἐν λόγῳ περιουσίαι, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς οἰουδήποτε Ἡνωμένου Ἐθνους, πλὴν τῶν ἰταλικῶν περιουσιῶν, αἵτινες κατὰ μίαν οἰκονομικὴν στιγμὴν διακρινόμεναι τοῦ πολέμου, ἐγένοντο ἀντικείμενον μέτρων ἅτινα δὲν ἐφημερίζοντο γενικῶς ἐπὶ τῶν περιουσιῶν τῶν ἰταλῶν ὑπηκόων τῶν διαμενόντων ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους.

δ) Τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας τὰ γεννηθέντα μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων μετὰ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἰταλίας ἢ γεννηθέντα ἐκ συναλλαγῶν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως καὶ τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1943.

ε) Τὰ δικαιώματα πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας.

στ) Τὰς περιουσίας ἰταλῶν ὑπηκόων τὰς κείμενας ἐπὶ τῶν ἐκχωρουμένων ἐδαφῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παραρτήματος XIV.

ζ) Ἐξαίρεσει τῶν ἐνεργητικῶν τῶν προβλεπομένων εἰς τὴν παράγραφον 2 (β) τοῦ μέρους Α καὶ τὴν παράγραφον 1 τοῦ μέρους Δ' τοῦ άρθρου 74, αἱ περιουσίαι τῶν φυσικῶν προσώπων τῶν διαμενόντων ἐπὶ τῶν ἐκχωρουμένων ἐδαφῶν ἢ ἐπὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης, ἅτινα δὲν ἀσχοῦσι τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς ἰταλικῆς ἰθαγενείας, τὸ ὁποῖον παρέχει αὐτοῖς ἡ παρούσα Συνθήκη, ὡς καὶ αἱ περιουσίαι τῶν ἐταιρειῶν ἢ συνεταιρισμῶν τῶν ὁποίων ἡ ἑδρα κεῖται ἐπὶ τῶν ἐκχωρουμένων ἐδαφῶν ἢ ἐπὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἐταιρεῖαι ἢ συνεταιρισμοὶ δὲν εἶναι οὔτε ἰδιοκτησία προσώπων διαμενόντων ἐν Ἰταλίᾳ οὔτε ἐλέγχονται ὑπ' αὐτῶν. Εἰς τὰς ἐν παραγράφῳ 2 (β) τοῦ μέρους Α' καὶ παραγράφῳ 1 τοῦ μέρους Δ' τοῦ άρθρου 74 προβλεπόμενας περιπτώσεις τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως θὰ κανονισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ μέρους Ε' τοῦ άρθρου τούτου.

Τμῆμα III.

Δήλωσις τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν.

Ἀρθρον 80.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις δηλοῦσιν ὅτι τὰ παρεχόμενα αὐταῖς δικαιώματα ὑπὸ τῶν άρθρων 74 καὶ 79 τῆς παρούσης Συνθήκης, καλύπτουσιν ἀπᾶς τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν ὡς καὶ τὰς τῶν ὑπηκόων των δι' ἀπολαΐας ἢ ζημίας προκυψάσας ἐκ πολεμικῶν πράξεων, συμπεριλαμβανομένων τῶν μέτρων τῶν ληρθέντων λόγῳ τῆς καταλήψεως τῶν ἐδαφῶν των, καταλογιστέων εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ λαβόντων χώραν ἐκτὸς τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους, ἐξαίρουμένων ἐν τούτοις τῶν ἀπαιτήσεων τῶν βασιζομένων ἐπὶ τῶν άρθρων 75 καὶ 78.

Τμῆμα IV.

Χρῆμα

Ἀρθρον 81.

1. Ἡ ὑπαρξὶς ἐμπολέμου καταστάσεως δέον νὰ μὴ θεωρῆται καθ' ἑαυτὴν ὡς θίγουσα τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς ἐξέ-

πλησιν χρηματικῶν ὀφειλῶν ἀπορρεουσῶν ἐξ ἐνοχλῶν καὶ συμβολαίων ἅτινα ἔσχον ἐν ἰσχύϊ καὶ δικαιωμάτων ἅτινα εἶχον κτηθῇ πρὸ τῆς ὑπάρξεως ἐμπολέμου καταστάσεως, χρεῶν ἅτινα εἶχον καταστῇ ἀπαιτητὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ ἅτινα ὀφείλονται εἴτε ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἰταλῶν ὑπηκόων εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ τοὺς ὑπηκόους μιᾶς τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, εἴτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν ὑπηκόων μιᾶς τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν ἢ ἰταλούς ὑπηκόους.

2. Πλὴν ρητῆς ἀντιθέτου διατάξεως τῆς παρούσης Συνθήκης, οὐδεμίαν ρήτρα τῆς Συνθήκης ταύτης δέον νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς θίγουσα τὰς σχέσεις ὀφειλετῶν πρὸς δανειστὰς ἀπορρεούσας ἐκ συμβολαίων συννομολογηθέντων πρὸ τοῦ πολέμου εἴτε ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως εἴτε ὑπὸ ἰταλῶν ὑπηκόων.

ΜΕΡΟΣ VIII

Γενικαὶ Οἰκονομικαὶ Σχέσεις

Ἀρθρον 82.

1. Ἐν ἀναμονῇ τῆς συνάψεως ἐμπορικῶν συνθηκῶν ἢ συμφωνιῶν μετὰ τῶν οἰουδήποτε τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῆς Ἰταλίας, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει, κατὰ τοὺς δεκαοκτὼ μῆνας, οἵτινες θὰ ἐπακολουθήσωσι τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ παράσχη εἰς ἕκαστον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἅτινα ἐν τῇ πράξει παρέχουσιν ἐπ' ἀμοιβαιότητι ἀνάλογον μεταχείρισιν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων, τὴν ἀκόλουθον μεταχείρισιν :

α) Διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα καὶ βάρη ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν, τὴν φορολογίαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, καὶ ἅπαντας τοὺς σχετικούς κανονισμούς, τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη θὰ ἀπολαύωσι τῆς ἀνευ ὅρων ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

β) Ἡ Ἰταλία δὲν θὰ ποιῇται, ὑπὸ πᾶσιν ἄλλῃν ἔποψιν, οὐδεμίαν αὐθιχέρον διάκρισιν εἰς βάρος τῶν ἐμπορευμάτων τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐδάφους Ἡνωμένου Ἐθνους ἢ τῶν προοριζομένων δι' αὐτὸ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀνάλογα ἐμπορεύματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ ἐδάφους οἰουδήποτε ἄλλου Ἡνωμένου Ἐθνους ἢ πᾶσης ἄλλης ξένης χώρας ἢ προοριζόμενα δι' αὐτό.

γ) Οἱ ὑπῆκοι τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συνπεριλαμβανομένων τῶν νομικῶν προσώπων θὰ ἀπολαύωσι τῆς ἐθνικῆς μεταχειρίσεως καὶ τῆς τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰς λοιπὰς μορφὰς ἐμπορικῆς δράσεως ἐν Ἰταλίᾳ. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς ἀεροπορίας.

δ) Ἡ Ἰταλία δὲν θὰ παρέχῃ εἰς οὐδεμίαν χώραν ἀποκλειστικὴν ἢ προτιμήσεως δικαίωμα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀεροπορικῶν ἐμπορικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὰς διεθνεῖς μεταφοράς, θὰ προσφέρῃ ἴσους ὅρους εἰς ἅπαντα τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη διὰ τὴν ἐπίτευξιν δικαιωμάτων ἐν σχέσει πρὸς τὰς διεθνεῖς ἀεροπορικὰς ἐμπορικὰς μεταφοράς ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους, συμπεριλαμβανομένου τοῦ δικαίωματος προσγειώσεως δι' ἀνεφοδιασμὸν καὶ ἐπιδιόρθωσιν, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐμπορικῶν ἀεροπορικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ διεθνεῖς μεταφοράς, θὰ παρέχῃ εἰς ἅπαντα τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ τῆς μὴ διακρίσεως, τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερίπτανται τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους ἄνευ σταθμοῦ. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν θίγουν τὰ συμφέροντα τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης τῆς Ἰταλίας.

2. Αἱ ὡς ἄνω ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις νοοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν συνήθων ἐξαίρέσεων τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν τῶν συναφθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας πρὸ τοῦ πολέμου, αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀμοιβαιότητα τὴν παραχωρουμένην ὑπ' ἐκάστου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νοοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν συνήθων ἐξαίρέσεων τῶν ὑπ' αὐτῶν συναφθεισῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν.

ΜΕΡΟΣ IX.

Διακανονισμός διαφορών

"Άρθρον 83.

1. "Απασαι αἱ διαφοραὶ αἵτινες δυνατόν νὰ ἐγερθῶσιν, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρθρῶν 75 καὶ 78 ὡς καὶ τῶν παραρτημάτων XIV, XV, XVI καὶ XVII, μέρος Β', τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐπιτροπὴν συνδιαλλαγῆς ἀπαρτιζομένην ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου Ἠνωμένου Ἐθνους καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἐνεργούντων ἐν ἰσοτιμίᾳ. Ἐὰν ὁ διακανονισμὸς δὲν ἐπῆλθεν ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς διαφορᾶς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συνδιαλλαγῆς, ἑκάτερα τῶν δύο Κυβερνήσεων δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προσθήκην τρίτου μέλους εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἔκλε μένου διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν δύο Κυβερνήσεων μεταξὺ τῶν ὑπάρχοντων τρίτου Κράτους. Ἐλλείψει συμφωνίας ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ μέλους τούτου, αἱ Κυβερνήσεις αὗται θὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τοὺς Πρέσβεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἐν Ρώμῃ, οἵτινες θὰ ὑποδείξωσι τὸ τρίτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐὰν οἱ Πρέσβεις δὲν καταλήξωσιν εἰς συμφωνίαν ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ἐπὶ τῆς ὑποδείξεως τοῦ τρίτου μέλους, ἑκάτερον τῶν μερῶν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑπόδειξιν ταύτην.

2. Ὄταν συγκροτηθῇ ἐπιτροπὴ συνδιαλλαγῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1, θὰ ἔχῃ ἀρμοδιότητα νὰ κρίνῃ ἀπάσας τὰς διαφορὰς αἵτινες δυνατόν νὰ ἐγερθῶσι μεταγενεστέρως μεταξὺ τοῦ ἐνδιαφερομένου Ἠνωμένου Ἐθνους καὶ τῆς Ἰταλίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 75 καὶ 78, ὡς καὶ τῶν παραρτημάτων XIV, XV, XVI, καὶ XVII, μέρος Β, τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ θὰ ἐκτελῇ τὰς λειτουργίας αἵτινες τῇ ἀνατίθενται ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων.

3. Ἐκάστη ἐπιτροπὴ συνδιαλλαγῆς θὰ ὀρίζῃ αὐτὴ τὴν δικονομίαν τῆς, υἱοθετοῦσα κανόνας συμφώνους πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰσότητά.

4. Ἐκάστη Κυβέρνησις θὰ καταβάλλῃ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ὑπ' αὐτῆς διοριζομένου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς ὡς καὶ παντὸς πράκτορος ὀρισθησομένου ὑπ' αὐτῆς ἵνα τὴν ἀντιπροσωπεύῃ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ τρίτου μέλους θὰ ὀρίζωνται δι' εἰδικῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὗται, ὡς καὶ αἱ κοιναὶ δαπάναι ἐκάστης ἐπιτροπῆς θὰ καταβάλλωνται ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

5. Τὰ διάδικα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν παρέχωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συνδιαλλαγῆς πᾶσαν δυνατὴν συνδρομήν.

6. Ἡ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ θεωρῆται ὡς ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ θὰ γίνηται ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν διαδίκων μερῶν ὡς ὀριστικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ.

ΜΕΡΟΣ X.

Διάφοροι οἰκονομικοὶ ὅροι

"Άρθρον 84.

Τὰ ἀρθρα 75, 78, 82 καὶ τὸ παράρτημα XVII τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ ἐπὶ ἐκείνων ἐκ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἅτινα διέκοψαν τὰς διπλωματικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ἰταλίας ἢ μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἰταλία διέκοψε τὰς διπλωματικὰς σχέσεις. Τὰ ἀρθρα ταῦτα καὶ τὸ παράρτημα τοῦτο ἔχουσιν ἐπίσης ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Νορβηγίας.

"Άρθρον 85.

Αἱ διατάξεις τῶν παραρτημάτων VIII, X, XIV, XV, XVI καὶ XVII καὶ αἱ τῶν λοιπῶν παραρτημάτων θεωροῦνται ὅτι ἀποτελοῦσιν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς παρούσης

Συνθήκης, καὶ θὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν ἀξίαν καὶ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα.

ΜΕΡΟΣ XI.

Ἀκροτελεύτιοι διατάξεις

"Άρθρον 86.

1. Διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τοὺς δεκαοκτὼ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, οἱ Πρέσβεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἐν Ρώμῃ, ἐνεργούντες ἀπὸ συμφώνου θὰ ἀντιπροσωπεύωσι τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις διὰ νὰ διαπραγματεύωνται μετὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἀπαντὰ τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῆς παρούσης Συνθήκης.

2. Οἱ Τέσσαρες Πρέσβεις θὰ παρέχωσιν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν τὰς συμβουλὰς, τεχνικὰς γνώμας καὶ διευκρινίσεις αἵτινες θὰ ἦσαν ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ταχείας καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης Συνθήκης, κατὰ τε τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

3. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ παρέχῃ εἰς τοὺς Τέσσαρες Πρέσβεις ἀπάσας τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίας καὶ πᾶσαν συνδρομὴν ἧς θὰ εἶχον ἀνάγκην ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον τοῖς ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς παρούσης συνθήκης.

"Άρθρον 87.

1. Ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων δι' ἃς ἄλλη διαδικασία προβλέπεται ρητῶς ὑπὸ ἀρθροῦ τῆς παρούσης Συνθήκης, πᾶσα διαφορὰ σχετικὴ πρὸς τὴν ἐρμηνείαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Συνθήκης ταύτης, ἥτις δὲν διεκανονίσθη δι' ἀπ' εὐθείας διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων, θὰ ὑποβάλληται εἰς τοὺς Τέσσαρες Πρέσβεις, ἐνεργούντας ὡς προβλέπεται ἐν τῷ ἀρθρῷ 86, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οἱ Πρέσβεις δὲν θὰ δεσμεύωνται ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ἀρθροῦ ὀριζομένων προθεσμιῶν. Πᾶσα τοιαύτης φύσεως διαφορὰ ἦν δὲν θὰ εἶχον διακανονίσει ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν, ἐκτὸς ἐὰν τὰ διάδικα μέρη συμφωνήσωσιν ἀμφότερα ἐπὶ ἄλλου τινὸς τρόπου διακανονισμοῦ, θὰ ὑποβάλληται, τῇ αἰτήσῃ ἑκατέρου τῶν διαδίκων μερῶν, εἰς ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐκάστου μέρους καὶ ἐξ ἐνὸς τρίτου μέλους ἐκλεγομένου διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν δύο μερῶν μεταξὺ τῶν ὑπάρχοντων τρίτης χώρας. Ἐλλείψει συμφωνίας, ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς, μεταξὺ τῶν δύο μερῶν ἐπὶ τῆς ὑποδείξεως τοῦ τρίτου τούτου μέλους, ἑκάτερον τῶν μερῶν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑπόδειξιν ταύτην.

2. Ἡ πλειοψηφία ἀποφάσεων ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ θεωρῆται ὡς ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ θὰ γίνηται ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν μερῶν ὡς ὀριστικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ.

"Άρθρον 88.

1. Πᾶν μέλος τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἐμπόλεμον πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ μὴ ὑπογράψαν τὴν παρούσαν Συνθήκην, ὡς καὶ ἡ Ἀλβανία, δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν Συνθήκην καὶ θὰ θεωρῆται, ἀπὸ τῆς προσχωρήσεώς του, ὡς Συνησπισμένη Δύναμις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συνθήκης.

2. Τὰ ὄργανα προσχωρήσεως θὰ κατατίθενται παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ θὰ ἔχωσιν ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς καταθέσεώς των.

"Άρθρον 89.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης δὲν θὰ παρέχωσιν οὐδὲν δικαίωμα ἢ ὠφέλειαν εἰς οὐδὲν Κράτος ἀναφερόμενον ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς Συνθήκης ὡς μία τῶν Ἠνωμένων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ εἰς τοὺς ὑπάρχοντες αὐτοῦ, μέχρις οὗ τὸ Κράτος τοῦτο καταστῇ μέρος ἐν τῇ Συνθήκῃ διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ ὀργάνου ἐπικυρώσεως αὐτοῦ.

"Άρθρον 90.

Ἡ παρούσα Συνθήκη, τῆς ὁποίας τὸ γαλλικόν, ἀγγλικόν καὶ ρωσσικόν κείμενον παρέχουσι πίστιν, δεόν νὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Δέον επίσης νὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἡ Συνθήκη ἄρξεται ἰσχύουσα ἀμέσως μετὰ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐπικυρώσεων ὑπὸ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν. Τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ κατατεθῶσιν ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος, παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐκάστην τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τῶν ὁποίων τὸ ὄργανον ἐπικυρώσεως ἤθελε κατατεθῇ μεταγενεστέρως, ἡ Συνθήκη ἄρξεται ἰσχύουσα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταθέσεως. Ἡ παρούσα Συνθήκη θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἣτις θέλει παραδώσῃ εἰς ἕκαστον τῶν ὑπογραψάντων Κρατῶν βεβαιωμένον πιστὸν ἀντίγραφον.

Εἰς πίστωσιν τούτων, οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι ἔθεσαν τὰς ὑπογραφὰς καὶ τὰς σφραγίδας τῶν κάτωθεν τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις, τὴν δεκάτην Φεβρουαρίου χίλια ἐνεακόσια τεσσαράκοντα ἐπτὰ εἰς γαλλικὴν, ἀγγλικὴν, ρωσικὴν καὶ ἰταλικὴν γλῶσσαν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Παράρτημα I. Χάρται (ἴδε ἰδιαιτέραν συλλογὴν).

Παράρτημα II. Γαλλοῖταλικὴ μεθόριος: λεπτομερὴς περιγραφὴ τῶν τμημάτων τῆς μεθορίου ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὰς τροποποιήσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2.

Παράρτημα III. Ἐγγυήσεις σχετικαὶ πρὸς τὸ Mont Cenis καὶ τὴν περιοχὴν Tenda-Briga.

Παράρτημα IV. Διατάξεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ἰταλικὴ καὶ ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις συνεφώνησαν τὴν 5ην Σεπτεμβρίου 1946.

Παράρτημα V. Ὑδρευσις τῆς Κοινότητος τῆς Gorizia καὶ τῶν περιχώρων της.

Παράρτημα VI. Μόνιμον καθεστῶς τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης.

Παράρτημα VII. Ὅργανον σχετικὸν πρὸς τὸ προσωρινὸν καθεστῶς τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης.

Παράρτημα VIII. Ὅργανον σχετικὸν πρὸς τὸν Ἐλεύθερον Λιμένα τῆς Τεργέστης.

Παράρτημα IX. Τεχνικαὶ διατάξεις σχετικαὶ πρὸς τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης.

Παράρτημα X. Οἰκονομικαὶ καὶ δημοσιονομικαὶ διατάξεις σχετικαὶ πρὸς τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης.

Παράρτημα XI. Κοινὴ Δήλωσις τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐν Ἀφρικῇ ἰταλικὰς ἐδαφικὰς κτήσεις.

Παράρτημα XII. Πίναξ τῶν πολεμικῶν πλοίων.

A. Τῶν διατηρητέων ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

B. Τῶν παραδοτέων ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

Παράρτημα XIII. Ὅρισμοί.

A. Ναυτικοὶ Ὅροι.

B. Στρατιωτικὴ, ναυτικὴ καὶ ἀεροπορικὴ ἐκπαίδευσις.

Γ. Ὅρισμός καὶ πίναξ τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου.

Δ. Ὅρισμός τῶν ὄρων «ἀποστρατιωτικοποιήσεις» καὶ «ἀποστράτιωτικοποιημένοι».

Παράρτημα XIV. Οἰκονομικαὶ καὶ δημοσιονομικαὶ διατάξεις σχετικαὶ πρὸς τὰ ἐκχωρούμενα ἐδάφη.

Παράρτημα XV. Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι ὁρισμένας κατηγορίας περιουσιῶν.

A. Βιομηχανικὴ, πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἰδιοκτησία.

B. Ἀσφάλεια.

Παράρτημα XVI. Συμβόλαια, παραγραφὴ, καὶ πιστωτικοὶ τίτλοι.

Παράρτημα XVII. Δικαστήρια λειῶν καὶ δικαστικὰ ἀποφάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I.

Χάρται.

(ἴδε ἰδιαιτέραν συλλογὴν).

A-Σύνορα τῆς Ἰταλίας (ἄρθρον 1).

B-Γαλλοῖταλικὴ μεθόριος (ἄρθρον 2).

Γ-Ἰταλογιουγκοσλαβικὴ μεθόριος (ἄρθρον 3).

Δ-Σύνορα τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης (ἄρθρα 4 καὶ 22).

E-Ναυτικαὶ ζῶναι προδιοριζόμεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II.

Γαλλοῖταλικὴ μεθόριος.

* Λεπτομερὴς περιγραφὴ τῶν τμημάτων τῆς μεθορίου ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὰς προβλεφθεῖσας ἐν ἄρθρῳ 2 τροποποιήσεις.

Αὐχὴν τοῦ Petit Saint Bernard.

Ὅρα Χάρτην 1]20.000"-Ste Foy Tarentaise ἀρ. 1-2.

Ἡ νέα μεθόριος ἀκολουθεῖ γραμμὴν ἢ ὁποία ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν βραχὴν κορυφογραμμὴν τῆς Lancebrantlette, εἴτα, κατερχομένη πρὸς ἀνατολὰς, ἀκολουθεῖ τὴν γραμμὴν διαχωρισμοῦ τῶν ὑδάτων μέχρι τοῦ σημείου 2180, ὁπόθεν διέρχεται εἰς τὴν Colonna Joux (2188). Ἐκεῖθεν, ἀκολουθοῦσα πάντοτε τὴν γραμμὴν διαχωρισμοῦ τῶν ὑδάτων, ἡ γραμμὴ ἀνέρχεται καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς Costa del Belvedere, τῆς ὁποίας ἀκολουθεῖ τὰ βραχὴν ἐπίπεδα ἀνέρχεται τὸ Mt. Belvedere, τοῦ ὁποίου τὴν κορυφὴν παρακάμπτει, ἀφίνουσα ταύτην ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους εἰς ἀπόστασιν 120 μέτρων ἀπὸ τῆς μεθορίου καὶ ἐπανασυνδέεται διὰ τῶν σημείων 2570, 2703, τῆς Bella Valetta καὶ τοῦ σημείου 2746, μετὰ τὰ παλαιὰ σύνορα τοῦ Mt. Valaisan.

Ὅροπέδιον τοῦ Mont Cenis.

Ὅρα Χάρτην 1]20.000ο τοῦ Lanslebourg Ἀρ. 5-6 καὶ 7-8 καὶ τοῦ Mont d'Ambin Ἀρ. 1-2.

Ἡ μεθόριος ἀκολουθεῖ γραμμὴν ἢ ὁποία ἐγκαταλείπει τὴν παλαιὰν μεθόριον εἰς τὸ Mt. Tour, ἀκολουθεῖ πρὸς δυσμὰς τὸ διοικητικὸν ὄριον, τὸ ὁποῖον σημειοῦται ἐπὶ τοῦ χάρτου, εἰσέρχεται εἰς τὸν T. Vitoun μόλις τὸν συναντᾷ ἐπὶ τοῦ βορείου κλάδου τοῦ καὶ κατέρχεται τὸν ροῦν αὐτοῦ μέχρι τῆς Rocca della Torretta.

Ἀκολουθοῦσα κατόπιν τὴν γραμμὴν τῶν βραχωδῶν ἐπιπέδων καταλήγει εἰς τὸ ρεῦμα τὸ προερχόμενον ἀπὸ τὴν Alpe Lamet καὶ κατέρχεται μετ' αὐτοῦ μέχρι τῆς βάσεως τῆς βραχωδούς κατωφερείας, κατὰ μῆκος τῆς ὁποίας διήκει ἐπὶ 800 περίπου μέτρα μέχρι τῆς στενωποῦ εἰς σημεῖον τι εὐρισκόμενον περίπου 200 μ. βορείως τοῦ σημείου 1805.

Ἀνέρχεται κατόπιν εἰς τὴν κορυφὴν τῶν γηλόφων οἵτινες δεσπόζουσι τοῦ Ferrera Cenisio εἰς ἀπόστασιν 300 μέτρων περίπου καὶ συνεχιζομένη πρὸς δυσμὰς συναντᾷ τὴν ὁδὸν ἣτις παρακάμπτει ἀπὸ ἀνατολῶν τὸ Rne Paradiso εἰς 400 μ. δυτικῶς τῆς καμπύλης (1854) ἵνα τὴν ἐγκαταλείψῃ ἀμέσως καὶ νὰ καμφθῇ πρὸς νοτίαν κατεύθυνσιν.

Τέμνει τὴν ὁδὸν τοῦ Bar Cenisia, εἰς 100 μ. περίπου νοτιοανατολικῶς τοῦ καταφυγίου 5, διέρχεται τὴν στενωπὸν μετὰ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν λίμνην S. Giorgio, ἀκολουθεῖ αἰσθητῶς τὴν καμπύλην 1900, μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ σημείου 1907, ἐκτείνεται πρὸς νότον τῆς λίμνης d'Arpon, καὶ συναντᾷ τὴν βραχὴν κορυφογραμμὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας διήκει μετὰ νοτιοδυτικὴν κατεύθυνσιν μέχρι τῆς συμβολῆς τῶν ρευμάτων τῶν προερχομένων ἀπὸ τοὺς παγετώνας τοῦ Bard (Ghiacciaio di Bard) εἰς τι σημεῖον εὐρισκόμενον 400 περίπου μέτρα νοτιοδυτικῶς τῆς λίμνης d'Arpon.

Ἐκεῖθεν καμπτομένη πρὸς νότον, ἀκολουθεῖ κατὰ προσέγγισιν τὴν καμπύλην 2500, διέρχεται διὰ τοῦ σημείου 2579 καὶ κατόπιν ἐκτεινομένη κατὰ μῆκος τῆς καμπύλης 2600, φθάνει εἰς τὴν λίμνην della Vecchia, καὶ ἐπανευρίσκει εἰς τὸ διοικητικὸν ὄριον, τὸ σημειούμενον εἰς τὸν χάρτην 700μ. περίπου νοτιοδυτικῶς τῆς λίμνης, τὴν ὁδὸν Pso d'A-

vanza, ή οποία την οδηγεί κατά μήκος των βραχωδών κάτω-
φερειών εις την παλαιάν μεθόριον, εις Ίσην απόστασιν από
τὸ Col de la Vecchia καὶ τὸ Col de Clapier.

Mont Thabor.

“Ορα Χάρτην 1 | 20.000ο τῆς Nevache, Ἀρ. 1-2, 5-6
καὶ 7-8.

Ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῆς Planette εἰς τὸ Rocher de
Guion (Cima del Sueur).

Ἡ νέα μεθόριος ἀκολουθεῖ γραμμὴν ἣ ὁποία ἀποσπᾶται
ἀπὸ τὴν παλαιάν μεθόριον εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Planette
καὶ κατευθυνομένη πρὸς νότον, ἀκολουθεῖ τὴν κορυφογραμ-
μὴν διὰ τῶν σημείων 2980, 3178, τῆς Rca Bernarde (3228),
τῶν σημείων 2842, 2780, 2877, τοῦ Pso della Gallina
(2671) τῶν σημείων 2720, 2806 καὶ τῆς Pta Quattre
Sorelle, (2700).

Κατερχομένη τὴν ἀνατολικὴν ράχιν τῆς κλιτύος ταύτης,
ἡ γραμμὴ ἀφίνει ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους τὸ σημεῖον 2420
ἐνθα ἐπανασυναντᾶ καὶ ἀκολουθεῖ πρὸς ἀνατολὰς τὴν ὁδὸν
ἥτις οδηγεῖ εἰς τὰς οἰκοδομὰς τὰς εὐρισκομένης 200μ. περί-
που ἀπὸ τοῦ σημείου 2253, τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ τῶν οἰκο-
δομῶν παραμενουσῶν ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους. Εἰσέρχεται
κατόπιν εἰς μίαν στενωπὸν διερχομένην περίπου 300μ. βο-
ρειοδυτικῶς τοῦ σημείου 1915, ὁπόθεν φθάνει εἰς τὸ βορειο-
δυτικὸν ἄκρον τῆς λεκάνης, ἥτις εἰς τὴν Vallée Etroite
(Valle Stretta) τροφοδοτεῖ τὰς ὑδροηλεκτρικὰς ἐγκαταστά-
σεις τῆς Sette Fontane, ἀφίνουσα τὴν λεκάνην καὶ τὰς ἐγκα-
ταστάσεις ταύτας ἐπὶ ἰταλικῷ ἐδάφους. Παρακάμπτουσα
ἀπὸ νότου τὴν λεκάνην, φθάνει εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν
ὁδῶν ἐπὶ τοῦ σημείου 1499.

Ἀκολουθεῖ κατόπιν τὴν ὁδόν, ἥτις ἐνοῦται εἰς τὰ κράσ-
πεδα τοῦ δάσους μετὰ τὴν καμπύλην 1500μ. καὶ ἥτις τὴν οδηγεῖ
εἰς τὴν Compa della Gorgia, εἰς τὰ πέριξ τῆς καμπύλης
1580, ἀνέρχεται ἀκολουθῶν τὴν στενωπὸν πρὸς τὸ σημεῖον
1974 καὶ συναντᾶ τὸ ἄκρον τῶν προερχομένων τοῦ βράχου τῆς
Sueur ὁροθετούμενον ἀπὸ τὰ σημεῖα 2272, 2268, 2239,
2266, 2267, ἄκρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου συγκρατεῖται μέχρι τῆς
συνταντήσεώς της μετὰ τῆς παλαιᾶς μεθορίου, τῆς κορυφο-
γραμμῆς τοῦ βράχου καὶ τῆς ὁδοῦ ἥτις διήκει κατὰ μήκος
ταύτης παραμενουσῶν ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

Chaberton.

“Ορα Χάρτην 1Υ | 20.000ο τοῦ Briançon Ἀρ. 3-4

Ἡ νέα μεθόριος ἀκολουθεῖ γραμμὴν, ἥτις ἀφίνει τὴν πα-
λαιάν μεθόριον εἰς τὸ σημεῖον 3042 (βορείως τοῦ σημείου
3070 καὶ βορείως τῆς κορυφῆς τοῦ Trois Seies) καὶ ἀκολου-
θεῖ τὴν βραχώδη κορυφογραμμὴν μέχρι τῆς Croce del
Vallonetto.

Ἀπὸ τῆς Croce del Vallonetto, κάμπτεται πρὸς νότον
καὶ κατὰ μήκος τῆς βραχώδους κορυφογραμμῆς καὶ συ-
ναντᾶ τὴν ὁδὸν τοῦ Chaberton, εἰς τὸ σημεῖον ἐνθα αὕτη
εἰσέρχεται εἰς τὸν περίβουλον τοῦ Clot des Morts.

Διασχίζουσα τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ τὴν στενωπὸν ἥτις
τὴν περιβάλλει ἡ γραμμὴ ἀκολουθεῖ ἐπὶ 1250 μέτρα κατὰ
προσέγγισιν τὴν καμπύλην 2300, ἥτις ἀκολουθεῖ ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους πρὸς νοτιοδυτικὴν κατεύθυνσιν σειρὰν βραχωδῶν προε-
ρχομένων καὶ καταρρεύσεων, εἰτα τέμνουσα κατ' εὐθείαν γραμ-
μὴν τὴν ἀνατολικὴν κλιτὺν τοῦ Mont Chaberton, φθάνει
εἰς σημεῖον εὐρισκόμενον 400 περίπου μέτρα δυτικῶς τοῦ
σημείου 2160, ἀφίνουσα ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους τὸν διάμεσον
σταθμὸν, τῆς ἐναερίου γραμμῆς ἣ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὸ
μέρος τοῦτο.

Ἐκείθεν κατευθύνεται κατ' εὐθείαν γραμμὴν, μεταξὺ
σειρᾶς βραχωδῶν ἐρείσματων καὶ ἀποτόμων γαργαρών,
πρὸς τὴν μὴ ἐμφανισμένην ἐπὶ τοῦ χάρτου θέσιν τῆς Fontaine
des Chamois, πλησίον τοῦ σημείου 2228, (1,4 χιλ. πε-
ρίπου νοτιοανατολικῶς τῆς Clavières) τὴν ὁποίαν παρακάμ-
πτει ἀπὸ ἀνατολῶν, ἀκολουθοῦσα τὴν δευτέραν καμπὴν τῆς
ὁδοῦ τῆς ἐνοῦσης τὴν θέσιν ταύτην μετὰ τὸν ὠχυρωμένον στρα-
τῶνα τοῦ Chaberton, (ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Cézanne (Cesana)
εἰς Clavières, ἀφίνουσα τὰ ὠχυρωμένα ἔργα τῆς Fontaine
des Chamois ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

Κατόπιν βαίνουσα κατ' ἀρχὰς πρὸς νοτίαν κατεύθυνσιν
κατὰ μήκος τοῦ ὁρίου τῆς ἐπὶ τοῦ χάρτου σημειουμένης

κοινότητος καὶ ἀκολουθῶν τοῦ βραχώδους ἐρείσματος εἰς
400 περίπου μέτρα βορείως τῆς ὁδοῦ Clavières-Cézanne
(Cesana) κάμπτεται πρὸς νοτιοδυτικὴν κατεύθυνσιν, διερ-
χομένη κάτωθεν τῶν βραχωδῶν ἀποκρήμνων ἀκτῶν καὶ εἰς
ἐπαρκῆ ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν τελευταίων τούτων ἵνα ἐπιτρέψῃ
τὴν κατασκευὴν ὁδοῦ διπλῆς κυκλοφορίας.

Παρακάμπτουσα οὕτω ἀπὸ βορρᾶ τὸ χωρίον τῆς Claviè-
res ἀφιέμενον ἐπὶ ἰταλικῷ ἐδάφους, συναντᾶ τὸν Rio Secco,
200 μέτρα περίπου ἄνωθεν τῆς γεφύρας τῆς Clavières καὶ
κατέρχεται τὸν ροῦν αὐτοῦ καὶ κατόπιν τὸν ροῦν τῆς Doire
Ripaire (Doria Riparia) μέχρι τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Clavières
εἰς Val Gimont ὅπερ παραμένει εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὁδὸν
τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Gimont.

Ἀνερχομένη τὸν ροῦν αὐτοῦ ἐπὶ 300 μ. περίπου ἡ γραμμὴ
ἐγκαταλείπει αὐτὸν διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἡμιονικὴν ὁδὸν
ἣ ὁποία τὴν οδηγεῖ εἰς τὸν ἄνω σταθμὸν τῆς ἐναερίου γραμ-
μῆς τῆς Clavières (Col du Mont Fort du Boeuf) τὸν ὅποιον
ἀφίνει ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους. Συναντᾶ κατόπιν διὰ τῆς κορυ-
φῆς, τὴν νῦν μεθόριον εἰς τὸ Mont La Plane συνοριακὸν
ὁρόσημον 251. Ἡ ὁδὸς τῆς κοιλάδος τοῦ Gimont παραμένει
ἐπὶ ἰταλικῷ ἐδάφους.

Ἄνω κοιλάδες τῆς Tinée, τῆς Vesubie καὶ τῆς
Roya.

1ο Ἀπὸ τὰς Cime de Colla Longa εἰς τὴν Cima di Mercan-
tour. “Ορα Χάρτην 1) 20.000ο St. Etienne de Tinée
Ἀρ. 3-4 καὶ 7-8 τὰ Trois Ponts Ἀρ. 5-6.

Ἡ νέα μεθόριος ἀκολουθεῖ γραμμὴν ἥτις ἀποσπᾶται ἀπὸ
τῆς παλαιᾶς μεθορίου εἰς τὰς Cime de Colla Longa, καὶ κα-
τευθυνομένη πρὸς ἀνατολὰς, ἀκολουθοῦσα τὴν γραμμὴν δια-
χωρισμοῦ τῶν ὑδάτων, ἀκολουθεῖ κατὰ μήκος τὴν βραχώδη
κορυφογραμμὴν διερχομένην ἀπὸ τὰ σημεῖα 2719, 2562, τὸ
Cle di Seccia, φθάνει εἰς τὰ σημεῖα 2760, εἰς τὴν Testa
dell'Autaret, διέρχεται διὰ τοῦ σημείου 2672, διὰ τοῦ Clede
della Guercia, (2456) καὶ διὰ τῶν σημείων 2640, 2693,
2689 φθάνει εἰς τὰ Rocche di Saboulé, τῶν ὁποίων ἀκολου-
θεῖ κατὰ μήκος τὴν βορείαν κορυφογραμμὴν.

Ἀκολουθοῦσα τὴν κορυφογραμμὴν, φθάνει μέσῳ τῶν
σημείων 2537, 2513 τοῦ Pso del Lausfer, (2461) καὶ τοῦ
σημείου 2573 εἰς τὸ Testa Austa del Lausfer, (2587),
ὁπόθεν κάμπτεται πρὸς νότον μέχρι τῆς Tosta Colla Au-
ta, διερχομένη ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ τῆς Cima del Lausfer
(2544) καὶ ἀφίνουσα τὸ ὁροθετικὸν σημεῖον εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ἐκείθεν μέσῳ τοῦ σημείου 2484 καὶ ἀκολουθοῦσα τὴν
ὁδὸν τῆς κορυφογραμμῆς ἀφθεῖσαν ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους,
διὰ τῶν σημείων 2240 καὶ 2356, διασχίζει τὸ Passo di
S. Anna, διέρχεται ἀπὸ τὰ σημεῖα 2420 καὶ 2407 καὶ φθάνει
εἰς σημεῖον εὐρισκόμενον περίπου 80 μ. νοτίως τοῦ ὁροθε-
τικοῦ σημείου 2378 (Cima Moravacciera).

Ἀκολουθοῦσα τὴν ὁδὸν τῆς κορυφογραμμῆς ἀφιέμενης
ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους, διέρχεται ἀπὸ τὴν Testa Ga del
Caval καὶ τὸ σημεῖον 2331, ἀφθεντα ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους,
καὶ κατόπιν ἐγκαταλείπουσα τὴν ὁδὸν συγκρατεῖται ἐπὶ
τῆς κορυφογραμμῆς τῆς Testa dell'Adreck (2475) καὶ διὰ
τοῦ Cle della Lombarda καὶ τοῦ σημείου 2556 φθάνει τὴν
Cima della Lombarda (2801).

Καμπτομένη πρὸς νοτιοανατολικὴν κατεύθυνσιν, βαίνει
τότε ἐπὶ τῆς βραχώδους κορυφογραμμῆς καὶ διὰ τοῦ Psodi
Peania, τῆς Cima di Vermeil, τοῦ σημείου 2720 ἀφθεντος
ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους, τῆς Testa Cla Grossa (2792) τοῦ
Pso del Lupo (2730) καὶ τοῦ σημείου 2936 φθάνει τὸ Mt.
Malinvern.

Κατόπιν πρὸς νοτίαν κατεύθυνσιν, διὰ τῶν σημείων
2701, 2612 καὶ τῆς Cima di Tavel (2802), καὶ κατόπιν
πρὸς ἀνατολικὴν κατεύθυνσιν, διὰ τοῦ σημείου 2823, φθάνει
εἰς τὴν Testa del Claus (2889).

Καμπτομένη εἰτα μετὰ γενικὴν νοτιοανατολικὴν κατεύθυν-
σιν, διασχίζει τὸ Passo dell' Portette, διέρχεται διὰ τοῦ
σημείου 2814, τῆς Testa delle Portette, τοῦ σημείου
2868, τῆς Testa Margiola (2831), τοῦ Cairo di Profouns
(2840), τοῦ Passo del Profouns (2620), τῆς Testa di
Tablases (2851), τοῦ Passo di Bresses (2794), τῆς

Testa di Bresses (2820), καὶ διὰ τῆς Cima di Fremamorta (2731), τοῦ Cle Fremamorta, τοῦ σημείου 2625, τοῦ σημείου 2675 καὶ τοῦ σημείου 2539, τῆς Cima di Pagari (2686), τῆς Cima di Naucetas (2706), τῶν σημείων 2660 καὶ 2673, τοῦ Cle di Ciriogia (2581), φθάνει εἰς τὴν Cima di Mercantour (2775).

2ο Ἀπὸ τῆς Cima di Mercantour εἰς τὸ Mt. Clapier "Ορα Χάρτην 1)20.000ο : τὰ Trois Ponts Ἀρ. 5-6 καὶ τὸν ἰταλικὸν 1)20.000ο Madonna delle Finestre.

Ἀπὸ τῆς Cima di Mercantour, διὰ τοῦ σημείου 2705, τοῦ Cle Mercantour (2611), τῆς Gina Chilie, (2998), τῶν σημείων 2939 καὶ 2955, τῆς Testa della Rovina (2981), τῶν σημείων 2844 καὶ 2862, τοῦ Paso della Rovina, τοῦ Caire dell' Agnel (2935, 2867, 2784) τῆς Cima del Caire Agnel (2830) τῆς Cima Mallariva (2860) τῆς Cima Cairas (2831), τῆς Cima Cougourda (2881, 2921) τῆς Cima dei Gaisses (2896) τῶν σημείων 2766, 2824, τῆς Cima del Lombard (2842) τῶν σημείων 2831, 2717, 2591, 2600 καὶ 2582, τῆς Boccia Forno, τῆς Cima delle Finestre (3657) τοῦ Col delle Finestre, τῶν σημείων 2634, 2686 καὶ 2917 φθάνει εἰς τὴν Cima dei Gelas (3143), καὶ κατόπιν διὰ τοῦ σημείου 3070 εἰς τὴν Cima della Maledia (2601) ἀκολουθεῖ τὴν ἀτραπὸν τοῦ Passo del Pagari (2819), κατόπιν τὸ ἐπὶ τοῦ χάρτου σημειούμενον ὄριον τῆς κοινότητος, φθάνει εἰς τὸ Passo di Mt. Clapier (2827) καὶ παρακάμπτει τὸ Mt. Clapier (3045) ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀνατολῶν ἀκολουθοῦσα τὸ ἐπὶ τοῦ χάρτου χαραγμένον διοικητικὸν ὄριον.

3ο Ἀπὸ τὸ Mt. Clapier εἰς τὸ Col de Tende.

"Ορα ἰταλικὸν χάρτην 1)20.000ο τῆς Madonna delle Finestre καὶ τῆς Colle di Tenda.

Ἀπὸ τὸ Mt. Clapier ἡ γραμμὴ ἀκολουθοῦσα τὸ διοικητικὸν ὄριον ὅπερ ἐμφαίνεται ἐπὶ τοῦ χάρτου διὰ τῶν σημείων 2915, 2887, καὶ 2562, τοῦ Passo dell' Agnel καὶ τοῦ σημείου 2679, φθάνει εἰς τὴν Cima dell' Agnel (2775).

Κατευθυνομένη πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀκολουθοῦσα πάντοτε τὸ διοικητικὸν ὄριον τὸ σημειούμενον ἐπὶ τοῦ χάρτου διὰ τῶν σημείων 2845 καὶ 2843 τῶν Rce dell' Agnel, φθάνει εἰς τὴν Cima della Scandiera (2706) καὶ διασχίζει τὸ Colle del Sabbione (2332), διέρχεται διὰ τῶν σημείων 2373, 2226, 2303 καὶ 2313, διὰ τῆς Cima del Sabbione (2610) διὰ τοῦ σημείου 2636, διὰ τῆς Pta Peirafica, διὰ τῶν σημείων 2609, 2585, 2572 καὶ 2550 καὶ φθάνει εἰς τὴν Rea dell' Abisso (2755).

Παραμένουσα πάντοτε ἐπὶ τοῦ διοικητικοῦ ὁρίου τοῦ σημειούμενου ἐπὶ τοῦ χάρτου ἕως ἀνατολικῶς τοῦ σημείου 2360 καὶ κατόπιν ἀκολουθοῦσα τὸ ἄκρον τῶν βραχυδῶν προεξοχῶν τῶν πρὸς βορρᾶν τοῦ Rne Pian Misson ὁπότε φθάνει εἰς τὴν ὁδὸν ἥτις διέρχεται διὰ τοῦ Mt. Becco Rosso, καὶ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ βορειῶς τῶν σημείων 2181, 2116 καὶ 1915 μέχρι τῆς ὁδοῦ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἐπὶ ἑν χιλιόμετρον περίπου με βορείαν κατεύθυνσιν, διὰ τὴν ἀκολουθήσῃ καὶ πάλιν τὴν ὡς ἄνω ὁδὸν μέχρι τῆς Colle di Tenda. Αἱ προαναφερθεῖσαι ὁδοὶ καὶ τὸ τμήμα ὁδοῦ παραμένουσιν ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

4ο Ἀπὸ τὸ Col de Tenda ἕως τὴν Cima Missun. "Ορα ἰταλικὸν χάρτην 1)20.000ο τῆς Tenda καὶ Certosa di Pesio.

Ἀπὸ τὸ Col de Tende, ἡ γραμμὴ ἀφίνουσα ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους τὴν ὁδὸν, διέρχεται διὰ τοῦ σημείου 1887 καὶ τοῦ σημείου 2206, ἐγκαταλείπει τὴν ὁδὸν ταύτην ἵνα ἀκολουθήσῃ ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς τὸ σημειούμενον ἐπὶ τοῦ χάρτου διοικητικὸν ὄριον καὶ διὰ τοῦ σημείου 2262 φθάνει εἰς τὴν Cima del Becco (2300).

Κατευθυνομένη πρὸς βορρᾶν, κατὰ μῆκος τοῦ σημειούμενου ἐπὶ τοῦ χάρτου διοικητικοῦ ὁρίου διέρχεται διὰ τοῦ Col della Perla (2086) ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν ἥτις βαίνει κατὰ μῆκος τῆς βραχύδους κορυφογραμμῆς τῆς Cima del Cuni μέχρι τοῦ Col della Boaira, ὅπου τὸν ἐγκαταλείπει διὰ τὴν ἀπὸ τῆς κορυφογραμμῆς βορείαν κατεύθυνσιν. Ἀφίνει τὴν ἐν λόγω ὁδὸν ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

Εἴτα βαίνουσα κατὰ μῆκος τῆς βραχύδους κορυφο-

γραμμῆς διέρχεται διὰ τοῦ σημείου 2275, φθάνει εἰς τὴν Testa Ciaudon (2386) ἀκολουθεῖ τὰς βραχύδεις κορυφώδεις, διέρχεται διὰ τῆς Colla Piana (2219) καὶ φθάνει εἰς τὸ σημεῖον 2355 τοῦ Mt. delle Carsene, ἀφιέμενον εἰς τὴν Γαλλίαν, βαίνει κατὰ μῆκος τῆς βορείας βραχύδους κορυφογραμμῆς τοῦ ὅρους αὐτοῦ διὰ τῆς Pta Straldi (2375), τῶν σημείων 2321 καὶ 2305 μέχρι τοῦ Paso Scarason, εἴτα ἀλλάσσει κατεύθυνσιν πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦ σημείου 2352 ὅπου συναντᾷ τὸ σημειούμενον ἐπὶ τοῦ χάρτου διοικητικὸν ὄριον τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ μέχρι τῆς Pta Marguareis (2651) διὰ τῶν σημείων 2510 καὶ 2532.

Καμπτομένη κατόπιν πρὸς νότον, ἀκολουθεῖ τὴν κορυφογραμμὴν, διέρχεται διὰ τοῦ σημείου 2585 καὶ κατερχομένη κατὰ μῆκος τῆς βραχύδους κορυφογραμμῆς καταλήγει εἰς τὸ Colle del Lago dei Signori.

Εἴτα ἀκολουθοῦσα τὴν ὁδὸν τῆς κορυφογραμμῆς, ἀφινόμενη ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ κατόπιν αὐτὴν ταύτην τὴν κορυφογραμμὴν, φθάνει εἰς τὴν Cima di Fortega (2402) κατέρχεται κατὰ μῆκος τῆς βραχύδους κορυφογραμμῆς μέχρι τοῦ Colle delle Vecchie (2106) ὁπότεν ἀκολουθεῖ μέχρι τοῦ Mt. Bertrand τὴν ὁδὸν τῆς κορυφογραμμῆς, τὴν ὁποίαν ἀφίνει ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους, διερχομένη διὰ τῶν σημείων 2190, 2162 διὰ τῆς Cima del Vescove (2257) καὶ τῆς Cima Di Velega (2366).

Ἀπὸ τὸ Mt. Bertrand (2481) ἀκολουθεῖ τὸ σημειούμενον ἐπὶ τοῦ χάρτου διοικητικὸν ὄριον μέχρι τῆς Colla Rossa ὅπου ἐπανευρίσκει τὴν ὁδὸν τῆς κορυφογραμμῆς τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ διὰ τῶν σημείων 2179 καὶ 2252 μέχρι τῆς Cima Missun (2356) ἥς τὴν κορυφὴν παρακάμπτει ἀπὸ ἀνατολῶν, ἐξακολουθοῦσα νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἰδίαν ὁδὸν ἥτις παραμένει ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

5ο Ἀπὸ τὴν Cima Missun εἰς τὸ Col de Pegairole "Ορα χάρτην 1)20.000ο τῆς Pointe de Lugo Ἀρ. 1-2 καὶ 5-6.

Κατὰ μῆκος τῆς ἰδίας ταύτης ὁδοῦ τῆς κορυφῆς, ἡ γραμμὴ διασχίζει τὴν Colla Cravirora καὶ διέρχεται ἀνατολικῶς τοῦ σημείου 2265 εἰς τὴν Pta Farenga. Ἀφίνει τὴν ὁδὸν διὰ τὴν παρακάμψῃ ἀπὸ ἀνατολῶν τὴν Cima Ventosa, ἐπανευρίσκει τὴν ὁδὸν τοῦ Passo di Tanarello, ἀφίνουσα εἰς τὴν Γαλλίαν τὰς οἰκοδομὰς αἱ ὁποῖαι τὴν περιβάλλουσι, βαίνει κατὰ μῆκος τοῦ Mt. Tanarello, διασχίζει τὸ Passo Basera (2038) παρακάμπτει τὸ Mt. Saccarello, τὸ ὁποῖον ἀφίνει 300 μ. περίπου δυτικῶς καὶ ἀκολουθοῦσα τὴν βραχύδην κορυφογραμμὴν καὶ κατόπιν τὴν ὁδὸν μέχρι τοῦ Passo di Collardente, προσεγγίζει τὴν κορυφὴν ἥτις ὁδηγεῖ εἰς τὸ Mont Collardente, ἀφίνουσα εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ σημεῖον 1762 εἰς τὸ ὕψος τοῦ ὁποῦ ἀκολουθεῖ μὲν ὁδὸν παραμένουσιν ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους, φθάνει τὸ Mt. Collardente, ἀφίνουσα εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν ὁδὸν ἥτις τὸ διασχίζει καὶ τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ ἀπὸ τὴν Bassa di Sanson ἀνατολικῶς καὶ νοτίως τοῦ σημείου 1769. μέχρι τῶν οἰκοδομῶν (500 μ. περίπου ἀνατολικῶς) τῆς Testa della Nava (1934) ἀφιέμενων ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

Ἐγκαταλείπουσα τὴν ὁδὸν εἰς τὸ ὕψος τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν, συναντᾷ διὰ τῆς κορυφῆς τὴν κορυφογραμμὴν τῆς Testa della Nava, παραμένουσιν ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ τὴν ἀκολουθεῖ μέχρι τῶν οἰκοδομῶν νοτιανατολικῶς τῆς Cima di Marta ἢ Mt. Vacche τὸ ὁποῖον παρακάμπτει ἀπὸ ἀνατολῶν.

Ἐκείθεν, κατὰ μῆκος τῆς κορυφογραμμῆς, ἥτις παραμένει ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους παρακάμπτει τὸ Mt. Ceriana, ἐγκαταλείπει τὴν ὁδὸν διὰ τὴν φθάσῃ εἰς τὸ Mt. Grai (2014) καὶ τὴν συναντᾷ ἐκ νέου εἰς τὸν αὐχένα (1875) διὰ τὴν παρακάμψῃ μετ' αὐτῆς τὴν Cima della Valetta καὶ τὸ Mt. Pietravecchia μέχρι τῆς βραχύδους κορυφογραμμῆς.

Διασχίζει κατόπιν τὴν Gola dell' Incisa, συναντᾷ κατὰ μῆκος τῆς κορυφῆς διὰ τοῦ σημείου 1759 τὸ Mt. Torraggio (1972), κατόπιν τὴν Cima di Logambon, τὴν Gola del Corvo, παρακάμπτει τὸ Mt. Baucio καὶ τὸ Mt. Lega (1552, 1563 καὶ 1556) καὶ κατέρχεται διὰ τῆς κορυφῆς μέχρι τοῦ Passo di Muratone.

Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ τῆς κορυφογραμμῆς παραμενοῦσης

ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους, διέρχεται ἀπὸ τὸ Mt Scarassan, νοτίως τοῦ Mt Battolino, νοτίως τοῦ σημείου 1358 καὶ φθάνει εἰς Cla Pegairole.

6ο Ἀπὸ τὴν Cla Pegairole εἰς τὸ Mont Mergo Ὁρα χάρτην 1) 20.000ο τῆς Pointe de Lugo Ἀρ. 5-6, San Remo 1-2 καὶ Menton Ἀρ. 3-4.

Ἀπὸ τῆς Cla Pegairole, ἡ γραμμὴ ἀκολουθεῖ τὸ ση-
μειούμενον ἐπὶ τοῦ χάρτου διοικητικὸν ὄριον, ἀφίνουσα τὴν
Cisterne εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ ὄρους Simo-
nasso, κατέρχεται μέχρι τοῦ αὐχένος, βαίνει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
τῆς Margheria-Suan, τὴν ὁποίαν ἀφίνει ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδά-
φους τῶν ξυλίνων οἰκίσκων παραμενόντων ἐπὶ ἰταλικοῦ
ἐδάφους.

Ἀκολουθοῦσα πάντοτε τὴν αὐτὴν ὁδὸν παραμένουσαν
ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους, διέρχεται ἀνατολικῶς τῆς Testa
d'Alpe, διὰ τῆς Fontana dei Draghi, διὰ τῶν πηγῶν τοῦ
σημείου 1406, διὰ τοῦ σημείου 1297, διήκει ἀπὸ ἀνατολῶν
τὴν Colla Sgora, διέρχεται διὰ τῶν σημείων 1088, 1016 καὶ
1026, διατέμνει τὴν βραχὴν κορυφογραμμὴν τοῦ ὄρους
Colombin, ἀκολουθεῖ τὸ ὄριον τοῦ καντονίου τὸ ὁποῖον ση-
μειοῦται ἐπὶ τοῦ χάρτου διὰ τῆς Cima di Reglie (846 καὶ
858) ἐγκαταλείπει τὸ ὄριον αὐτὸ τοῦ καντονίου νοτιοδυ-
τικῶς διὰ τὴν κατέλθῃ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Serra dell' Ar-
petta (543, 474 καὶ 416) μέχρι τῆς στενωποῦ τοῦ Roya τοῦ
ὁποίου διαβαίνει τὸν ροῦν 200 περίπου μέτρα βορειοδυτικῶς
τῆς γεφύρας τῆς Fanghetto.

Ἡ γραμμὴ ἀνέρχεται κατόπιν τὴν στενωπὸν τοῦ Roya
μέχρι σημείου κειμένου 350 μ. περίπου ἀπὸ τῆς προανα-
φερθείσης γεφύρας. Ἀφίνουσα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὸν
Roya, λαμβάνει νοτιοδυτικὴν κατεύθυνσιν μέχρι τοῦ σημείου
566. Ἀπὸ τοῦ σημείου τοῦτο προανατολίζεται δυτικῶς
μέχρι συναντήσεώς της μετὰ τὴν χαράδραν κατερχομένην πρὸς
Olivetta* ἀκολουθεῖ τὴν χαράδραν, μέχρι τῆς ὁδοῦ ἀφίνουσα
ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους τὰ κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης οἰκή-
ματα, ἀνέρχεται τὸ V. di Trono ἐπὶ 200 περίπου μέτρα καὶ
κατευθύνεται πρὸς τὸ σημεῖον 410 μέχρι τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Oli-
vetta εἰς San Cirolamo. Ἐκεῖθεν ἀφοῦ ἀκολουθήσῃ τὴν
ὁδὸν ταύτην ἐπὶ 100 μέτρα περίπου πρὸς νοτιοανατολικὴν
κατεύθυνσιν ἀναλαμβάνει τὴν γενικὴν νοτιοδυτικὴν κατεύ-
θυνσιν μέχρι τοῦ σημείου 403, ἀκολουθοῦσα ἐπὶ εἰκοσάδα
μέτρων πρὸς νότον τὴν σημειουμένην ἐπὶ τοῦ χάρτου ὁδόν.
Ἀπὸ τοῦ σημείου 403, ἀκολουθεῖ τὴν κορυφογραμμὴν τῆς
Pta Becche μέχρι τοῦ σημείου 379, κατόπιν προανατολι-
ζομένη ἐκ νέου νοτιοδυτικῶς, διασχίζει τὸ T. Bevera,
κατευθυνομένη διὰ τῆς στενωποῦ πρὸς τὸ Mont Mergo, τοῦ
ὁποίου παρακάμπτει ἀπὸ νότον εἰς ἀπόστασιν 50 μ. περί-
που τὴν κορυφὴν (686) ἀφιεμένην ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους
καὶ συναντᾷ τὴν παροῦσαν μεθόριον εἰς σημεῖον κείμενον
100 μέτρα περίπου νοτιοδυτικῶς τῆς ρηθείσης κορυφῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Ἐγγυήσεις σχετικαὶ πρὸς τὸ Mont Cenis καὶ τὴν περιοχὴν
τῆς Tende-la Brigue
(ἴδε ἄρθρον 9)

A. Ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ παράσχῃ
εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκχωρήσεως τοῦ ὁροπε-
δίου τοῦ Mont Cenis.

I. Ἐγγυήσεις σχετικαὶ πρὸς τὴν παροχὴν ὕδατος λαμ-
βανομένου ἐκ τῆς λίμνης τοῦ Mont Cenis διὰ τὴν παραγωγὴν
ὑδροηλεκτρικῆς ἐνεργείας.

α) Ἡ Γαλλία θὰ ρυθμίσῃ τὴν ποσότητα ὕδατος, ὅπερ
ἐκχύνεται ἐκ τῆς λίμνης τοῦ Mont Cenis εἰς τοὺς ὑπογείους
ἀγωγούς, τοὺς τροφοδοτοῦντας τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστά-
σια τῆς Gran Scala, τοῦ Venaus καὶ τοῦ Mompantero κατὰ
τρόπον ὥστε νὰ παρέχῃται εἰς τὰ ἐργοστάσια ταῦτα ἡ ποσό-
της ὕδατος ἥς ἡ Ἰταλία δύναται νὰ ἔχῃ ἀνάγκην καὶ κατὰ
ρυθμὸν ροῆς ἀναγκαιοῦντα εἰς τὴν χώραν ταύτην.

β) Ἡ Γαλλία θὰ ἐπισκευάσῃ, θὰ διατηρήσῃ εἰς καλὴν
κατάστασιν κινήσεως, καί, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, θὰ ἀνα-
νεώσῃ ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν παροχὴν
ὕδατος καὶ τὴν ρύθμισιν τῆς ροῆς αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὴν

παράγραφον (α) ἐφ' ὅσον αἱ ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεις κεῖνται
ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

γ) Ἡ Γαλλία θὰ πληροφῇ τὴν Ἰταλίαν τῇ αἰτήσῃ
τῆς τελευταίας, περὶ τῆς ὑπαρχούσης ποσότητος ὕδατος ἐν
τῇ λίμνῃ τοῦ Mont Cenis καὶ θὰ τῇ παρέχῃ ἐν προκειμένῳ
πᾶσαν ἄλλην πληροφῶριαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται
δυνατὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν νὰ προσδιορίσῃ κατὰ ποῖαν ποσό-
τητα καὶ κατὰ ποῖον ρυθμὸν ροῆς, τὸ ὕδωρ πρέπει νὰ ἐκχύ-
νηται εἰς τοὺς ρηθέντας ὑπογείους ἀγωγούς.

δ) Ἡ Γαλλία θὰ ἐφαρμόζῃ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις τη-
ροῦσα δικαίαν οἰκονομίαν καὶ θὰ καταλογίξῃ εἰς τὴν Ἰτα-
λίαν τὰς πραγματικῶς συνεπαγομένας δαπάνας.

II. Ἐγγυήσεις σχετικαὶ πρὸς τὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν
τὴν παραγομένην ὑπὸ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου τῆς
Gran Scala.

α) Ἡ Γαλλία θὰ ἐκμεταλλεύηται τὸ ὑδροηλεκτρικὸν
ἐργοστάσιον τῆς Gran Scala κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ
παράγῃται (ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἐλέγχου τῆς ὑδρεύ-
σεως τοῦ προβλεπομένου εἰς τὴν ἐγγύησιν 1) ποσότητες
ἡλεκτρισμοῦ καὶ κατὰ ρυθμὸν ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς
ἀνάγκας τῆς Ἰταλίας ἀφοῦ καλυφθῶσιν αἱ τοπικαὶ ἀνάγκαι
(ἀνάγκαι αἵτινες δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνουσιν οὐσιωδῶς τὰς
παρούσας ἀνάγκας) τῆς γειτνιαζούσης πρὸς τὴν Gran Scala
περιοχῆς τῆς κειμένης ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

β) Ἡ Γαλλία θὰ ἐκμεταλλεύηται τὸ ἐργοστάσιον ὑψώ-
σεως ὕδατος τὸ παρακείμενον τῷ ἐργοστασίῳ τῆς Gran
Scala κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀπωθῇται τὸ ὕδωρ εἰς τὴν λί-
μνην τοῦ Mont Cenis ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν καθ'
ἣν ἀναγκαιοῦ τοῦτο εἰς τὴν Ἰταλίαν.

γ) Ἡ Γαλλία θὰ ἐπισκευάξῃ, θὰ διατηρῇ εἰς καλὴν κατά-
στασιν κινήσεως, καί, κατὰ τὰς ἀνάγκας, θὰ ἀνανεώσῃ ἀπά-
σας τὰς ἐγκαταστάσεις τὰς ἀπαρτιζούσας τὸ ἐργοστάσιον
τῆς Gran Scala καὶ τὸ ἐργοστάσιον ὑψώσεως ὡς καὶ τὸ σύ-
νολον τῶν μηχανημάτων καὶ τὴν γραμμὴν μεταγωγῆς τῆς
δυνάμεως, τὴν συνδέουσαν τὸ ἐργοστάσιον τῆς Gran Scala
μετὰ τῆς Γαλλοῦταλικῆς μεθορίου.

δ) Ἡ Γαλλία θὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τῆς γραμμῆς τῆς συν-
δεούσης τὴν Gran Scala μετὰ τῆς Γαλλοῦταλικῆς μεθορίου,
τὴν μεταφορὰν ρεύματος ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς προρρη-
θείσας ἀνάγκας τῆς Ἰταλίας, καὶ θὰ μεταδίδῃ τὸ ρεῦμα
τοῦτο εἰς τὴν Ἰταλίαν εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἡ γραμμὴ μετα-
γωγῆς δυνάμεως διέρχεται διὰ τῆς μεθορίου ἵνα εισδύσῃ εἰς
ἰταλικὸν ἔδαφος.

ε) Ἡ Γαλλία θὰ διατηρῇ τὴν ἔντασιν καὶ τὴν συχνότητα
τοῦ ρεύματος τοῦ παρεχομένου, συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἄνω
διατάξεις, εἰς ἐπίπεδον ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις
τὰς ὁποίας λογικῶς ἤθελε διατυπώσῃ ἡ Ἰταλία.

στ') Ἡ Γαλλία θὰ ἀποφασίσῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς
Ἰταλίας τὰ μέτρα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφωνικῆς συν-
δέσεως μεταξὺ τῆς Gran Scala καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ θὰ παρα-
μείνῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως
ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐργοστασίου τῆς
Gran Scala, τοῦ ἐργοστασίου ὑψώσεως καὶ τῆς γραμμῆς
μεταγωγῆς δυνάμεως, εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς ὡς ἄνω
διατυπωμένας ἐγγυήσεις.

ζ') Ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν δέον νὰ καταλογίξῃ ἡ Γαλλία,
καὶ τὴν ὁποίαν δέον νὰ καταβάλῃ ἡ Ἰταλία, διὰ τὸ ρεῦμα τὸ
παραγόμενον ὑπὸ τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου τῆς Gran
Scala καὶ τὸ ὁποῖον θὰ τίθῃται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἰταλίας
(ἀφοῦ καλυφθῶσιν αἱ προρρηθεῖσαι τοπικαὶ ἀνάγκαι) θὰ
εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τιμὴν τὴν καταλογιζομένην ἐν Γαλλίᾳ
διὰ τὴν παροχὴν ἀναλόγων ποσοτήτων ἡλεκτρισμοῦ ὑδρο-
ηλεκτρικῆς προελεύσεως ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους, εἰς τὰ πέριξ
τοῦ Mont Cenis ἢ εἰς ἄλλας περιοχὰς ἐνθα οἱ ὅροι εἶναι ἐν
συγκρίσει ἀνάλογοι.

III. Διάρκεια τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐγγυήσεων.

Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως συμφωνηθῇ μεταξὺ Γαλλίας καὶ
τῆς Ἰταλίας, αἱ ἀνωτέρω ἐγγυήσεις θὰ παραμείνωσι διαρ-
κῶς ἐν ἰσχύϊ.

IV. Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐποπτείας.

Τεχνικὴ Γαλλοῦταλικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐποπτείας ἀπαρτι-

ζομένη εξ ἴσου ἀριθμοῦ μελῶν Γάλλων καὶ Ἰταλῶν θὰ σχηματισθῇ ἵνα ἐποτεύῃ καὶ διευκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἐγγυητικῶν διατάξεων αἵτινες ἀποσκοποῦσι νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν εὐκολίας ὁμοίας πρὸς ἐκεῖνας τὰς ὁποίας διέθετεν ὡς πρὸς τὴν ὑδροηλεκτρικὴν ἐνέργειαν καὶ τὰ ὕδατα τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τῆς λίμνης τοῦ Mont Cenis πρὸ τῆς ἐκχωρήσεως τῆς περιοχῆς ταύτης εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἔργον ὡσαύτως τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐποπτείας θὰ εἶναι ἡ συνεργασία μετὰ τῶν ἀρμοδίων γαλλικῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἵνα ἐξασφαλισθῇ ὅπως μὴ τίθεται ἐν κινδύνῳ ἡ ἀσφάλεια τῶν κάτω κοιλάδων.

Β. Ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία πρέπει νὰ παρὰ σχῇ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν Γαλλίαν τῆς περιοχῆς τῆς Tende-La Brigue.

1. Ἐγγυήσεις ἐπιτρέπουσα τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τὴν Ἰταλίαν τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας τῆς παραγομένης ὑπὸ τῶν δύο ἡλεκτροδυναμικῶν μηχανῶν ἐναλλασσομένου ρεύματος τῶν 16.2]3 περιόδων τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου τοῦ San Dalmazzo καὶ τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας 50 περιόδων τῆς παραγομένης ὑπὸ τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἐργοστασίων τοῦ Le Mesce, San Dalmazzo καὶ Confine ἐπὶ πλέον τῆς ποσότητος ρεύματος τῆς προερχομένης ἐκ τῶν ἐργοστασίων τούτων ἥτις δυνατὸν νὰ εἶναι ἀναγκαία εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν τροφοδότησιν τῶν περιοχῶν τοῦ Sospel, Menton καὶ Νικαίας μέχρι τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν καταστραφέντων ὑδροηλεκτρικῶν ἐργοστασίων τοῦ Breil καὶ τοῦ Fontan, ἐξυπακουομένου ὅτι ἡ ποσότης αὕτη θὰ βαίνει μειουμένη ἀναλόγως τῆς προόδου τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν ἐργοστασίων τούτων, ὅτι ἡ ποσότης αὕτη δὲν θὰ ὑπερβαίνει δύναμιν 5.000 χιλιοβάτ καὶ 3.000.000 ὠριαίων χιλιοβάτ κατὰ μῆνα, καὶ ὅτι ἐὰν ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν ἐργοστασίων τούτων δὲν πρὶ τὴν ἐκτέλεσιν εἰς ἰδιαιτέρας δυσκολίας, τὰ ἔργα θὰ ἔδει νὰ τερματισθῶσιν περὶ τὸ τέλος τοῦ 1947 τὸ βραδύτερον.

α) Ἡ Γαλλία θὰ ἐκμεταλλεύεται τὰ ρηθέντα ἐργοστάσια εἰς τρόπον ὥστε νὰ παράγῃ (ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν περιορισμῶν οἵτινες θὰ ἐπεβάλλοντο ἐνδεχομένως ὑπὸ τοῦ χρησιμοποιησίου ὅγκου ὕδατος καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, ἐφ' ὅσον εἶναι λογικῶς δυνατόν, τῶν ἀναγκῶν τῶν χαμηλότερον κειμένων ἐργοστασίων) ποσότητος ἡλεκτρισμοῦ κατὰ ρυθμὸν ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἰταλίας, πρῶτον εἰς ρεῦμα τῶν 16 2]3 περιόδων, διὰ τοὺς ἰταλικούς σιδηροδρόμους τῆς Αἰγυρίας καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ Πεδεμοντίου, καὶ δεύτερον εἰς ρεῦμα τῶν 50 περιόδων διὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας, ἀφοῦ καλυφθῶσιν αἱ ἀνάγκαι τῆς Γαλλίας διὰ τὸ Sospel, Menton καὶ Νικαίαν, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ὡς καὶ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας τῆς γειτνιαζούσης πρὸς τὸ San Dalmazzo περιοχῆς.

β) Ἡ Γαλλία θὰ ἐπιδιωρῶσιν, θὰ διατηρήσῃ ἐν καλῇ καταστάσει κινήσεως, καὶ, κατὰ τὰς ἀνάγκας, θὰ ἀνανεώσῃ ὅλας τὰς ἐγκαταστάσεις τὰς ἀπαρτιζούσας τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστάσια τοῦ Le Mece, San Dalmazzo καὶ Confine ὡς καὶ τὰς γραμμὰς καὶ ἐγκαταστάσεις μεταγωγῆς δυνάμεως τὰς συνδεούσας τὰ ἐργοστάσια τοῦ Le Mesce καὶ τοῦ Confine ἀφ' ἑτέρου, καὶ τὰς γραμμὰς καὶ τὰς κυρίας ἐγκαταστάσεις μεταγωγῆς δυνάμεως τὰς βαίνουσας ἀπὸ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ San Dalmazzo εἰς τὴν γαλλοῖταλικὴν μεθόριον.

γ) Ἡ Γαλλία θὰ πληροφῇ τὴν Ἰταλίαν, τῇ αἰτήσῃ τῆς, περὶ τῆς ροῆς ὕδατος εἰς Le Mesce καὶ Confine ὡς περὶ τοῦ ὅγκου ὕδατος τοῦ ὑπάρχοντος εἰς San Dalmazzo καὶ θὰ παρέχῃ πᾶσαν ἄλλην τῆς αὐτῆς φύσεως πληροφορίαν κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς τὴν Ἰταλίαν νὰ προσδιορίσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς εἰς ἡλεκτρικὸν ρεῦμα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου α'.

δ) Ἡ Γαλλία θὰ ἐξασφαλίσῃ, διὰ τῶν κυρίων γραμμῶν τῶν συνδεουσῶν τὸ San Dalmazzo μετὰ τῆς γαλλοῖταλικῆς μεθόριου, τὴν μεταφορὰν ρεύματος ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς ἄνω ρηθείσας ἀνάγκας τῆς Ἰταλίας καὶ θὰ παρέχῃ τὸ ρεῦμα τοῦτο εἰς τὴν Ἰταλίαν εἰς τὸ σημεῖον ὅπου αἱ ρηθεῖσαι γραμμὰι διέρχονται διὰ τῆς μεθόριου διὰ νὰ εἰσδύσωσιν εἰς ἰταλικὸν ἔδαφος.

ε) Ἡ Γαλλία θὰ διατηρῇ τὴν ἐντασιν καὶ τὴν συχνότητα

τοῦ παρεχομένου. συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις, ἡλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς ἐπίπεδον ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἰταλίας.

στ) Ἡ Γαλλία θὰ λάβῃ, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἰταλίας, μέτρα ἵνα ἐγκαταστήσῃ τηλεφωνικὴν σύνδεσιν μεταξὺ τοῦ San Dalmazzo καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ θὰ παραμείνῃ ἐν ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τῆς Ἰταλίας ἵνα ἐξασφαλισθῇ ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσίς τῶν ρηθέντων ὑδροηλεκτρικῶν ἐργοστασίων καὶ γραμμῶν μεταφορᾶς γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἄνω διατυπωθείσας ἐγγυήσεις.

2. Ἐγγυήσεις σχετικὴ πρὸς τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία θὰ καταλογίσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ τὸ ρεῦμα τὸ τιθέμενον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἰταλίας, συμφώνως πρὸς τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1, μέχρις οὗ αἱ παροχαὶ τερματισθῶσι, συμφώνως πρὸς τὴν κατωτέρω παράγραφον 3.

Ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία θέλει καταλογίσῃ καὶ ἡ Ἰταλία θέλει καταβάλλῃ διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων τοῦ Mesce, τοῦ San Dalmazzo καὶ τοῦ Confine παραγόμενον ρεῦμα, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἰταλίας, ἀφοῦ καλυφθῶσιν αἱ ἀνάγκαι τῆς Γαλλίας διὰ τὸ Sospel, τὸ Menton καὶ τὴν Νικαίαν, ὡς καὶ αἱ τοπικαὶ ἀνάγκαι τῆς γειτνιαζούσης πρὸς τὸ San Dalmazzo περιοχῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου α) τῆς ἐγγυήσεως 1, θὰ εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ἐν Γαλλίᾳ ὑπολογιζομένην τιμὴν διὰ τὴν προχρὴν ἀναλόγων ποσοτήτων ρεύματος ὑδροηλεκτρικῆς προελεύσεως ἐπὶ γαλλικοῦ ἔδαφους εἰς τὰ περὶ ὅρα τῆς ἄνω κοιλάδος τοῦ Roya ἢ εἰς ἄλλας περιοχὰς ἐνθα οἱ ὅροι εἶναι ἐν συγκρίσει ἀνάλογοι.

3. Ἐγγυήσεις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία θὰ χορηγῇ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ περίοδον λογικῆς διαρκείας.

Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως συμφωνηθῇ μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, αἱ ἐγγυήσεις 1 καὶ 2 θὰ παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1961. Θὰ παύσωσιν ἐφαρμοζόμεναι κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἢ τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐνὸς οἰουδὴποτε τῶν ἐπομένων ἐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ μία ἐκ τῶν δύο χωρῶν θέλει εἰδοποιήσῃ ἐγγράφως τὴν ἐτέραν, τοῦλάχιστον δύο ἔτη πρότερον περὶ τῆς προθέσεως τῆς ὅπως τερματισθῇ ἡ ἰσχὺς των.

4. Ἐγγυήσεις ἀφορῶσα τὴν ὁλοκληρωτικὴν καὶ δικαίαν χρησιμοποίησιν ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας τῶν ὑδάτων τοῦ Roya καὶ τῶν παραποτάμων αὐτοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑδροηλεκτρικῶν αὐτοῦ πόρων.

α') Ἡ Γαλλία θὰ ἐκμεταλλεύεται τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστάσια τῆς κοιλάδος τοῦ Roya τὰ κείμενα ἐπὶ γαλλικοῦ ἔδαφους, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν, καθ' ὅσον εἶναι τοῦτο λογικῶς δυνατόν, τὰς ἀνάγκας τῶν ἐργοστασίων τῶν κειμένων πρὸς τὰ κάτω. Ἡ Γαλλία θὰ καταστήσῃ ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸν ὅγκον ὕδατος, ὅστις κατὰ τὰς προβλέψεις, θὰ εἶναι διαθέσιμος καθ' ἐκάστην καὶ θὰ παρέχῃ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν τῆς αὐτῆς φύσεως.

β') Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία θὰ ἐπεξεργασθῶσι, διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν διμερῶν διαπραγματεύσεων, συντονισμένον σχέδιον ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑδροηλεκτρικῶν πόρων τοῦ Roya, ὅπερ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

5. Ἐπιτροπὴ ἢ ἄλλος ἀνάλογος Ὁργανισμός, τοῦ ὁποῦ ἤθελε συμφωνηθῇ ἡ ἱδρυσίς, θέλει συσταθῇ ἵνα ἐποπτεύῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ἔδαφῳ β) τῆς ἐγγυήσεως 4 σχεδίου καὶ ἵνα διευκολύνῃ τὴν τήρησιν τῶν ἐγγυήσεων 1 καὶ 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.

Διατάξεις ἐφ' ὧν ἡ Ἰταλικὴ καὶ ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις συνεφώνησαν τὴν 5ην Σεπτεμβρίου 1946.

(ἴδε ἄρθρον 10)

1. Οἱ γερμανόφωνοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας τοῦ Bolzano ὡς καὶ οἱ τῶν γειτονικῶν διγλώσσων κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας τοῦ Trento θὰ ἀπολαύωσι δικαιωμάτων πλήρους ἰσότητος πρὸς τοὺς ἰταλοφώνους κατοίκους, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν ἀποσκοποῦσων ὅπως περιφρου-

ρήσωσι τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν πνευματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γερμανοφώνου τμήματος πληθυσμοῦ.

Συμφώνως πρὸς τὰ ληφθέντα ἢ ληφθησόμενα νομοθετικὰ μέτρα, οἱ γερμανόφωνοι ὑπήκοοι θὰ ἀπολαύωσι τῶν ἀκολουθῶν ἐγγυήσεων :

α') στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαίδευσεως εἰς τὴν μητρικὴν τῶν γλώσσων.

β') χρησιμοποίησεως ἰσοτίμως τῆς γερμανικῆς καὶ τῆς ἰταλικῆς γλώσσης εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, τὰ δημόσια ἔγγραφα καὶ τὴν διγλωσσὸν τοπωνυμίαν.

γ') δικαιώματος ἀποκαταστάσεως τῶν γερμανικῶν οἰκογενειακῶν ἐπωνύμων τῶν ἐξιταλισθέντων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

δ') ἰσότητος δικαιωμάτων ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόσληψιν εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως πραγματοποιηθῇ ἐν προκειμένῳ μᾶλλον ἱκανοποιητικὴ ἀναλογία μεταξὺ τῶν δύο ἐθνικῶν ομάδων.

2. Αἱ νομοθετικαὶ καὶ ἐκτελεστικαὶ ἀρχαὶ τῶν ρηθεισῶν ὡς ἄνω περιοχῶν, θὰ ἀπολαύωσι καθεστῶτος αὐτονομίας τοῦ ὁποῖου αἱ οὐσιώδεις ἀρχαὶ θὰ καθορισθῶσιν ἐν συνεννοήσῃ μετὰ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τοῦ γερμανοφώνου πληθυσμοῦ τοπικῶν στοιχείων.

3. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀποκατασταθῶσι σχέσεις καλῆς γειτονίας μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐντὸς προθεσμίας ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συνθήκης

α') ἀναθεωρήσῃ ἐν πνεύματι εὐρείας ἰσότητος τὸ καθεστῶς τῶν ἐπιλογῶν ἰθαγενείας ὅσον προκύπτει ἐκ τῶν συμφωνιῶν τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1939.

β') συνάψῃ συμφωνίαν ὀρίζουσαν, ἐπ' ἀμοιβαιότητι, τὸ ἔγκυρον ὄρισμένων τίτλων σπουδῶν καὶ πανεπιστημιακῶν διπλωμάτων.

γ') διαπραγματευθῇ σύμβασιν διὰ τὴν ἐλευθέραν διέλευσιν τῶν ταξιδιωτῶν καὶ ἐμπορευμάτων μεταξὺ τοῦ Βορείου Τυρόλου καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Τυρόλου εἴτε σιδηροδρομικῶς εἴτε, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ὁδικῶς.

δ') συνάψῃ εἰδικὰς συμφωνίας ἀποσκοποῦσας τὴν διευκύνειν παραμεθορίου ἐμπορίου μεγαλυτέρας κλίμακος μεταξὺ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐπιτροπέουσας τὰς τοπικὰς ἀνταλλαγὰς ὀρισμένων ποσοτήτων ἀγρῶν καὶ προϊόντων τῆς περιοχῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V.

Ὑδρεῖς τῆς κοινότητος τῆς Gorizia καὶ τῶν περιχώρων τῆς (ἴδε ἄρθρον 13)

1. Ἡ Γιουγκοσλαυτὰ θὰ ἐξασφαλίσῃ ὑπὸ τὴν ιδιότητά ἰδιοκτητοῦ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πηγῶν καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων ὑδρεύσεως τῆς Fonte Fredda καὶ τῆς Moncorona καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑδρευσιν τοῦ τμήματος τῆς κοινότητος τῆς Gorizia τοῦ παραμένοντος, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης, εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ Ἰταλία θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς δεξαμενῆς καὶ συστήματος παροχέτευσεως τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ ἰταλικῷ ἐδάφους καὶ τροφοδοτουμένων ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων πηγῶν, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπίσης παρέχουσα ὕδωρ εἰς τὰς περιοχὰς τὰς κεimένας ἐπὶ γιουγκοσλαυτικοῦ ἐδάφους, αἵτινες ἐξεχωρήθησαν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυτὴν κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ αἵτινες ὑδρεύονται δι' ὕδατος προερχομένου ἐκ τοῦ ἰταλικῷ ἐδάφους.

2. Αἱ οὗτω παρεχόμεναι ποσότητες ὕδατος θὰ ἀντιστοιχῶσι πρὸς ἐκεῖνας αἵτινες παρείχοντο συνήθως εἰς τὴν περιοχὴν κατὰ τὸ παρελθόν. Ἐν ἡ περιπτώσει οἱ καταναλωταὶ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Κράτους θὰ εἶχον ἀνάγκην συμπληρωματικῶν παροχῶν ὕδατος, αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ ἐξετάζωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ζήτημα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως συνάψωσι συμφωνίαν ἐπὶ πάντων τῶν μέτρων ἅτινα θὰ ἦσαν λογικῶς ἀναγκαῖα πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τούτων. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ διαθέσιμος ποσότης ὕδατος ἤθελε μειωθῇ

ἐκ λόγων φυσικῶν αἱ ποσότητες ὕδατος αἱ προερχόμεναι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων πηγῶν ὑδρεύσεως, αἵτινες θὰ παρέχονται εἰς τοὺς καταναλωτὰς τοὺς εὐρισκομένους ἐν Γιουγκοσλαυτῇ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, θέλουσι μειωθῇ δι' ἑκατέρους κατ' ἀναλογίαν τῆς προηγούμενης καταναλώσεώς των.

3. Τὸ τμήμα τὸ ὁποῖον ἡ κοινότης τῆς Gorizia ὀφείλει νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυτὴν διὰ τὸ τιθέμενον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὕδωρ καὶ τὸ τμήμα τὸ ὁποῖον οἱ καταναλωταὶ οἱ διχόμενοι ἐπὶ γιουγκοσλαυτικοῦ ἐδάφους ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν κοινότητα τῆς Gorizia θὰ ὑπολογίζονται μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κόστους τῆς ἐκμετάλλευσος καὶ τῆς συντήρσεως τοῦ συστήματος παροχέτευσεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῶν νέων δαπανῶν ἐγκαταστάσεως αἵτινες θὰ καθίσταντο ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρουσῶν διατάξεων.

4. Ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Γιουγκοσλαυτὰ καὶ ἡ Ἰταλία θὰ συνάψωσι συμφωνίαν καθορίζουσαν τὰς ἐκατέρωθεν εὐθύνας τὰς προκύπτουσας δι' αὐτὰς ἐκ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων καὶ ὀρίζουσαν τὰ καταβλητέα ποσὰ δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων. Αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ συστήσωσι μικτὴν ἐπιτροπὴν ἐπιφορτισμένην νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ρηθείσης συμφωνίας.

5. Μετὰ τὴν ἐκπνοὴν δεκαετοῦς περιόδου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Γιουγκοσλαυτὰ καὶ ἡ Ἰταλία θὰ προβῶσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἵνα ἀποφασίσωσιν ἐὰν συντρέχῃ λόγος ἀναθεωρήσεως αὐτῶν, καὶ θὰ ἐπιφέρωσι τὰς τροποποιήσεις καὶ τὰς προσθήκας ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ δυνηθῶσι νὰ συμφωνήσωσιν. Ἀπασαὶ αἱ διαφοραὶ αἵτινες ἤθελον προκύψῃ ἐκ τῆς νέας ταύτης ἐξετάσεως, θὰ ἐπιλυθῶσι κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 87 τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Μόνιμον καθεστῶς τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης (ἴδε ἄρθρον 21)

Ἄρθρον 1.

Ἐκτασις τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους

Τὸ Ἐλεῦθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης θὰ ὀρίζηται ὑπὸ τῶν συνόρων τῶν περιγραφομένων εἰς τὰ ἄρθρα 4 καὶ 22 τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ τῶν ὁποίων ἡ χάρις θὰ γίνῃ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 2.

Ἀκεραιότης καὶ Ἀνεξαρτησία

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τῆς Ὀργανώσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐξασφαλίζει τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους. Ἡ εὐθὴν αὕτη σημαίνει ὅτι τὸ Συμβούλιον ἐπιφορτίζεται μέ :

α') τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ Μόνιμου Καθεστῶτος, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

β) τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας ἐντὸς τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

Ἄρθρον 3.

Ἀποστρατιωτικοποίησις καὶ οὐδετερότης.

1. Τὸ Ἐλεῦθερον Ἐδαφος θὰ ἀποστρατιωτικοποιηθῇ καὶ θὰ κηρυχθῇ οὐδέτερον.

2. Οὐδεμία ἐνοπλος δύναμις θὰ ἐπιτρέπηται νὰ εὐρίσκηται ἐντὸς τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, εἰμὴ κατόπιν ὁδηγιῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

3. Οἱ παραστρατιωτικοὶ σχηματισμοί, αἱ παραστρατιωτικαὶ ἀσκήσεις καὶ ἐνέργειαι ἀπαγορεύονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

4. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους δὲν θὰ συνάψῃ οὕτε θὰ διαπραγματευθῇ στρατιωτικὰς συμφωνίας ἢ συμβάσεις μετ' οὐδενὸς Κράτους.

Ἄρθρον 4.

Δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ θεμελιώδεις ἐλευθερίαι.

Τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ ἐξασφαλίσῃ

εἰς πᾶν πρόσωπον ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, ἄνευ διακρίσεως ἐθνικῆς καταγωγῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, καὶ δὴ τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας, τῆς ἐλευθερίας τῆς γλώσσης, τῆς ἐλευθερίας τῆς ἱερώσεως τῆς σκέψεως διὰ τοῦ λόγου καὶ ἐγγράφως, τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέργεσθαι καὶ τοῦ συνεταίριζεσθαι. Εἰς τοὺς ὑπάρχοντες τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἴσοι ὅροι διὰ τὴν εἰσδοχὴν εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

Ἀστικά καὶ πολιτικά δικαιώματα.

Οὐδὲν πρόσωπον ἀποκτῆσαν τὴν ἰθαγένειαν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ στερῇται τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων εἰμὴ κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ παράβασιν τῶν ποινικῶν νόμων τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

Ἄρθρον 6.

Ὑπηκοότης.

1. Οἱ Ἱταλοὶ ὑπήκοοι οἵτινες εἶχον κατοικίαν τὴν 10ην Ἰουνίου 1940 ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους καὶ τὰ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην γεννηθέντα τέκνα των, θὰ καταστῶσι πολῖται ἐκ καταγωγῆς τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους καὶ θὰ ἀπολαύωσι πλήρως τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων. Γενόμενοι πολῖται τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ ἀπολέσωσι τὴν ἰταλικὴν ἰθαγένειαν.

2. Ἐν τούτοις, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ ὀρίσῃ ὅτι τὰ πρόσωπα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 1, τὰ ἄγοντα ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν (καὶ τὰ ἔγγραφα πρόσωπα ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν συνεπλήρωσαν ἢ ὄχι τὴν ἡλικίαν ταύτην) καὶ τῶν ὁποίων ἡ συνήθης γλῶσσα εἶναι ἡ ἰταλική, θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς ἰταλικῆς ἰθαγενείας ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος κατὰ τοὺς ὁρισθησομένους ὑπὸ τούτου ὅρους. Πᾶν πρόσωπον ἀσχοῦν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπιλογῆς θὰ θεωρῇται ὅτι ἀπέκτησεν ἐκ νέου τὴν ἰταλικὴν ἰθαγένειαν. Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ συζύγου δὲν θὰ συνεπάγεται καὶ τὴν τῆς συζύγου. Παρὰ ταῦτα ἡ ἐπιλογὴ τοῦ πατρὸς ἢ ἐὰν ὁ πατὴρ ἀπέθανε, τῆς μητρός, συνεπάγεται αὐτομάτως τὴν ἐπιλογὴν ἀπάντων τῶν ἀγάμων τέκνων τῶν ἐχόντων ἡλικίαν κάτω τῶν 18 ἐτῶν.

3. Τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς, νὰ μεταφέρωσι τὴν διαμονὴν των ἐν Ἰταλίᾳ ἐντὸς προθεσμίας ἑτοὺς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ ἐπιλογὴ ἤσκηθη.

4. Οἱ ὅροι κτήσεως τῆς ἰθαγενείας ὑπὸ προσώπων μὴ ἐχόντων ἰδιότητα νὰ ἀποκτήσωσι τὴν ἐκ καταγωγῆς ἰθαγένειαν, θέλουσι προσδιορισθῇ ὑπὸ τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους καὶ θέλουσιν ἀναγραφῇ εἰς τὸ Σύνταγμα. Ἐν τούτοις, οἱ ὅροι οὗτοι δέον νὰ ἀπαγορεύωσι τὴν κτῆσιν τῆς ὑπηκοότητος ὑπὸ προσώπων τὰ ὁποῖα ἀνῆκον εἰς τὴν πρῶν φασιστικὴν ἀστυνομίαν (O.V.R.A.) καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἀποκατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ δὴ ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες εἶχον ἀναλάβει τὴν διοίκησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους.

Ἄρθρον 7. Ἐπίσημοι γλῶσσαι.

Αἱ ἐπίσημοι γλῶσσαι τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ εἶναι ἡ ἰταλικὴ καὶ ἡ σλοβενικὴ.

Τὸ Σύνταγμα θὰ προσδιορίσῃ τὰς περιστάσεις καθ' ἃς ἡ κροατικὴ θὰ εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιῇται ὡς τρίτη ἐπίσημος γλῶσσα.

Ἄρθρον 8. Σημαία καὶ θυρεός.

Τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος τῆς Τεργέστης θὰ ἔχῃ τὴν σημαίαν καὶ τὸν θυρεὸν του. Ἡ σημαία αὐτοῦ θὰ εἶναι ἡ πατροπαράδοτος σημαία τῆς πόλεως τῆς Τεργέστης, καὶ ὁ θυρεὸς του, ὁ ἱστορικὸς θυρεὸς αὐτῆς.

Ἄρθρον 9.

Ὅργανα Διακυβερνήσεως.

Διὰ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης θὰ προβλέπηται Διοικητὴς, Κυβερνητικὸν Συμβούλιον, λαϊκὴ Συνέλευσις ἐκλεγομένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ

Ἐλευθέρου Ἐδάφους καὶ Δικαστικὸν Σῶμα. Αἱ οἰκεῖαι ἐξουσίαι των θὰ ἀσκῶνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταστατικοῦ καὶ τοῦ Συντάγματος τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

Ἄρθρον 10.

Σύνταγμα.

1. Τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ καταρτισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς καὶ θὰ υιοθετηθῇ ὑπὸ Συντακτικῆς Συνελεύσεως μὲ πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων τῶν ψηφισάντων. Τὸ Σύνταγμα δέον νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ. Δὲν θὰ ἄρξῃται ἰσχύον πρὸ τῆς θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ Καταστατικοῦ.

2. Ἐὰν ὁ Διοικητὴς θεωρῇ ὅτι διατάξεις τις τοῦ Συντάγματος προταθεῖσα ὑπὸ τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως ἢ τροπολογία ἐπενεχθεῖσα μεταγενεστέρως εἰς τὸ Σύνταγμα, εὐρίσκονται εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὸ Καταστατικόν, θὰ δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν ἐν ἰσχύϊ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν προσφυγῆς αὐτοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἐὰν ἡ Συνέλευσις δὲν συμμερίζεται τὰς ἀπόψεις του καὶ δὲν παραδέχεται τὰς συστάσεις του.

Ἄρθρον 11.

Διορισμὸς τοῦ Διοικητοῦ.

1. Ὁ Διοικητὴς θὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας κατόπιν συννενοήσεως μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβικῆς καὶ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως. Δέον νὰ μὴ εἶναι ὑπήκοος οὔτε τῆς Γιουγκοσλαβίας, οὔτε τῆς Ἰταλίας, οὔτε τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους. Θὰ διορίζεται διὰ πενταετῆ περίοδον καὶ ἡ ἐντολὴ του θὰ δύναται νὰ ἀνανεωθῇ. Αἱ ἀποδοχαὶ του καὶ αἱ ἀποζημιώσεις του θὰ βαρύνωσι τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη.

2. Ὁ Διοικητὴς θὰ δύναται νὰ ἐπιφορτίσῃ πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του ἵνα ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἐὰν θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος προσωρινῶς νὰ ἀπουσιάσῃ, ἢ ἐὰν, προσκαίρως, δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του.

3. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας κρίνῃ ὅτι ὁ Διοικητὴς ἡμέλεισε τὰ καθήκοντα τοῦ ἀξιωματὸς του, θὰ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐξουσίας ὑπ' αὐτοῦ, καί, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προσηκουσῶν ἐγγυήσεων ἐρεύνης καὶ εὐχερείας τοῦ διοικητικοῦ νὰ ἀκουσθῇ, νὰ τὸν παύσῃ. Ἐν περιπτώσει ἀναστολῆς τῶν καθηκόντων του, παύσεως, ἀνικανότητος ἢ θανάτου, τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ δύναται νὰ ὑποδείξῃ ἢ νὰ διορίσῃ ἕτερον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντα Προσωρινοῦ Διοικητοῦ μέχρις οὗ ὁ Διοικητὴς θὰ παύσῃ ὢν ἀνίκανος νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του ἢ μέχρις οὗ διορισθῇ νέος Διοικητὴς.

Ἄρθρον 12.

Νομοθετικὴ Ἐξουσία.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θὰ ἀσκήται ὑπὸ λαϊκῆς Συνελεύσεως, ἀπαρτιζομένης ἐκ μιᾶς μόνον βουλῆς, ἐκλεγομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλογικῆς ἀντιπροσωπεύσεως, ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους. Αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν Συνέλευσιν θὰ διεξάγωνται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας, ἴσης διὰ πάντας, ἀμέσου καὶ μυστικῆς.

Ἄρθρον 13.

Κυβερνητικὸν Συμβούλιον.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν εὐθυνῶν δι' ὧν ὁ Διοικητὴς εἶναι ἐπιφορτισμένος κατὰ τὸ παρὸν Καταστατικόν, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει θὰ ἀσκήται ὑπὸ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου σχηματιζομένου ὑπὸ τῆς λαϊκῆς Συνελεύσεως καὶ ὑπευθύνου πρὸς αὐτήν.

2. Ὁ Διοικητὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου. Θὰ δύναται νὰ ἐκφέρῃ τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὰς εὐθύνas του.

3. Ὅταν ἐξετάζονται ζητήματα σχετικὰ πρὸς τὰς εὐθύνas τοῦ ἀξιωματὸς του ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀσφαλείας καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος θὰ προσκαλῶνται ὅπως παραστῶσιν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκθέσωσι τὰς ἀπόψεις των.

"Αρθρον 14.

"Ασκήσις τῆς Δικαστικῆς Ἐξουσίας.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει θὰ ἀσκήται ὑπὸ δικαστηρίων ἰδρυομένων συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους.

"Αρθρον 15.

Ἐλευθερία καὶ Ἀνεξαρτησία τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους δέον νὰ ἐγγυᾶται τὴν πλήρη ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας καὶ νὰ προβλέπη κατ' ἐφεσὶν διαδικασίαν.

"Αρθρον 16.

Διορισμὸς τῶν Δικαστῶν.

1. Ὁ Διοικητὴς θὰ διορίζῃ τοὺς δικαστὰς ἐκλέγων αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου ἢ μεταξὺ ἄλλων προσώπων ἀφοῦ συμβουλευθῇ τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Σύνταγμα προβλέπη ἄλλον τρόπον διορισμοῦ εἰς τὸ δικαστικὸν λειτουργημα· ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐγγυήσεων τὰς ὁποίας ἤθελε παράσχει τὸ Σύνταγμα, ὁ Διοικητὴς δύναται νὰ παύῃ τοὺς δικαστὰς ἐὰν ἡ διαγωγή των εἴναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰ δικαστικὰ αὐτῶν καθήκοντα.

2. Ἡ Λαϊκὴ Συνέλευσις θὰ δύναται, διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν ψηφισάντων, νὰ καλέσῃ τὸν Διοικητὴν νὰ προβῇ εἰς ἔρευναν ἐπὶ πάσης κατηγορίας διατυπωμένης ἐναντίον μέλους τοῦ δικαστικοῦ σώματος. Ἐὰν ἡ ἐν λόγῳ κατηγορία ἀποδειχθῇ βάσιμος δύναται νὰ συνεπιφέρῃ τὴν ἀναστολὴν ἀσκήσεως καθιζόντων ἢ τὴν παῦσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου.

"Αρθρον 17.

Εὐθύνῃ τοῦ Διοικητοῦ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ασφαλείας.

1. Ὁ Διοικητὴς ἐν τῇ ιδιότητι τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Συμβουλίου Ασφαλείας θὰ ἔχῃ τὴν εὐθύνην νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς ασφαλείας διὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους, συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν Καταστατικόν, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους.

2. Ὁ Διοικητὴς θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἐτησίως ἐκθέσεις περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Καταστατικοῦ καὶ περὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθιζόντων του.

"Αρθρον 18.

Δικαιώματα τῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Λαϊκὴ Συνέλευσις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν ἢ τὴν συζήτησιν παντὸς ζητήματος ἀφορδίντος τὰ συμφέροντα τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους.

"Αρθρον 19.

Νομοθεσία.

1. Ἡ πρωτοβουλία τοῦ νομοθετεῖν ἀνήκει εἰς τὰ μέλη τῆς Λαϊκῆς Συνελεύσεως, εἰς τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον, ὡς καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν διὰ τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν γνώμην του, ἀφορῶσι τὰς εὐθύνas τοῦ Συμβουλίου Ασφαλείας, ὡς ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

2. Οὐδεὶς νόμος θὰ δύναται νὰ ἰσχύσῃ πρὶν ἢ ἐκδοθῇ. Ἡ ἐκδοσις τῶν νόμων θὰ γίνηται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους.

3. Πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του, πᾶς νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως δέον νὰ ὑποβάλληται εἰς τὸν Διοικητὴν.

4. Ἐὰν ὁ Διοικητὴς κρίνῃ ὅτι ὁ Νόμος οὗτος ἀντιβαίνει πρὸς τὸ παρὸν Καταστατικόν, θὰ δύναται ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νόμου εἰς αὐτόν, νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν μετὰ τῶν παρατηρήσεων καὶ συστάσεων αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ Διοικητὴς δὲν ἐπαναφέρῃ τὸν νόμον τοῦτον ἐντὸς τοῦ ὀρισθέντος δεκαημέρου, ἢ ἐὰν πληροφορήσῃ τὴν Συνέλευσιν, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ὅτι ὁ νόμος δὲν προκαλεῖ οὐδεμίαν παρατήρησιν ἢ σύστασιν ἐκ μέρους του, ὁ νόμος θὰ ἐκδίδηται ἀμέσως.

5. Ἐὰν ἡ Συνέλευσις ἐκδηλώσῃ τὴν ἄρνησιν τῆς νὰ ἀποσύρῃ τὸν νόμον τὸν ὁποῖον τῇ ἐπανεφέρεν ὁ Διοικητὴς ἢ νὰ τὸν τροποποιήσῃ συμφώνως πρὸς τὰς παρατηρήσεις ἢ συστάσεις τοῦ Διοικητοῦ, οὗτος, ἐὰν δὲν ἀποσύρῃ τὰς

συστάσεις ἢ παρατηρήσεις του -καὶ ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει ὁ νόμος θὰ ἐκδίδηται ἀνευ ἀναβολῆς- θὰ ὑποβάλλῃ ἀμέσως τὸ ζήτημα εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας. Ὁ Διοικητὴς θὰ διαβιβάζῃ ἐπίσης ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας πᾶσαν ἀνακρίνωσιν, τὴν ὁποίαν ἡ Συνέλευσις θὰ ἐπεθύμει νὰ παράσχει εἰς τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τοῦ θέματος.

6. Οἱ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ὑποβληθῆσόμενοι νόμοι δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν θὰ ἐκδίδονται εἰμὴ κατόπιν ὁδηγίων τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

"Αρθρον 20.

Δικαιώματα τοῦ Διοικητοῦ προκειμένου περὶ διοικητικῶν μέτρων.

1. Ὁ Διοικητὴς δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐφαρμογὴν διοικητικῶν μέτρων, ἅτινα, κατὰ τὴν γνώμην του, εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰς ἰδίας αὐτοῦ εὐθύνas, ὡς αὐταὶ καθορίζονται ἐν τῷ παρόντι καταστατικῷ (ἐλεγχος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ καταστατικοῦ· τήρησις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ασφαλείας· σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου). Ἐν περιπτώσει ἀντιρρήσεως ἐκ μέρους τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Διοικητὴς δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διοικητικῶν τούτων μέτρων, ὁ δὲ Διοικητὴς ἢ τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον δύνανται νὰ παραπέμψωσι τὸ ὅλον ζήτημα εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἢ νὰ ἀποφασίσῃ σχετικῶς.

2. Ὅταν αἱ εὐθύνas αὐτοῦ, οἷαι ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ, διακυβεύονται, ὁ Διοικητὴς δύναται νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον ὅπως λάβῃ πάσης φύσεως διοικητικὰ μέτρα. Ἐὰν τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον δὲν ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις ταύτας, ὁ Διοικητὴς δύναται, μὴ θιγομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 22 τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, νὰ ὑποβάλλῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ὅπως τοῦτο ἀποφασίσῃ.

"Αρθρον 21.

Προϋπολογισμὸς

1. Τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον θὰ ἐπιφορτισθῇ μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ σχεδίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους, τὸ ὅποιον θὰ περιλαμβάνῃ τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα καὶ ἔξοδα, καὶ τὴν ὑποβολὴν τοῦ σχεδίου τούτου εἰς τὴν λαϊκὴν Συνέλευσιν.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει χρήσῃ τις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ ὅτε ἐλεγε ἀρχίσει πρὶν ἢ ὁ προϋπολογισμὸς ψηφισθῇ δεόντως ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, αἱ διατάξεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς προηγουμένης χρήσεως θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῆς νέας οικονομικῆς χρήσεως μέχρις οὗ ὁ νέος προϋπολογισμὸς ψηφισθῇ.

"Αρθρον 22.

Εἰδικαὶ ἐξουσίαι τοῦ Διοικητοῦ

1. Ἵνα εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν καταστατικόν, ὁ Διοικητὴς δύναται, εἰς περιπτώσεις αἰτινες κατὰ τὴν κρίσιν του παρουσιάζουσιν ἄκρως ἐπείγοντα χαρακτῆρα καὶ ἀπειλοῦσι τὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους, τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ τὸν πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου σεβασμὸν, νὰ διατάξῃ ἀπ' εὐθείας καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ προσήκοντα μέτρα, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι θέλει ἀπευθύνη ἀμέσως εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἐκθεσὶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει, ὁ Διοικητὴς δύναται, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ασφαλείας.

2. Ἡ λαϊκὴ Συνέλευσις δύναται νὰ ἀπευθύνη αἴτησιν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἐν σχέσει πρὸς πᾶσαν πρᾶξιν ἐκτελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ἐν τῇ ἀσκήσει ἐκείνων ἐκ τῶν ἐξουσιῶν αὐτοῦ αἰτινες προβλέπονται ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου.

"Αρθρον 23.

Δικαίωμα χάριτος καὶ μετατροπῆς ποινῆς.

Τὸ δικαίωμα χάριτος καὶ μετατροπῆς ποινῆς θὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν Διοικητὴν καὶ θὰ ἀσκήται ὑπ' αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ Συντάγματι ἀναγραφόμενας διατάξεις.

"Αρθρον 24.

"Εξωτερικαί σχέσεις.

1. Ὁ Διοικητὴς θὰ μεριμνᾷ ὅπως ἡ διαχείρισις τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ, τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, ὁ Διοικητὴς θὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀντιτίθῃται εἰς τὴν θέσιν ἐν ἰσχύι συνθηκῶν ἢ συμφωνιῶν ἐνδιαφερουσῶν τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, αἵτινες κατὰ τὴν γνώμην του ἀντιφάσκουσι πρὸς τὸ Καταστατικόν, τὸ Σύνταγμα ἢ τοὺς νόμους τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

2. Αἱ συνθήκαι καὶ αἱ συμφωνίαι, ὡς καὶ τὰ προzenικά διπλώματα καὶ τὰ ἐκτελεστήρια θὰ ὑπογράφωνται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ καὶ ὑφ' ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου.

3. Τὸ Ἐλεῦθερον Ἐδαφος δύναται ἢ θὰ δύναται νὰ εἶναι συμβαλλόμενον μέρος εἰς διεθνεῖς συμβάσεις ἢ νὰ καθίσταται μέλος διεθνῶν ὀργανισμῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι σκοπὸς τῶν ἐν λόγῳ συμβάσεων ἢ ὀργανισμῶν εἶναι ὁ διακανονισμὸς οἰκονομικῶν, τεχνικῶν, πνευματικῶν ἢ κοινωνικῶν ζητημάτων, ἢ σχετικῶν πρὸς τὴν δημοσίαν ὑγείαν.

4. Οἰαδήποτε οἰκονομικὴ ἔνωσις ἢ οἰκονομικὸς συνεταιρισμὸς ἀποκλειστικοῦ χαρακτῆρος, μεθ' οἰοῦδήποτε Κράτος εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ Καταστατικόν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

5. Τὸ Ἐλεῦθερον Ἐδαφος θὰ ἀναγνώρισῃ τὴν πλήρη ἰσχύν τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ θὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀφορώσας αὐτὸ διατάξεις τῆς Συνθήκης ταύτης. Τὸ Ἐλεῦθερον Ἐδαφος θὰ ἀναγνώρισῃ ἐπίσης τὴν πλήρη ἰσχύν τῶν λοιπῶν συμβάσεων ἢ συμφωνιῶν τῶν συναφθεισῶν ἢ συναφθησομένων ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησιμῶν Δυνάμεων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης.

"Αρθρον 25.

· Ἀνεξαρτησία τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ του.

Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, ὁ Διοικητὴς καὶ τὸ προσωπικόν αὐτοῦ δὲν θὰ ζητήσωσιν οὔτε θὰ δεχθῶσιν ὁδηγίαν οὐδεμίαν Κυβερνήσεως οὔτε ἄλλης ἀρχῆς, ἐξαιρέσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Ὁ ἀπέχρως πάσης πράξεως ἀσυμβίβαστου πρὸς τὴν ιδιότητά αὐτῶν ὡς διεθνῶν ὑπαλλήλων ἐξαρτωμένων ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

"Αρθρον 26.

Διορισμὸς καὶ παῦσις τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

1. Οἱ διορισμοὶ εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει θὰ γίνωνται λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἀποκλειστικῶς τῶν ἐπαγγελματικῶν ἱκανοτήτων, τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῶν ὑποψηφίων.

2. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν διοικητικῶν ὀργανισμῶν δὲν θὰ παύωνται εἰμὴ δι' ἀνεπάρκειαν ἢ βαρὺ παράπτωμα καὶ ἡ παῦσις δὲν θὰ ἀποφασίζεται εἰμὴ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν προσήκουσων ἐγγυήσεων ἐρεύνης καὶ εὐχερείας τοῦ ἐνδιαφερομένου ὅπως ἀκουσθῇ. Αἱ ἐν λόγῳ ἐγγυήσεις καθορισθήσονται ὑπὸ τοῦ νόμου.

"Αρθρον 27.

Διευθυντὴς Ἀσφαλείας.

1. Τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει εἰς τὸν Διοικητὴν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἀσφαλείας. Ὁ διορισμὸς τοῦ Διευθυντοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ὅστις τὸν ἐκλέγει μετὰ τῶν προταθέντων αὐτῷ ὑποψηφίων ἢ μετὰ τῶν ἄλλων προσώπων, ἀπὸ συμβουλευθῇ τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον. Δύναται ἐπίσης νὰ ἀπολύσῃ τὸν Διευθυντὴν Ἀσφαλείας ἀπὸ συμβουλευθῇ τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον.

2. Ὁ Διευθυντὴς Ἀσφαλείας δέον νὰ μὴ εἶναι ὑπὸ κινδύνου οὔτε τῆς Γιουγκοσλαβίας οὔτε τῆς Ἰταλίας.

3. Κανονικῶς ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀσφαλείας ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον καὶ παρ' αὐτοῦ λαμβάνει ὁδηγίαν, διὰ τὰ ζητήματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του.

4. α) Ὁ Διοικητὴς δέον νὰ λαμβάνῃ τακτικῶς ἀναφοράς τοῦ Διευθυντοῦ Ἀσφαλείας καὶ νὰ συνεννοῇται μετὰ

τοῦ Διευθυντοῦ περὶ παντὸς ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ τελευταίου.

β) Δέον νὰ τηρῇται ἐνήμερος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου τῶν ὁδηγιῶν τὰς ὁποίας τοῦτο δίδει εἰς τὸν Διευθυντὴν Ἀσφαλείας καὶ δύναται νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του ἐπ' αὐτῶν.

"Αρθρον 28.

Ἀστυνομικὴ Δύναμις.

1. Διὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικόν, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ ἀστυνομικὴν δύναμιν καὶ ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας.

2. Τὰ μέλη τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας θὰ στρατολογῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀσφαλείας καὶ θὰ δύνανται νὰ ἀπολύωνται ὑπ' αὐτοῦ.

"Αρθρον 29.

Τοπικὴ Διοίκησις.

Τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους δέον νὰ προβλέπῃ τὴν ἰδρύσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλογικῆς ἀντιπροσωπεύσεως, ὀργάνων τοπικῆς διοικήσεως, κατὰ τὰς δημοκρατικὰς ἀρχάς, ἰδίως τὴν τῆς καθολικῆς, ἴσης διὰ πάντας, ἀμέσου καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

"Αρθρον 30.

Νομισματικὸν Σύστημα.

Τὸ Ἐλεῦθερον Ἐδαφος θὰ ἔχῃ ἰδιὸν νομισματικὸν σύστημα.

"Αρθρον 31.

Σιδηρόδρομοι.

Μὴ ὀιγομένων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν συνόρων του, καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεώς των, τὸ Ἐλεῦθερον Ἐδαφος θὰ δύναται νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τῆς Ἰταλίας συμφωνίας ὁποσχεπούσας τὴν ἐξασφάλισιν λελογισμένης καὶ οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων του. Διὰ τοιούτων συμφωνιῶν θὰ καθορίζηται ἡ εὐθύνη τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων τῶν κατευθυνομένων εἴτε πρὸς Γιουγκοσλαβίαν εἴτε πρὸς Ἰταλίαν, ὡς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Κεντρικοῦ σταθμοῦ ἐκκινήσεως τῆς Τεργέστης καὶ τῶν κοινῶν εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς τμημάτων. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ἡ ἐκμετάλλευσις θὰ δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ὑπὸ ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπκριτιζομένης ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

"Αρθρον 32.

Ἐμπορικὴ Ἀεροπορία.

1. Τὰ ἐμπορικὰ ἀερόπλοια τὰ ἐγγεγραμμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς οἰοῦδήποτε ἐκ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὸ ὅποιον παρέχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του εἰς τὰ ἐμπορικὰ ἀερόπλοια τὰ ἐγγεγραμμένα ἐπὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, θὰ ἀπολαύωσι τῶν δικαιωμάτων τῶν παρεχομένων εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀεροπορίαν τῶν διεθνῶν συγκοινωνιῶν, ἰδίως δὲ τοῦ δικαιώματος προσγειώσεως πρὸς ἀνεφοδιασμὸν καὶ ἐπισκευήν, τοῦ δικαιώματος νὰ υπερίπτανται ἄνευ σταθμοῦ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, καὶ νὰ χρησιμοποιῶσι διὰ τὰς ἀεροπορικὰς μεταφορὰς τοὺς ὑποδειχθησομένους ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους ἀερολιμένες.

2. Τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς ἄλλους περιορισμούς πλὴν ἐκείνων οἵτινες ἐπιβάλλονται, ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς μὴ διακρίσεως, ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύι νόμων καὶ κανονισμῶν εἰς τὸ Ἐλεῦθερον Ἐδαφος καὶ εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη, ἢ προκύπτουσιν ἐκ τοῦ ἐιδικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, ὡς οὐδετέρου καὶ ἀποστρατιωτικοποιημένου ἐδάφους.

"Αρθρον 33.

Νηολόγησις πλοίων.

1. Τὸ Ἐλεῦθερον Ἐδαφος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀνοίξῃ μητρῶα διὰ τὴν νηολόγησιν πλοίων καὶ σκαφῶν ἀνηκόντων εἴτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, εἴτε εἰς

φυσικά πρόσωπα, είτε εἰς ὁργανισμοὺς ἔχοντας τὴν κατοικίαν των εἰς τὸ Ἐλευθέρων Ἐδαφος.

2. Τῇ αἰτήσῃ τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Συνομοσπονδίας, τὸ Ἐλευθέρων Ἐδαφος θὰ ἀνοίξῃ εἰδικὰ νηολόγια διὰ τὰ τσεχοσλοβακικά καὶ ἑλβετικά πλοία καὶ σκάφη. Μετὰ τὴν συνάψιν τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς συνθήκης τῆς ἀποκαθιστώσης τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Αὐστρίας, τὸ Ἐλευθέρων Ἐδαφος θὰ ἀνοίξῃ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, εἰδικὰ νηολόγια διὰ τὰ αὐστριακά καὶ οὐγγρικά πλοία καὶ σκάφη. Τὰ νηολογημένα εἰς τὰ νηολόγια ταῦτα πλοία καὶ σκάφη θὰ φέρωσι τὴν σημαίαν τῶν οἰκείων αὐτῶν κρατῶν.

3. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πάσης διεθνούς συμβάσεως συναφθεσομένης τυχόν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῇ συμμετοχῇ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους, τὸ τελευταῖον τοῦτο θὰ δύναται νὰ ὀρίσῃ διατάξεις ἀφορώσας τὴν νηολόγησιν, τὴν διατήρησιν ἐν τῷ νηολογίῳ ἢ τὴν διαγραφὴν, τοιαύτας ὥστε νὰ ἐμποδίζωνται αἱ καταχρήσεις αἰτινές θὰ ἐλάμβανον χώραν ἐκ τῶν οὕτω παρασχεθεῖσων διευκολύνσεων. Ὅσον ἀφορᾷ, ἰδίως, τὰ κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1 νηολογηθέντα πλοία καὶ σκάφη, ἡ νηολόγησις θὰ περιορίζηται εἰς τὰ πλοία καὶ σκάφη τὰ ἐλεγχόμενα ἐκ τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους καὶ ἐξυπηρετοῦντα τακτικῶς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἐδάφους. Προκειμένου περὶ πλοίων καὶ σκαφῶν νηολογημένων κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 2, ἡ νηολόγησις θὰ περιορίζηται εἰς τὰ πλοία καὶ σκάφη τὰ ἔχοντα τὴν Τεργέστην ὡς λιμένα νηολογήσεως καὶ ἐξυπηρετοῦντα κατὰ τρόπον τακτικὸν καὶ διαρκῆ τὰς ἀνάγκας τῶν οἰκείων αὐτῶν χωρῶν διὰ τοῦ λιμένος τῆς Τεργέστης.

Ἄρθρον 34.

Ἐλευθερία λιμῆν.

Εἰς τὸ Ἐλευθέρων Ἐδαφος τῆς Τεργέστης θὰ ἰδρυθῇ ἐλεύθερος λιμὴν ὅστις θὰ διοικῆται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις διεθνούς Ὁργάνου καταρτισθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Τὸ κείμενον τοῦ Ὁργάνου τούτου περιλαμβάνεται ἐν παραρτήματι εἰς τὴν παρούσαν Συνθήκην (παράρτημα VIII). Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους θὰ θέσῃ ἐν ἰσχύϊ τὴν ἀναγκαίαν νομοθεσίαν καὶ θὰ λάβῃ ὅλα τὰ ὠφέλιμα μέτρα ἵνα θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰς διατάξεις τοῦ Ὁργάνου τούτου.

Ἄρθρον 35.

Ἐλευθερία διαμετακομίσεως.

Εἰς τὰ σιδηροδρομικῶς μεταφερόμενα ἐμπορεύματα μεταξὺ τοῦ Ἐλευτέρου λιμένος καὶ τῶν Κρατῶν τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετεῖ, θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐλευθερία διαμετακομίσεως, διὰ τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους καὶ διὰ τῶν Κρατῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐκτελεῖται ἡ διαμετακόμισις συμφώνως πρὸς τὰς συνήθεις διεθνεῖς συμβάσεις, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως καὶ ἄνευ τελωνειακῶν δασμῶν, ἢ τελῶν ἄλλων, πλὴν ἐκείνων ἅτινα εἰσπράττονται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παρασχεθεῖσων ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 36.

Ἑρμηνεία τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων διὰ τὰς ὁποίας ἄλλη διαδικασίᾳ προβλέπεται ρητῶς ὑπὸ τινος ἄρθρου τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, πᾶσα διαφορὰ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, μὴ διευθετηθεῖσα διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων θὰ ὑποβάλληται ἐκτὸς ἐὰν τὰ μέρη συμφωνήσωσιν ἐπὶ ἄλλου τρόπου διευθετήσεως, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, εἰς ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐκαστοῦ μέρους καὶ ἐνὸς τρίτου μέλους, ἐκλεγομένου κοινῇ συμφωνίᾳ τῶν δύο μερῶν μετὰ τῶν ὑπηρετῶν τρίτου Κράτους. Ἐλλείψει συμφωνίας, ἐντὸς προθεσμίας μηνός, μετὰ τῶν δύο μερῶν, ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τρίτου μέλους, ἐκάτερον τῶν μερῶν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἡ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ θεωρῆται ὡς ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ θὰ

γίνηται ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν μερῶν ὡς ὀριστικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ.

Ἄρθρον 37.

Τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ.

Τὸ παρὸν Καταστατικὸν ἀποτελεῖ τὸ Διαρκὲς Καταστατικὸν τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πάσης τροπολογίας τὴν ὁποίαν τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἤθελεν ἐπιφέρει μεταγενεστέρως. Ἡ λαϊκὴ Συνέλευσις θὰ δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων τῶν ψηφισάντων, νὰ ἀπευθύνῃ αἰτήσεις εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 38.

Ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τοῦ Καταστατικοῦ.

Τὸ παρὸν Καταστατικὸν θέλει ἰσχύσῃ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὀρισθησομένην ἡμερομηνίαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII.

Ὁργανον σχετικὸν πρὸς τὸ προσωρινὸν καθεστῶς τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης.

(Ἰδε ἄρθρον 21)

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ὁργάνου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους τῆς Τεργέστης μέχρις οὗ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ Διαρκὲς Καταστατικόν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Διοικητὴς θὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφῃ τὸ ταχύτερον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης Εἰρήνης. Μέχρις ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τὸ Ἐλευθέρων Ἐδαφος θὰ ἐξακολουθῇ νὰ διοικῆται ὑπὸ τῶν Συμπαχικῶν στρατιωτικῶν Ἀρχηγείων ἐκάστου ἐνεργοῦντος ἐν τῇ οἰκείᾳ ζώνῃ.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφῃ, ὁ Διοικητὴς θὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν νὰ σχηματίσῃ προσωρινὸν Κυβερνητικὸν Συμβούλιον τοῦ ὁποίου θὰ ἐκλέξῃ τὰ μέλη μεταξὺ τῶν προσώπων τῶν ἐχόντων κατοικίαν ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφῃ, ἀφοῦ συμβουλευθῇ τὴν Γιουγκοσλαβικὴν καὶ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Διοικητὴς θὰ δικαιούται νὰ μεταβάλῃ τὴν σύνθεσιν τοῦ προσωρινοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου, ὅσάκις θὰ κρίνῃ τοῦτο ἀνγκαῖον. Ὁ Διοικητὴς καὶ τὸ προσωρινὸν Κυβερνητικὸν Συμβούλιον θὰ ἀσκῶσι τὰ καθήκοντά των κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Διαρκούς Καταστατικοῦ προβλεπόμενον τρόπον, ἐν ᾧ μέτρῳ αἱ διατάξεις αὗται ἤθελον ἀποδειχθῇ ἐφαρμόσιμοι καὶ δὲν ὑποκαθίστανται εἰς ταύτας αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ὁργάνου. Παρομοίως θὰ ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προσωρινοῦ καθεστώτος αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ Διαρκούς Καταστατικοῦ, ἐν ᾧ μέτρῳ καταδεικνύεται τὸ ἐφαρμόσιμον αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑποκαθίστανται εἰς ταύτας διατάξεις τοῦ παρόντος Ὁργάνου.

Εἰς τὰς ἐνεργείας του, ὁ Διοικητὴς θὰ καθοδηγῆται κυρίως ὑπὸ τῆς μερίμνης διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ εὐημερίαν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἐδρα τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶναι ἡ Τεργέστη. Ὁ Διοικητὴς θὰ ἀπευθύνῃ τὰς ἐκθέσεις του ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, καὶ διὰ τῆς μεσολαβήσεως αὐτοῦ, θὰ παρέχῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους.

Ἄρθρον 4.

Πρώτιστον καθήκον τοῦ Διοικητοῦ εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Θὰ διορίσῃ, προσωρινῶς, Διευθυντὴν Ἀσφαλείας, ὅστις θὰ ἀναδιοργανώσῃ καὶ θὰ διευθύνῃ τὰς ἀστυνομικὰς δυνάμεις καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 5.

α') Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συν-

θήκης, ἡ δύναμις τῶν ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει σταθμεύοντων στρατευμάτων δὲν θὰ ὑπερβαίνει τοὺς 5.000 ἄνδρας διὰ τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον, 5.000 ἄνδρας διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ 5.000 διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

β') Αἱ στρατιωτικαὶ αὐταὶ δυνάμεις θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Διοικητοῦ, διὰ περίοδον ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει. Ἀμα ὡς τερατισθῇ ἡ περίοδος αὕτη, τὰ στρατεύματα ταῦτα θὰ παύσωσι νὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Διοικητοῦ καὶ θὰ ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τοῦ Ἐδάφους ἐντὸς συμπληρωματικῆς προθεσμίας τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, ἐκτὸς ἐν ᾧ Διοικητὴς πληροφρήσῃ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ὅτι κρίνει ἀναγκαίαν, ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ Ἐδάφους, τὴν παραμονὴν τῶν στρατευμάτων τούτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει αἱ ζητηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ δυνάμεις θὰ παραμείνωσιν ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἡμέρας τὸ πολὺ, ἀπὸ τῆς στιγμῆς καὶ ἢ ὁ Διοικητὴς ἤθελε πληροφρήσῃ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ τάξις ἐν τῷ Ἐδάφει δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ὑπὸ τῶν Ἰπηρεσιῶν Ἀσφαλείας ἄνευ τῆς βοήθειας ξένων στρατευμάτων.

γ') Αἱ ἐνέργειαι ἀποχωρήσεως αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς παραγράφου (β) δέον νὰ ἐκτελεσθῶσι κατὰ τρόπον διατηροῦντα, ὅσον τὸ δυνατόν, τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (α) προβλεπομένην ἀναλογίαν μεταξὺ τῶν στρατευμάτων τῶν τριῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 6.

Ὁ Διοικητὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, νὰ ζητήσῃ βοήθειαν παρὰ τῶν Διοικητῶν τῶν στρατευμάτων τούτων, καὶ ἡ βοήθεια αὕτη θὰ τῷ παρέχεται ἄνευ ἀναβολῆς. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καὶ ἂς εἶναι τοῦτο δυνατόν, ὁ Διοικητὴς θὰ συμβουλευῇ τοὺς ἐνδιαφερομένους Στρατιωτικοὺς Διοικητὰς πρὶν ἢ δώσῃ τὰς ὁδηγίας του, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀναμινύηται εἰς τὰς στρατιωτικὰς φύσεως ἐνέργειας τὰς λαμβανόμενας ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ὁδηγιῶν του. Ἐκαστος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακοινώῃ, δι' ἐκθέσεως, εἰς τὴν Κυβερνήσιν του τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας θὰ ἐλάμβανε παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, καὶ θὰ πληροφρήσῃ τὸν Διοικητὴν περὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐκθέσεων τούτων. Ἡ ἐνδιαφερομένη Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνήηται ὅπως τὰ στρατεύματά της μετέχουσι τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιχειρήσεως καὶ θὰ πληροφρήσῃ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας περὶ τῆς ἀρνήσεώς της.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἀναγκαῖαι διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τοὺς τόπους σταθμεύσεως, τὴν διοίκησιν καὶ τὸν ἐφοδιασμόν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου, τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας, θὰ ὀρισθῶσι διὰ συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Διοικητῶν τῶν Δυνάμεων τούτων.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Διοικητὴς θὰ ἐπιφορτισθῇ ὅπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ προσωρινοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου ὀργανώσῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως ὅπως οὗς ὅρους ὀρίζει τὸ Καταστατικὸν διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Λαϊκῆς Συνελεύσεως.

Αἱ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσι τέσσαρες μῆνας τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῶν καθηκόντων του. Ἐν ἡ περιπτώσει καθίσταται τεχνικῶς ἀδύνατος ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ Διοικητὴς θὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Διοικητὴς θὰ συντάξῃ τὸν προσωρινὸν προϋπολογισμόν καθὼς καὶ τὰ προσωρινὰ προγράμματα ἐξαγωγῶν καὶ εἰσαγωγῶν συμβουλευόμενος τὸ προσωρινὸν Κυβερνητικὸν Συμβούλιον καὶ θὰ μεριμνήσῃ ὅπως αἱ προσήκουσαι ἀποφάσεις ληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ὑφιστάμενοι νόμοι καὶ κανονισμοὶ θὰ παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ ἐκτὸς ἐὰν καταργηθῶσιν ἢ ἀνασταλῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, καὶ μέχρι οὗ τοῦτο πραγματοποιηθῇ. Ὁ Διοικητὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιῇ τοὺς ὑφιστάμενους νόμους καὶ κανονισμούς, ὡς καὶ νὰ ἐκδώσῃ νέους νόμους καὶ νέους κανονισμούς, ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ προσωρινοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου. Οἱ τροποποιηθέντες οὗτοι νόμοι καὶ κανονισμοί, οἱ νέοι οὗτοι νόμοι καὶ οἱ νέοι οὗτοι κανονισμοί, ὡς καὶ αἱ πράξεις τοῦ Διοικητοῦ αἱ καταργοῦσαι νόμους καὶ κανονισμούς ἢ ἀναστέλλουσαι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν θὰ εἶναι ἐγκυροί, ἐκτὸς ἐὰν τροποποιηθῶσι, ἀνακληθῶσιν ἢ ἀντικατασταθῶσιν δι' ἀποφάσεων τῆς Λαϊκῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου, ἐνεργούντων ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτῶν ἀρμοδιότητι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος, καὶ μέχρι οὗ τοῦτο τροποποιηθῇ.

Ἄρθρον 11.

Μέχρις οὗ ἰσχύσῃ χωριστὸν νομισματικὸν καθεστὼς διὰ τὸ Ἐλεύθερον Ἐδάφος, ἡ ἰταλικὴ λυρέττα θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι τὸ νόμιμον νόμισμα ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἐδάφος τὰ μέσα ξένου συναλλάγματος καὶ τὰ ἀναγκαζοῦντα αὐτῷ νομισματικὰ μέσα, ὑπὸ οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκοῦς ὁρους ἐκείνων οἵτινες ἐφαρμόζονται ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Ἐλεύθερον Ἐδάφος θὰ συνομολογήσωσι συμφωνίαν ἵνα θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ἵνα προβλέψωσι πάντα ἀναγκαῖον διακανονισμόν μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Ὁργανον περὶ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος τῆς Τεργέστης. (Ἴδε ἄρθρον 21).

Ἄρθρον 1.

1. Ἴνα ἐξασφαλισθῇ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ λιμένος καὶ τῶν διαμετακομιστικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Τεργέστης ὑπὸ τοῦ διεθνoῦς ἐμπορίου, ὡς καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν Κρατῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ὑπὸ ὅρους ἰσότητος καὶ κατὰ τὰ ἐν χρήτει ἔθιμα εἰς τοὺς ἄλλους ἐλευθέρους λιμένας τοῦ κόσμου:

α') θὰ ἰδρυθῇ ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει τῆς Τεργέστης, λιμὴν ἐλεύθερος τελωνείων, τοῦ ὁποίου τὰ ὅρια θὰ προσδιορισθῶσιν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Ὁργάνου ἢ θὰ χαρακτηθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς ρηθείσας διατάξεις.

β') τὰ διὰ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος τῆς Τεργέστης μεταφερόμενα ἐμπορεύματα θὰ ἀπολαύωσι τῆς ἐλευθερίας διαμετακομίσεως ὑπὸ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος Ὁργάνου προβλεπομένους ὅρους.

2. Τὸ διεθνὲς καθεστὼς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος θὰ καθορίζηται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ὁργάνου.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Ἐλεύθερος Λιμὴν θὰ ἰδρυθῇ καὶ θὰ διοικῆται ὡς δημόσιον ἱδρυμα τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους. Θὰ ἔχῃ τὴν πλήρη ἰκανότητα νομικοῦ προσώπου καὶ θὰ λειτουργῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ὁργάνου.

2. Ἀπασαί αἱ Ἰταλικαὶ κρατικαὶ ἢ παρακρατικαὶ περιουσίαι, αἱ εὑρισκόμεναι ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, αἵτινες, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ περιέλθωσιν εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἐδάφος, θὰ μεταβιβασθῶσιν ἄνευ πληρωμῆς εἰς τὸν Ἐλεύθερον Λιμένα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ζώνη τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος θὰ περιλάβῃ τὴν ἑκτασιν καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν τοῦ λιμένος τῆς Τεργέστης ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τοῦ 1939.

2. Ἡ ἱδρυσις ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Λιμένι εἰδικῶν ζωνῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν ἐνὸς οἰουδήποτε Κράτους εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ καθεστὼς τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους ὡς καὶ τὸ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος.

3. Ἐν τούτοις, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν εἰδικῶν ἀναγκῶν

τῆς γιουγκοσλαβικῆς καὶ τῆς ἰταλικῆς ναυσιπλοΐας ἐν τῇ Ἀδριατικῇ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, τῇ αἰτήσῃ τῆς ἰταλικῆς ἢ τῆς γιουγκοσλαβικῆς Κυβερνήσεως, καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐν ἄρθρῳ 21 προβλεπομένης Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ ἐπιφυλάξῃ εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τὰ φέροντα τὴν σημαίαν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν δύο τούτων Κρατῶν, τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν θέσεων πλευρίσματος εἰς ὠρισμένα σημεῖα τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος.

4. Ἐν ἡ περιπτώσει ἥθελε παραστῇ ἀνάγκη ἐπέκτασως τῆς ζώνης τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, ἡ ἐπέκτασις αὕτη θὰ δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, δι' ἀποφάσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου, ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς λαϊκῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐξαιρέσει ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ παρόντος Ὁργάνου, οἱ νόμοι καὶ κανονισμοί, οἱ ἰσχύοντες ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει θὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν περιουσιῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος καὶ αἱ ἐπιφορτισμέναι νὰ ἐφαρμόζωσι τούτους ἀρχαὶ ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει θὰ ἀσκήσωσι τὰ καθήκοντά των ἐντὸς τῶν ρηθέντων ὁρίων.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐμπορεύματα πάσης χώρας θὰ ἀπολαύωσιν ἄνευ περιορισμοῦ τοῦ δικιωμάτων εἰσόδου εἰς τὸν Ἐλευθέρου Λιμένα πρὸς φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν, τόσον ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα ὅσον καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἔχοντα προορισμὸν ἢ προέλευσιν τὸν Ἐλευθέρου Λιμένα.

2. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους δὲν θὰ εἰσπράττωσιν, ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, λόγῳ τῆς εἰσχωγῆς των, τῆς ἐξαγωγῆς των ἢ τῆς διαμετακομισῆς των διὰ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, οὔτε δασμοὺς, οὔτε τέλη πλήν ἐκείνων ἅτινα θὰ εἰσπράττοντο διὰ παρεχόμενης ὑπηρεσίας.

3. Ἐν τούτοις, προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων διὰ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος πρὸς κατανάλωσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους ἢ ἐξαγομένων ἐκ τοῦ Ἐδάφους τούτου διὰ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, θὰ ἐφαρμόζονται οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοί οἱ ἰσχύοντες ἐπὶ τοῦ θέματος ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐναποθήκευσις, ἡ συσώρευσις, ἡ ἐξέτασις, ἡ διαλογή, ἡ συσκευασία καὶ ἀνασυσκευασία, καὶ αἱ παρόμοιαι πράξεις αἰτίνας ἐλάμβανον κατὰ τὸ σὺνήθεος χώρον εἰς τὰς ἐλευθέρους ζώνας τοῦ Λιμένος τῆς Τεργέστης, θὰ ἐπιτρέπωνται εἰς τὸν Ἐλευθέρου Λιμένα, συμφώνως πρὸς τὸν γενικὸν κανονισμόν, τὸν ὁποῖον ἥθελεν ὀρίσῃ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος θὰ δύναται ἐπίσης νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν στοιχειώδη ἐπεξεργασίαν τῶν ἐμπορευμάτων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἐλευθέρου Ζώνης.

2. Αἱ λοιπαὶ βιομηχανικαὶ ἐνέργειαι θὰ ἐπιτρέπωνται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις αἰτίνας ὑπῆρχον εἰς τὰς ἐλευθέρους ζώνας τοῦ λιμένος τῆς Τεργέστης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ὁργάνου. Τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον θὰ δύναται, προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐγκατάστασιν νέων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ ἔχωσι τὴν ἐξουσίαν νὰ προβαίνωσιν εἰς ἐπιθεωρήσεις ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, ἐν ᾧ μέτρῳ εἶναι τοῦτο ἀναγκαῖον αὐταῖς ἵνα ἐπιβάλλωσι τὸν σεβασμὸν τῶν τελωνειακῶν ἢ ἄλλων κανονισμῶν τῶν ἰσχυρότων ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει πρὸς παρεμπόδισιν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν λιμενικῶν τελῶν ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Λιμένι.

2. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος θὰ καθορίσῃ

τὸ ποσὸν πάσης καταβολῆς σχετιζομένης πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος. Τὰ ἐν λόγῳ ποσὰ δεῦν νὰ εἶναι λογικὰ καὶ νὰ ἀντιστοιχῶσιν εἰς τὰς δαπάνας ἐκμεταλλεύσεως, διοικήσεως, συντηρήσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος.

Ἄρθρον 10.

Οὐδὲν μέτρον διακρίσεως βασιζόμενον ἐπὶ τῆς ἐθνικότητος τῶν πλοίων, ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίης τῶν ἐμπορευμάτων ἢ ἐφ' οὐδὲν ποτε ἄλλου λόγου, θὰ εἶναι παραδεκτὸν διὰ τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν εἰσπράξιν τῶν λιμενικῶν τελῶν καὶ τῶν ἄλλων καταβολῶν τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 9, ὡς καὶ διὰ τὴν παροχὴν ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος.

Ἄρθρον 11.

Ἡ κυκλοφορία παντὸς προσώπου κατὰ τὴν εἰσόδον καὶ κατὰ τὴν ἐξόδον ἐκ τῆς ζώνης τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος θὰ ὑπόκειται εἰς τὸν ὁρισθόμενον ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους κανονισμόν. Ἐν τούτοις ὁ κανονισμὸς οὗτος θὰ συνταχθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρεμποδίξῃ πρὸς τὴν κυκλοφορίαν κατὰ τὴν εἰσόδον καὶ τὴν ἐξόδον ἐκ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος τῶν προσώπων τῶν ἀσκούντων ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος νόμιμον ἐνασχόλησιν, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἰθαγένεια αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Λιμένι γενικοὶ καὶ εἰδικοὶ κανονισμοὶ ὡς καὶ οἱ πίνακες τῶν εἰσπρακτέων καταβολῶν ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Λιμένι δεῦν νὰ δημοσιεύωνται.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παράκτιος ναυσιπλοΐα καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀκτοπλοΐα ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ ρυθμίζονται διὰ κανονισμῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ὁργάνου θεωρουμένων ὡς μὴ ἐπιβαλλουσῶν εἰς τὰς ἀρχὰς ταύτας οὐδὲν περιορισμὸν ὡς πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 14.

Τὰ μέτρα ὑγειονομικῆς προστασίας ὡς καὶ αἱ διατάξεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν ζῶων καὶ φυτῶν θὰ ἐφαρμόζονται ὅσον ἀφορᾷ τὰ πλοῖα καὶ τὰ φορτία ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ ὑποχρεῶνται νὰ παρέχωσιν εἰς τὸν Ἐλευθέρου Λιμένα τὸ ὕδωρ, τὸ ἀερίφωον, τὸν ἡλεκτρικὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν, τὰς συγκοινωνίας, τὰς ἐγκαταστάσεις ἐξυγιάνσεως καὶ τὰς λοιπὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὡς καὶ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν προστασίαν κατὰ πυρκαϊῆς.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ Ἐλευθερία διαμετακομισῆς θὰ ἐξασφαλισθῇ, συμφώνως πρὸς τὰς συνθήκας διεθνεῖς συμβάσεις, ὑπὸ τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους καὶ ὑπὸ τῶν Κρατῶν διὰ τῶν ἐδαφῶν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ διαμετακόμισις, εἰς τὰ ἐμπορεύματα τὰ μεταφερόμενα διὰ σιδηροδρόμου μεταξὺ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξυπηρετούμενων Κρατῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως, καὶ ἄνευ τελωνειακῶν δασμῶν οὔτε ἄλλων τελῶν, πλήν τῶν εἰσπραττομένων διὰ παρεχόμενης ὑπηρεσίας.

2. Τὸ Ἐλευθέρου Ἐδάφους καὶ τὰ Κράτη τὰ ἀναλαμβάνοντα τὰς προκυπτύσας ἐκ τοῦ παρόντος Ὁργάνου ὑποχρεώσεις καὶ ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ ὡς ἂν διαμετακομιστικὴ μεταφορὰ πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην κατεύθυνσιν, θὰ πράξωσι πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὴν ἐξουσίαν των διὰ νὰ διευκολύνωσιν ὑπ' ὅλας τὰς ἀπόψεις καὶ κατὰ πᾶν δυνατὸν μέτρον τὴν ταχύτητα καὶ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς μεταφορᾶς ταύτης εἰς λογικὰς τιμὰς δὲν θὰ λάβωσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν κίνησιν τῶν ἐμπορευμάτων τῶν προερχομένων ἢ κατευθυνομένων εἰς τὸν Ἐλευθέρου Λιμένα οὐδὲν διακριτικὸν μέτρον προκειμένου περὶ τιμολογίων, ὑπηρεσιῶν καὶ τελωνειακῶν, ὑγειονομικῶν, ἀστυνομικῶν ἢ ἄλλων κανονισμῶν.

3. Τὰ Κράτη τὰ ἀναλαμβάνοντα τὰς προκυπτύσας ἐκ τοῦ παρόντος Ὁργάνου ὑποχρεώσεις δὲν θὰ λάβωσιν

οὐδὲν κανονιστικὸν ἢ τιμολογιακὸν μέτρον τὸ ὅποιον θὰ ἔτρεπεν τεχνητῶς τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος πρὸς ὄφελος ἄλλων θαλασσίων λιμένων. Τὰ ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαυικῆς Κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα διὰ τὴν διοχέτευσιν τοῦ ἐμπορίου πρὸς τοὺς λιμένας τῆς μεσημβρινῆς Γιουγκοσλαυίας δὲν θεωροῦνται ὡς μέτρα ἀποβλέποντα νὰ ἐκτρέψωσι τεχνητῶς τὸ ἐμπόριον.

Ἄρθρον 17.

Τὸ Ἐλεύθερον Ἐδάφος καὶ τὰ Κράτη τὰ ἀναλαμβάνοντα τὰς προκυπτούσας ἐκ τοῦ παρόντος Ὁργάνου ὑποχρεώσεις θὰ παρέχωσιν εἰς τὰ ἐδάφη αὐτῶν καὶ ἐπὶ βάσεως μὴ διακρίσεως, τὴν ἐλευθερίαν ταχυδρομικῆς, τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας, συμφώνως πρὸς τὰς συνήθειας διεθνεῖς συμβάσεις, μεταξὺ τῆς ζώνης τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος καὶ πάσης χώρας, διὰ πᾶσαν ἐπικοινωνίαν προελεύσεως ἢ προορισμοῦ τῆς ζώνης τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ Ἐλεύθερος Λιμὴν θὰ διοικῆται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος ὅστις θὰ τὸν ἐκπροσωπῇ ὡς νομικὸν πρόσωπον. Τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον θὰ προτείνῃ εἰς τὸν Διοικητὴν κατάλογον ὑποψηφίων ἐχόντων τὰ προσόντα διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος. Ὁ Διοικητὴς θὰ διορίζῃ τὸν Διευθυντὴν ἐκλέγων αὐτὸν μεταξὺ τῶν προταθέντων αὐτῷ ὑποψηφίων, ἀφοῦ συμβουλευθῇ τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, τὸ ζήτημα θὰ ὑποβάλληται εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας. Ὁ Διοικητὴς θὰ δύναται ἐπίσης νὰ ἀπολύσῃ τὸν Διευθυντὴν ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ Διευθυντὴς δέον νὰ μὴ εἶναι Γιουγκοσλαῦος οὔτε Ἰταλὸς ὑπῆκοος.

3. Ἀπαντες οἱ λοιποὶ πράκτορες τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος θὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ. Διὰ πάντας τοὺς διορισμοὺς πρακτόρων θὰ πρέπει νὰ γίνῃ προτίμησις τῶν πολιτῶν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

Ἄρθρον 19.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ὁργάνου, θὰ λαμβάνῃ ἅπαντα τὰ λογικὰ καὶ ἀναγκαῖα μέτρα ἵνα διωκῇ, ἐκμεταλλεύηται, συντηρῇ καὶ ἀναπτύσσῃ τὸν Ἐλεύθερον Λιμένα καὶ καταστήσῃ τοῦτον Λιμένα λειτουργοῦντα κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν καὶ δυνάμενον νὰ ἐξυπηρετῇ ταχέως ὁλόκληρον τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου. Ἰδίως, θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων πάσης φύσεως ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Λιμένι, θὰ διευθύνῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν λιμενικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν λοιπῶν ἐξαρτημάτων τοῦ λιμένος, θὰ ὀρίξῃ, συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, τοὺς ὁρους ἐργασίας ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Λιμένι καὶ θὰ ἐλέγχῃ ἐπίσης τὴν ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Λιμένι ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ναυσιπλοΐαν διαταγῶν καὶ κανονισμῶν τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

Ἄρθρον 20.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος θὰ ἐκδώσῃ αἰεὶς ἢ θελεῖ κρίνει ἀναγκαίους γενικοὺς καὶ εἰδικούς κανονισμοὺς ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων τὰ ὅποια τῷ ἀνετέθησαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

2. Θὰ συντάσσῃ τὸν αὐτόνομον προϋπολογισμόν τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος· ἡ ἔγκρισις καὶ ἡ χρῆσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου θὰ γίνηται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἣτις θέλει ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς λαϊκῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

3. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος θὰ ὑποβάλῃ ἐτησίαν ἐκθεσιν περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος εἰς τὸν Διοικητὴν καὶ εἰς τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους.

Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης θὰ διαβιβάζεται εἰς τὴν Διεθνῇ Ἐπιτροπῇ.

Ἄρθρον 21.

1. Θὰ ἰδρυθῇ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος, κατονομαζομένη κατωτέρω «Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ», ἀπαρτιζομένη ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους καὶ ἐκάστου τῶν ἀκολουθῶν Κρατῶν: Ἡνωμένων

Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Γαλλίας, Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, Ἐνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, Ὁμοσπονδίας Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυίας, Ἰταλίας, Πολωνίας, Τσεχοσλοβακίας, Ἑλβετίας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ ἐν λόγῳ Κράτος ἀνέλαβε τὰς ἐκ τοῦ παρόντος Ὁργάνου προκυπτούσας ὑποχρεώσεις.

2. Ὁ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους θὰ εἶναι ὁ μόνιμος Πρόεδρος τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου θὰ ὑπερισχῇ.

Ἄρθρον 22.

Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὴν ἑδρὰν τῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος. Τὰ οἰκήματα αὐτῆς καὶ ἡ δρᾶσίς τῆς δὲν θὰ ὑπάγουν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν οὐδεμιᾶς τοπικῆς ἀρχῆς. Τὰ μέλη καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀπολαύωσιν ἐντὸς τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους, τῶν ἀναγκαίων προνομίων καὶ ἀσυλιῶν διὰ τὴν ἐλευθεράν ἔσκησιν τῶν καθηκόντων των. Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ θὰ ὀργανώσῃ τὴν γραμματείαν τῆς, θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς διαδικασίας τῆς καὶ θὰ καταρτίξῃ τὸν προϋπολογισμόν τῆς. Αἱ κοιναὶ δαπάναι τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς θὰ κατανεμηθῶσι δικαίως μεταξὺ τῶν ἀντιπροσωπευομένων ἐν αὐτῇ Κρατῶν κατὰ τὰς ἀναλογίας αἵτινες ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 23.

Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προβαίνει εἰς ἐρεῦνας καὶ μελέτας διὰ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν, τὴν χρησιμοποίησιν καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος ἢ τὴν ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως διαμετακόμισιν μεταξὺ τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξυπηρετούμενων Κρατῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐνοποιήσεως τῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως ἀκολουθουμένων μεθόδων. Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ θὰ ἐνεργῇ εἴτε κατ' ἰδίαν αὐτῆς πρωτοβουλίαν, εἴτε εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς οἰονδήποτε Κράτος, ἢ τὸ Ἐλεύθερον Ἐδάφος, ἢ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος ἐπισύρουσι τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων. Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ θὰ γνωστοποιῇ τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς ἢ τὰς συστάσεις τῆς ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον Κράτος ἢ Κράτη, ἢ εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἐδάφος, ἢ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐλευθέρου Λιμένος. Αἱ συστάσεις αὗται θὰ ἐξετάζωνται καὶ θὰ λαμβάνωνται τὰ δέοντα μέτρα. Ἐν τούτοις, ἐὰν τὸ Ἐλεύθερον Ἐδάφος, ἢ τὸ ἐνδιαφερόμενον Κράτος ἢ Κράτη θεωρῶσιν ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ὁργάνου, τὸ ζήτημα θὰ δύναται νὰ διακανονισθῇ, τῇ αἰτήσει τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους ἢ ἐνὸς οἰονδήποτε ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν, κατὰ τὴν προβλεπομένην ἐν ἄρθρῳ 24 διαδικασίαν.

Ἄρθρον 24.

Πᾶσα διαφορὰ ἀφορῶσα τὴν ἐρμηνείαν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ὁργάνου μὴ διακανονισθεῖσα δι' ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων, δέον ἐκτὸς ἐὰν τὰ διυστάμενα μέρη συμφωνήσωσιν ἐπὶ ἄλλου τρόπου διακανονισμοῦ, νὰ ὑποβάλληται, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, εἰς ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐκάστου μέρους καὶ τρίτου μέλους ἐκλεγμένου ἀπὸ συμφώνου ὑπὸ τῶν δύο μερῶν μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν τρίτης χώρας. Ἐὰν, ἐντὸς προθεσμίας μηνός, τὰ δύο μέρη δὲν καταλήξωσιν εἰς συμφωνίαν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τρίτου μέλους, τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ. Ἡ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν θὰ θεωρεῖται ὡς ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ θὰ γίνηται ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν μελῶν ὡς ὁριστικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ.

Ἄρθρον 25.

Προτάσεις τροποποιήσεων τοῦ παρόντος Ὁργάνου θὰ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐλευθέρου Ἐδάφους ἢ ὑπὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὴν Διεθνῇ Ἐπιτροπῇ Κρατῶν. Πᾶσα τροποποίησις ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας θὰ ἰσχύῃ ἀπὸ τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡμερομηνίας.

"Αρθρον 26.

Ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ὁργάνου, Κράτος τι θὰ θεω ἦται ὅτι ἀνέλαβε τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τοῦ ρ θέντος Ὁργάνου ἐὰν εἶναι συμβαλλόμενον μέρος εἰς τὴν Συνθήκην Εἰρήνης μετὰ τῆς Ἰταλίας ἢ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὅτι ἀναλαμβάνει τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τεχνικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος τῆς Τεργέστης.

(Ἰδε ἄρθρον 21)

Α' Ὑδρευσις τῆς βορειοδυτικῆς περιοχῆς τῆς Ἰστροφίας.

Ἡ Γιουγκοσλαυία θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ὑδρεύῃ τὴν βορειοδυτικὴν περιοχὴν τῆς Ἰστροφίας τὴν κειμένην ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ Ἐλεύθερου Ἑδάφους τῆς Τεργέστης δι' ὕδατος προερχομένου ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ San Giovanni de Pingente μέσω τοῦ συστήματος ὑδρεύσεως τοῦ Guieto, καὶ δι' ὕδατος προερχομένου ἐκ τῆς πηγῆς τῆς Santa Mariadel Risano, μέσω τοῦ συστήματος τοῦ Risano χωρὶς νὰ δύνανται αἱ παρεχόμεναι ποσότητες ὕδατος νὰ υπερβῶσιν αἰσθητῶς ἐκείνας αἰτίνες παρείχοντο κανονικῶς εἰς τὴν περιοχὴν τὸ ὕδωρ τοῦτο θὰ παρέχεται κατὰ τὸ ποσὸν καὶ τὴν ροὴν, τὰς ὁποίας τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος ἤθελε ζητήσῃ, ἀλλὰ δὲν θὰ υπερβαίνει ἐν τοῦτοις τὰ ὑπὸ τῶν φυσικῶν συνθηκῶν ἐπιβαλλόμενα ὅρια. Ἡ Γιουγκοσλαυία θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συντήρησιν τῶν παροχευέσεων ὕδατος, τῶν δεξαμενῶν, τῶν ἀντλιῶν, τῶν διύλιστῆρων καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ γιουγκοσλαυικοῦ ἐδάφους, ἥτις θὰ ἦτο ἀναγκαῖα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης. Προσωρινῇ ἀναστολῇ τῶν προρρηθεισῶν ὑποχρεώσεων δέον νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν ἵνα δυνηθῇ νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀναγκαῖας ἐπιδιορθώσεις τῶν ἐγκαταστάσεων ὑδρεύσεως αἰτίνες ὑπέστησαν βλάβην λόγῳ τοῦ πολέμου. Τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ καταβάλῃ, διὰ τὸ οὕτω παρεχόμενον ὕδωρ, λογικὸν τίμημα, ἀντιπροσωπεῖον τὴν συμμετοχὴν του, ἐκτιμωμένην ἀναλογικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταναλισκομένης ποσότητος ὕδατος ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει, εἰς τὰς συνολικὰς δαπάνας ἐκμεταλλεύσεως καὶ συντηρήσεως τῶν συστημάτων ὑδρεύσεως τοῦ Guieto καὶ τοῦ Risano. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ εἶχεν ἀνάγκην, εἰς τὸ μέλλον, ἐπὶ πλεόν παροχῶν ὕδατος, ἡ Γιουγκοσλαυία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐλεύθερου Ἑδάφους καὶ νὰ λάβῃ, ἀπὸ συμφώνου μετ' αὐτῶν, οἷα λογικὰ μέτρα ἤθελον καταστῇ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκνοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τούτων.

Β' Παροχὴ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἡ Γιουγκοσλαυία καὶ ἡ Ἰταλία θὰ συνεχίσωσι τὴν σημερινὴν παροχὴν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος τῆς Τεργέστης ἐφοδιάζουσαι τὸ Ἑδάφος τοῦτο δι' ἡλεκτρισμοῦ κατὰ τὰς ποσότητας καὶ κατὰ τὸν ρυθμὸν τοῦ ἀνταποκρινόμενου εἰς τὰς ἀνάγκας του. Αἱ ποσότητες τοῦ παρεχόμενου ρεύματος δὲν θὰ υπερβαίνωσι κατ' ἀνάγκην αἰσθητῶς, εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐκείνας αἰτίνες παρείχοντο κανονικῶς εἰς τὴν ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει περιληφθεῖσαν περιοχὴν, ἀλλὰ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυία θὰ παρέχωσι, τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ἐλεύθερου Ἑδάφους, ποσότητας ρεύματος ἐπαυξασμένης συνεχῶς ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν του, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι πᾶσα αἰτήσις, ὑπερβαίνουσα κατὰ 200]ο τὴν κανονικῶς παρεχομένην εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος ποσότητα ὑπὸ τῶν διαφόρων πηγῶν παροχῆς ρεύματος, θέλει ἀποτελέσῃ τὸ ἀντικείμενον συμφωνίας μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

2. Τὸ τίμημα τὸ ὁποῖον θὰ ζητήσωσιν ἡ Γιουγκοσλαυία καὶ ἡ Ἰταλία καὶ τὸ ὁποῖον θὰ καταβάλῃ τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος διὰ τὸ παρασχεθῆσθαι εἰς αὐτὸ ρεῦμα δὲν θὰ εἶναι ἀνώτερον τῆς ὑπολογιζομένης ἐν Γιουγκοσλαυίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ τιμῆς διὰ τὴν παροχὴν ἀναλόγων ποσοτήτων ἡλεκτρισμοῦ ὑδραυλικῆς προελεύσεως, παραχόμενου ὑπὸ

τῶν αὐτῶν πηγῶν ρεύματος τῶν κειμένων ἐν γιουγκοσλαυικῷ ἢ ἰταλικῷ ἐδάφει.

3. Ἡ Γιουγκοσλαυία, ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ ἀνταλλάσσωσι, κατὰ τρόπον διαρκῆ πληροφροῦς σχετικῶς πρὸς τὴν ροὴν καὶ τὴν ποσότητα τῶν παρακαταθηκῶν ὕδατος ὡς καὶ πρὸς τὴν παραγωγὴν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ἐνδιαφέροντος τὰ ἐργοστάσια τὰ τροφοδοτοῦντα τὴν ἄλλοτε ἰταλικὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἰουλιανῆς Βενετίας, ἵνα καθίσταται δυνατόν εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν μερῶν νὰ προσδιορίσῃ τὰς ἀνάγκας του.

4. Ἡ Γιουγκοσλαυία, ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ διατηρῶσιν εἰς καλὴν κατάστασιν κινήσεως ἅπαντα τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς ἡλεκτρισμοῦ, τὰς γραμμὰς διοχετεύσεως ρεύματος, ὑποσταθμούς, καὶ λοιπὰς ἀναγκαῖας ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν συνεχοῦς παροχῆς ρεύματος εἰς τὴν ἄλλοτε ἰταλικὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἰουλιανῆς Βενετίας.

5. Ἡ Γιουγκοσλαυία δέον νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι αἱ παροῦσαι καὶ αἱ μέλλουσαι ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς ὑδραυλικῆς ἐνεργείας τοῦ Isonzo (Soca) θὰ τυγχάνωσι τοιαύτης ἐκμεταλλεύσεως ὥστε αἱ ποσότητες ὕδατος τῶν ὁποίων ἡ Ἰταλία θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀνάγκην περιοδικῶς διὰ τὴν ἀρδευσιν τῆς περιοχῆς τῆς κειμένης μετὰ τῆς Gorizia καὶ τῆς νοτιοδυτικῆς τῆς πόλεως ταύτης Ἀδριατικῆς ἀκτῆς, καθίσταται δυνατόν νὰ λαμβάνωνται ἐκ τοῦ Isonzo (Soca). Ἡ Ἰταλία δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὸ δικαίωμα καταναλώσεως μεγαλυτέρας ποσότητος ὕδατος ἐκ τοῦ Isonzo (Soca) ἢ ὑπὸ εὐνοϊκωτέρας συνθήκας ἐκείνων αἰτίνες ἦσαν συνήθεις κατὰ τὸ παρελθόν.

6. Ἡ Γιουγκοσλαυία, ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος δέον νὰ διαπραγματευθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ σύμβασιν δυναμένην νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑφ' ὅλων τῶν μερῶν καὶ συμφωνῶν πρὸς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις, ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἡλεκτρικοῦ δικτύου τοῦ ἐξυπηρετοῦντος τὴν παλαιὰν ἰταλικὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἰουλιανῆς Βενετίας. Μικτὴ ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ τρεῖς Κυβερνήσεις θὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἐπὶ ἴσοις ὅροις, θὰ ἰδρυθῇ πρὸς ἐπίβλεψιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐκ τῶν ὡς ἄνω παραγράφων 1 καὶ 5 ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεων.

7. Κατὰ τὴν λήξιν δεκαετοῦς περιόδου ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Γιουγκοσλαυία, ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ ὑποβάλωσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν τὰς ὡς ἄνω διατάξεις, λαμβάνουσαι ὑφ' ὅψιν τὰς τότε ὑφισταμένας συνθήκας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως καθορίσωσιν ἐκείνας ἐκ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων, αἰτίνες, ἐνδεχομένως, δὲν θὰ ἦσαν πλέον ἀναγκαῖαι καὶ ἐπιφέρωσιν οἷας ἤθελον τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη συμφωνήσῃ τροποποιήσεις, ἀπαλείψεις ἢ προσθήκας. Πᾶσαι αἱ διαφοραὶ αἰτίνες θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναφύωσι συνεπεία τῆς νέας ταύτης ἐξετάσεως θὰ διακανονίζωνται κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 87 τῆς παρούσης Συνθήκης ὁριζομένην διαδικασίαν.

Γ' Διατάξεις πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ παραμεθορίου ἐμπορίου.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ διεξαχθῶσι διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Γιουγκοσλαυίας καὶ τοῦ Ἐλεύθερου Ἑδάφους ὡς καὶ μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Ἐλεύθερου Ἑδάφους ὅπως συνάψωσι συμφωνίας τεινούσας νὰ διευκολύνωσι τὴν κίνησιν ἐκατέρωθεν τῶν συνόρων, μετὰ τῶν Ἐλεύθερου Ἑδάφους καὶ τῶν γιουγκοσλαυικῶν καὶ ἰταλικῶν παραμεθορίων περιοχῶν, τῶν τροφίμων καὶ ἄλλης φύσεως ἐμπορευμάτων ἅτινα ἦσαν κανονικῶς ἀντικείμενον τοπικῶν ἀνταλλαγῶν μετὰ τῶν περιοχῶν τούτων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι πρόκειται περὶ τροφίμων ἢ ἐμπορευμάτων συλλεγόντων, παραχθέντων ἢ βιομηχανοποιηθέντων εἰς τὰ οἰκεία ἐδάφη. Αἱ ἀνταλλαγαὶ αὗται θὰ διευκολύνωνται διὰ καταλλήλων μέτρων ἰδίως διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ δασμῶν καὶ ἄλλων τελωνειακῶν ἐπιβαρύνσεων ὡς καὶ παντός τέλους ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἢ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ προϊόντων, διὰ ποσότητας ἢ ἀξίας προσδιοριζομένας διὰ κοινῆς συμφωνίας ὅταν αἱ ρυθμισαὶ ἀνταλλαγῆς ἔχουσιν τοπικὸν χαρακτήρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ.

Οικονομικαὶ καὶ δημοσιονομικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος τῆς Τεργέστης.

1. Τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος τῆς Τεργέστης θὰ λάβῃ, ἄνευ πληρωμῆς, τὰς κρατικὰς ἢ παρακρατικὰς περιουσίας τὰς κειμένας ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος παραρτήματος θεωροῦνται ὡς κρατικαὶ ἢ παρακρατικαὶ περιουσίαι: ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, τῶν δημοσίων ἰδρυμάτων καὶ τῶν ἐταιρειῶν καὶ σωματείων αἵτινες εἶναι δημοσία ἰδιοκτησία ὡς καὶ ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία ἥτις ἀνῆκεν εἰς τὸ φασιστικὸν κόμμα ἢ εἰς βοηθητικὰς τοῦ κόμματος τοῦτου ὁργανώσεις.

2. Πᾶσαι αἱ μεταβιβάσεις ἰταλικῆς κρατικῆς ἢ παρακρατικῆς περιουσίας κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 1, αἱ ἐνεργηθεῖσαι μετὰ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1943 θὰ θεωρῶνται ὡς ἄκυροι καὶ μὴ γενόμεναι. Ἐν τούτοις ἡ παρῶσα διάταξις δὲν θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν νομίμων πράξεων τῶν ἀντιστοιχοῦσων εἰς τὴν συνήθη δρᾶσιν τῶν κρατικῶν ἢ παρακρατικῶν ὁργανισμῶν, ἐν ᾧ μέτρῳ πρόκειται περὶ πωλήσεως, ὑπὸ κανονικῆς συνθήκας, ἐμπορευμάτων τὰ ὅποια οἱ ὁργανισμοὶ οὗτοι παράγουσι ἢ πωλοῦσι συνήθως εἰς ἐκτέλεσιν κανονικῶν ἐμπορικῶν συμφωνιῶν ἢ κατὰ τὴν κανονικὴν ἐκτέλεσιν διοικητικῶν ἐνεργειῶν δημοσίας φύσεως.

3. Τὰ ὑποβρύχια καλωδία τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ἰταλικὸν Κράτος ἢ εἰς ἰταλικὰς παρακρατικὰς ὁργανώσεις θὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀκράϊας ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ τμήματα τῶν καλωδίων ἅτινα εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους.

4. Ἡ Ἰταλία θὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος ἅπαντα τὰ ἀρχεῖα καὶ ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἐγγράφα τὰ ἔχοντα διοικητικὸν χαρακτῆρα ἢ ἱστορικὸν ἐνδιαφέρον τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος ἢ εἰς περιουσίας μεταβιβάσθεις εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος παραρτήματος. Τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν ἅπαντα τὰ ἐγγράφα τὰ ἔχοντα τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα ἢ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν ἐκχωρούμενον ἔδαφος εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἅπαντα τὰ ἐγγράφα τοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος ἢ ἐνδιαφέροντος ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἰταλικὸν ἔδαφος καὶ εὐρίσκονται τυχὸν ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει.

Ἡ Γιουγκοσλαυία δηλώνει ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος ἅπαντα τὰ ἀρχεῖα καὶ ἅπαντα τὰ ἐγγράφα διοικητικοῦ χαρακτῆρος τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους καὶ πρὸς τοῦτο μόνον ἀναγκαῖα, τῆς φύσεως ἐκείνων τὰ ὅποια συνήθως ἐφυλάσσοντο πρὸ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1943 ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπῆγετο ἡ ἀποτελοῦσα σήμερον μέρος τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους περιοχῇ.

5. Τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος δὲν ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ παρέχῃ οἰανδήποτε συνεισφοράν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου ἰταλικοῦ χρέους, ἀλλὰ ὑφείλει νὰ ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἰταλικοῦ Κράτους ἐναντι τῶν κομιστῶν τίτλων τοῦ χρέους τοῦτου οἵτινες θὰ εἶναι εἴτε φυσικὰ πρόσωπα διατηροῦντα τὴν διαμονήν των ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει εἴτε νομικὰ πρόσωπα διατηροῦντα τὴν ἑδρὰν των ἢ τὸ κύριον αὐτῶν κατάστημα ἐν αὐτῷ, ἐφ' ὅσον αἱ ἐν λόγῳ ὑποχρεώσεις ἀνταποκρίνονται εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ χρέους τοῦτου, τοῦ ὁποίου οἱ τίτλοι ἐξεδόθησαν πρὸ τῆς 10ης Ἰουνίου 1940 καὶ ἀντιστοιχεῖ εἰς δημοσία ἔργα καὶ διοικητικὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος ἐπωφελήθη, ἀλλὰ δὲν ἀντιστοιχεῖ οὔτε ἁμέσως οὔτε ἐμμέσως εἰς στρατιωτικοὺς σκοποὺς.

Οἰασδήποτε φύσεως δικαιολογητικὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαιτῶνται παρὰ τῶν κομιστῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν προέλευσιν τῶν τίτλων τούτων.

Ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ προσδιορίσωσι διὰ συμφωνιῶν, τὸ μέρος τοῦ δημοσίου ἰταλικοῦ χρέους τὸ

προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου καὶ τὰς ἐφαρμοστέας μεθόδους πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τούτων.

6. Τὸ μελλοντικὸν καθεστὸς τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν τῶν ἡγγυημένων διὰ προνομίαν βαρυνόντων τὰς περιουσίας ἢ εἰσοδήματα τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους θὰ προσδιορισθῇ διὰ νέαν συμφωνιῶν συνομολογηθησόμενων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

7. Ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ ρυθμίσωσι δι' ἐιδικῶν συμφωνιῶν τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς ἀναλόγους ὁργανώσεις τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους αἱ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ τελευταίου τοῦτου ὑποχρεώσεις τῶν δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἰταλικῶν ὁργανισμῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ὡς καὶ ἀνάλογον μέρος τῶν συγκεντρωθέντων ἀποθεματικῶν τῶν ἐν λόγῳ ὁργανισμῶν.

Ἀνάλογοι συμφωνίαι συναφθησόμεναι μεταξὺ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους καὶ τῆς Ἰταλίας ὡς καὶ μεταξὺ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους καὶ τῆς Γιουγκοσλαυίας θὰ ρυθμίσωσιν ὡσάυτως τὰς ὑποχρεώσεις τῶν δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ὁργανισμῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῶν ὁποίων ἡ ἑδρα κεῖται ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει ἐναντι τῶν τιτλούχων ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων ἢ τῶν συνεισφερόντων τῶν διαμενόντων ἀντιστοίχως εἴτε ἐν Ἰταλίᾳ εἴτε ἐπὶ ἑδάφους ἐκχωρηθέντος εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος καὶ ἡ Γιουγκοσλαυία θὰ ρυθμίσωσιν ἐπίσης δι' ἀναλόγων συμφωνιῶν τὰς ὑποχρεώσεις τῶν δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ὁργανισμῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῶν ὁποίων ἡ ἑδρα κεῖται ἐπὶ τοῦ ἑδάφους τοῦ ἐκχωρηθέντος εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐναντι τῶν τιτλούχων ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων ἢ τῶν συνεισφερόντων τῶν διαμενόντων ἐπὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους.

8. Ἡ Ἰταλία θὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν συντάξεων τῶν κεκτημένων κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους, δημοτικῶν ἢ ἄλλων ἰταλικῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ὑπὸ προσώπων ἅτινα ἀποκτῶσι τὴν ἰθαγένειαν τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης· ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἐντείνεται καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἀπαιτητῶν εἰσέτι δικαιωμάτων συντάξεως. Ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ ρυθμίσωσι διὰ συμφωνιῶν τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ὡς ἄνω ὑποχρέωσις.

9. Αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν Ἰταλῶν ὑπηκόων οἵτινες ἐγκατέστησαν τὴν κατοικίαν των ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει μετὰ τὴν 10ην Ἰουνίου 1940 ὡς καὶ ἐκείνων οἵτινες προέβησαν εἰς ἐπιλογὴν τῆς ἰταλικῆς ἰθαγενείας δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους τῆς Τεργέστης θὰ εἶναι σεβασταί, κατὰ τὴν διάρκειαν τριετοῦς περιόδου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐν ᾧ μέτρῳ εἶναι ἐν γένει σεβασταί αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν πολιτῶν τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἐκτῆθησαν νομίμως.

Αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν λοιπῶν Ἰταλῶν ὑπηκόων ὡς καὶ τῶν ἰταλικῆς ἰθαγενείας νομικῶν προσώπων, αἱ κείμεναι ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει, ἐφ' ὅσον νομίμως ἐκτῆθησαν, δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰμὴ εἰς τὰς νομοθετικὰς διατάξεις ἐκεῖνας, αἵτινες ἐνδεχομένως θὰ ἐφηρμοζόντο γενικῶς ἐπὶ τῶν περιουσιῶν τῶν ἀλλοδαπῶν φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.

10. Τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια θὰ προβῶσιν εἰς ἐπιλογὴν τῆς ἰταλικῆς ἰθαγενείας καὶ θὰ ἐγκαταστήσωσι τὴν διαμονήν των ἐν Ἰταλίᾳ, θὰ ἔχωσι τὴν ἄδειαν μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει χρεῶν ἢ φόρων, νὰ συναποκομίσωσι τὴν κινητὴν αὐτῶν περιουσίαν καὶ νὰ μεταφέρωσι τὰ κεφάλαιά των, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ περιουσία καὶ τὰ κεφάλαια ταῦτα ἐκτῆθησαν νομίμως. Ἡ μεταφορὰ τῶν κινητῶν δὲν θὰ ἐπιβαρύνηται δι' οἰουδήποτε ἐξαγωγικοῦ ἢ εἰσαγωγικοῦ δικαιώματος. Τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ ἔχωσι πρὸς τούτοις τὴν ἄδειαν νὰ πωλῶσι τὴν κινητὴν αὐτῶν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν ὑφ' οὓς ὅρους καὶ οἱ πολῖται τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους.

Ἡ μεταφορά τῶν περιουσιῶν εἰς Ἰταλίαν θὰ ἐκτελῇται ὑπὸ ὅρους μὴ ἀντιβαίνοντας πρὸς τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους καὶ κατὰ τρόπον ὁρισθεῖσιν διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους. Οἱ ὅροι καὶ αἱ προθεσμίαι ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ μεταφορά τῶν κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ πρὸς τῶν πωλήσεων, θὰ προσδιορισθῶσιν ἐπίσης διὰ συμφωνίας.

11. Αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τὰ ὑφιστάμενα ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἄτινα ἀνήκον εἰς πρῶν ἱταλὺς ὑπηκόους, διαμένοντα ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει καὶ ἀποκτήσαντας τὴν ἰθαγένειαν τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ εἶναι σεβαστὰ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐν ᾧ μέτρῳ εἶναι σεβαστὰ γενικῶς αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ἱταλῶν ὑπηκόων, κατὰ τὴν διάρκεια τριετοῦς περιόδου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ ἔχωσι τὴν ἄδειαν νὰ προβῶσι εἰς τὴν μεταφορὰν καὶ τὴν ἐγκαθίστησιν τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων των ὑπὸ τοὺς ὑπὸ τῆς ὥς ἄνω παραγράφου 10 προβλεπομένους ὅρους.

12. Αἱ Ἑταιρεῖαι αἱ συσταθεῖσαι συμφώνως πρὸς τὴν ἱταλικὴν νομοθεσίαν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἔδρα κεῖται ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει, αἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ μεταφέρωσι τὴν ἔδραν των ἐν Ἰταλίᾳ ἢ Γιουγκοσλαυίᾳ, δεόν ἐπίσης νὰ τυγχάνωσι τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 10 τοῦ παρόντος Παραρτήματος προβλεπομένης μεταχειρίσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἄνω τῶν πενήντων τοῖς ἑκατὸν τοῦ κεφαλαίου τῆς Ἑταιρείας ἀνήκει εἰς πρόσωπα διαμένοντα κα-
νονικῶς ἔξω τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους ἢ εἰς πρόσωπα μετα-
φέροντα τὴν κατοικίαν των εἰς Ἰταλίαν ἢ Γιουγκοσλαυίαν.

13. Τὰ χρέη προσώπων διαμενόντων ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐπὶ ἑδάφους ἐκχωρηθέντος εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν πρὸς πρόσωπα διαμένοντα ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει ἢ τὰ χρέη προσώπων διαμενόντων ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει πρὸς πρόσωπα διαμένοντα ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐπὶ ἐκχωρηθέντος εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν Ἑδάφους δὲν θίγονται λόγῳ τῆς ἐκχωρήσεως. Ἡ Ἰταλία, ἡ Γιουγκοσλαυία καὶ τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διευκολύνωσι τὸν διακα-
νονισμὸν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πα-
ρούσης παραγράφου, ὁ ὅρος «πρόσωπα» ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων.

14. Αἱ περιουσίαι αἱ κείμεναι ἐπὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδά-
φους καὶ ἀνήκουσαι εἰς ἐν οἰονδήποτε ἐκ τῶν Ἠνωμένων Ἑθνῶν ἢ ὑπηκόους αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ εἶχον εἰσέτι ἐλευ-
θερωθῇ τῆς μεσεγγυήσεως ἢ τῶν μέτρων ἐλέγχου εἰς ᾗ ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, οὔτε ἀπεδόθησαν εἰσέτι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας των, θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς οἷαν νῦν εὐρίσκονται κατάστασιν.

15. Ἡ Ἰταλία θὰ ἀποδώσῃ τὰς περιουσίας αἵτινες πα-
ρανόμως ἀφηρεθῆσαν ἐκ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους, μετὰ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1943 καὶ μετεφέρθησαν εἰς Ἰταλίαν. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης θὰ διέπῃται ὑπὸ τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 75, πλὴν τῶν περιουσιῶν αἵτινες εἶναι ἀντικείμενον ἄλλων διατάξεων τοῦ παρόντος παραρτήματος.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 75 θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως ὑπὸ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους τῶν ἀποκομισθεῖσιν περιουσιῶν ἐκ τοῦ ἑδάφους ἐνὸς οἰουδήποτε Ἠνωμένου Ἑθνους, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου.

16. Ἡ Ἰταλία θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθεσμίας, ἅπαντα τὰ πλοῖα τὰ κατακρατούμενα ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους ἢ ὑπὸ ἱτα-
λῶν ὑπηκόων, τὰ ὁποῖα, τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1943, ἀνῆκον εἴτε εἰς φυσικὰ πρόσωπα διαμένοντα ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει καὶ ἄτινα ἀποκτῶσι τὴν ἰθαγένειαν τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, εἴτε εἰς νομικὰ πρόσωπα ἱταλικῆς ἰθαγενείας τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ θὰ διατηρήσωσι τὴν ἔδραν των ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει, ἐξαιρουμένων τῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον καλῇ τῇ πίστει πωλήσεως.

17. Συμφωνίαι θὰ συνομολογηθῶσι μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους ὡς καὶ μεταξὺ τῆς Γιουγκο-
σλαυίας καὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους, πρὸς κατανομήν κατὰ δίκαιον καὶ ἴσον τρόπον τῆς περιουσίας οἰασδήποτε τοπικῆς ἀρχῆς τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος διαιρεῖται ὑπὸ μεθορίου ὁρισθεί-
σης δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δικτηρήσεως, πρὸς ὄφελος τῶν κατοίκων, τῶν κοινοτι-
κῶν ἐκείνων ὑπηρεσιῶν αἵτινες δὲν προβλέπονται ρητῶς ὑπὸ ἄλλων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἀνάλογοι συμφωνίαι θὰ συνομολογηθῶσι πρὸς κατα-
νομήν, κατὰ δίκαιον καὶ ἴσον τρόπον, τοῦ τροχαίου καὶ ἄλ-
λου σιδηροδρομικοῦ ὕλικου ὡς καὶ τοῦ ὀπλισμοῦ τῶν δεξα-
μενῶν καὶ λιμένων καὶ τῶν σκαφῶν τῶν ἐξυπηρετούντων αὐτούς· συμφωνίαι θὰ ρυθμίζωσιν ἐπίσης τὰ πάσης ἄλλης φύσεως ἐκκενρῆ οἰκονομικὰ ζητήματα ἄτινα δὲν προβλέπον-
ται ὑπὸ τοῦ παρόντος παραρτήματος.

18. Οἱ πολῖται τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους παρὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριαρχίας καὶ πάσης ἐκ ταύτης προκυπού-
σης ἀλλαγῆς ἰθαγενείας, θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ ἀπολαύωσιν ἐν Ἰταλίᾳ ἀπάντων τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευμα-
τικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ διεκδικήσωσιν ὑπὸ τὸ νομοθετικὸν καθεστῶς τὸ ἰσχύον ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριαρχίας.

Τὸ Ἐλεύθερον Ἑδάφος θὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ἄτινα ὑφίσταντο ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῶν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριαρχίας ἱταλικῶν νό-
μων ἢ τὰ ὁποῖα δεόν νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἢ νὰ ἀποδοθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ Μέρος Α' τοῦ Παραρτήματος XV τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ θὰ καταστήσῃ σεβαστὰ τὰ δικαιώ-
ματα ταῦτα. Τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα θὰ ἰσχύωσιν ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἑδάφει διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ θὰ παρέμενον ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῶν ἱταλικῶν νόμων.

19. Πᾶσα διαφορὰ ἣτις θὰ προέκυπτεν ἐξ ἀφορμῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος παραρτήματος θὰ ρυθμίζεται κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 83 τῆς παρούσης Συνθήκης προβλεπόμενον τρόπον.

20. Αἱ παράγραφοι 1, 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 76, τὸ ἄρθρον 77, ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 78, τὸ ἄρθρον 81, τὸ Μέ-
ρος Α' τοῦ παραρτήματος XV, τὸ παράρτημα XVI καὶ τὸ Μέρος Β' τοῦ παραρτήματος XVII θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπὶ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑδάφους τῆς Τεργέστης καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI.

Κοινὴ δῆλωσις τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἠνωμένων Πολι-
τειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου, τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως περὶ τῶν ἑδα-
φικῶν κτήσεων τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀφρικῇ.
(ἴδε ἄρθρον 23)

1. Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου τῆς Με-
γάλης Βρετανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας καὶ τῆς Ἑνώ-
σεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, συμ-
φωνοῦσι νὰ καθορίσωσι, δι' ἀποφάσεως ληφθησομένης ἀπὸ κοινοῦ, ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Ἰταλίας τῆς φερούσης τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1947, τὴν ὁριστικὴν τύχην τῶν ἑδαφικῶν ἐν Ἀφρικῇ κτήσεων τῆς Ἰταλίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ἰταλία παραιτεῖται πάντων τῶν δικαιω-
μάτων της καὶ τίτλων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 23 τῆς παρούσης Συνθήκης.

2. Αἱ Τέσσαρες Δυνάμεις θὰ ρυθμίσωσι τὴν ὁριστικὴν τύχην τῶν ἐν λόγῳ ἑδαφῶν καὶ θὰ προβῶσιν εἰς τὰς ἐνδει-
κνυομένας ἀναπροσαρμογὰς τῶν συνόρων των, λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τοὺς πόθους καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων, τὰς ἀπαιτήσεις τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας, ὡς καὶ τὰς ἀπό-
ψεις τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

3. Ἐὰν αἱ Τέσσαρες Δυνάμεις δὲν δύναται νὰ συμφω-
νήσωσιν ἐπὶ τῆς τύχης ἐνὸς οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἑδαφῶν τούτων ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς

ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης Ειρήνης μετὰ τῆς Ἰταλίας, τὸ ζήτημα θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἵνα αὕτη προβῇ εἰς σύστασιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ αἱ Τέσσαρες Δυνάμεις συμφωνοῦσι νὰ δεχθῶσι τὴν σύστασιν ταύτην καὶ νὰ λάβωσι τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ νὰ τὴν θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν.

4. Οἱ Ἀναπληρωταὶ τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν θὰ συνεχίσωσι τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς τύχης τῶν πρώην ἰταλικῶν ἀποικιῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τὰς ἐπὶ τούτου συστάσεις των. Ἐξ ἄλλου, θὰ ἀποστείλωσιν ἐπιτροπὰς ἐρεύνης εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην ἐκ τῶν πρώην ἰταλικῶν ἀποικιῶν, ἵνα τοῖς παράσχωσι τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐξακριβώσωσι ποῖαι εἶναι αἱ ἀπόψεις τῶν κατοίκων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII.

(ἴδε ἄρθρον 56)

Τὰ ὀνόματα τῶν σκαφῶν τὰ μνημονεύμενά ἐν τῷ παρόντι παραρτήματι εἶναι τὰ ἐν χρήσει ἐν τῷ Ἰταλικῷ Στόλῳ τὴν 1ην Ἰουνίου 1946.

Α') Πίναξ πολεμικῶν πλοίων ἅτινα θὰ διατηρήσῃ ἡ Ἰταλία.

Μεγάλα πολεμικὰ σκάφη.

Θωρηκτά:

Andrea Doria, Caio Duilio.

Καταδρομικά:

Luigi di Savoia, Duca degli Abruzzi, Giuseppe Garibaldi, Raimondo Montecuccoli, Luigi Cadorna.

Ἀντιτορπιλικά:

Carabiniere, Granatiere, Grecale, Nicolo da Recco,

Τορπιλλοβόλα:

Giuseppe Cesare Abba, Aretusa, Calliope, Giacinto Carini, Cassiopea, Clio, Nicola Fabrizi, Ernesto Giovannini, Libra, Monzambano, Antonio Mosto, Orione, Orsa, Rosalino Pilo, Sagittario, Sirio.

Κορβέτται:

Ape, Baionetta, Chimera, Cormorano, Danaide, Driade, Fenice, Flora, Folaga, Gabbiano, Gru, Ibis, Minerva, Pellicano, Pomona, Scimittara, Sfinge, Sibilla, Urania.

Ἐπιπροσθέτως μία Κορβέττα ἀνελκυσθησομένη, ἀποπερατουμένη ἢ κατασκευασθησομένη.

Μικρὰ πολεμικὰ σκάφη.

Ναρχαλιευτικά R. D. No. 20, 32, 34, 38, 40, 41, 102, 103, 104, 105, 113, 114, 129, 131, 132, 133, 134, 148, 149 ὡς καὶ 16 τύπου ΥΜΣ χορηγηθέντα ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀκατοι: VAS No 201, 204, 211, 218, 222, 224, 233, 235.

Βοηθητικὰ πολεμικὰ σκάφη.

Πετρελαιοφόρα:

Nettuno, Lete.

Ὑδροφόροι:

Arno, Frigido, Mincio, Ofanto, Oristano, Pescara, Po, Sesia, Simeto, Stura, Tronto, Vipacco.

Ρυμουλκά: (μεγάλα)

Abbazia, Asinara, Atlante, Capraia, Chioggia, Emilio Gagliardo, Gorgona, Licosa, Lilibeo, Linosa, Mestre, Piombino, Porto Embodocle, Porto Fossone, Porto Pisano, Porto Rose, Porto Recanatì, San Pietro, San Vito, Ventimiglia.

Ρυμουλκά (μικρά)

Argentario, Astico, Cordevole, Generale Pozzi, Irene, Passero, Porto Rosso, Porto Vecchio, San Bartolomeo, San Benedetto, Tagliamento, N 1, N 4, N 5, N 9, N 22, N 26, N 27, N 32, N 247, N 52, N 53, N 78, N 96, N 104, RLN 1, RLN 3, RLN 9, RLN 10.

Ἐκπαιδευτικὸν πλοῖον:

Amerigo Vespucci.

Μεταγωγικά:

Amalia Messina, Montegrappa, Tarantola.

Πλοῖον ἐφοδισμοῦ:

Giuseppe Miraglia.

Πλωτὸν συνεργεῖον:

Antonio Pacinotti (μετατρεπτόν ἀπὸ συνοδοῦ ὑποβρυχίων).

Ὑδρογραφικὰ πλοῖα:

Azio (μετατρεπτόν ἀπὸ ναρκειθέτιδος). Cherso.

Πλοῖον ἐξυπηρετήσεως φάρων:

Buffoluto.

Πλοῖον τηλεγρ. καλωδίων:

Rampino

B. Πίναξ πολεμικῶν πλοίων ἅτινα θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

ΜΕΓΑΛΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΚΑΦΗ

Θωρηκτά:

Giulio Cesare, Italia, Vittorio Veneto.

Καταδρομικά:

Emmanuele Filiberto Duca d'Aosta, Pompeo Magno, Attilio Regolo, Eugenio di Savoia, Scipione Africano,

Sloop.

Eritrea.

Ἀντιτορπιλικά:

Artigliere, Fuciliere, Legionario, Mitragliere, Alfredo Oriani, Augusto Riboti, Velite.

Τορπιλλοβόλα:

Aliseo, Animoso, Ardimentoso, Ariete, Fortunale, Indomito.

Ὑποβρύχια:

Alagi, Atropo, Dandolo, Giada, Marea, Nichelior, Platino, Vortice.

Μικρὰ Πολεμικὰ Σκάφη.

M.T.Bs (Τορπιλλοβόλα μετὰ κινητῆρος).

MS Nos. 11, 24, 31, 35, 52, 53, 54, 55, 61, 65, 72, 73, 74, 75.

MAS Nos. 433, 434, 510, 514, 516, 519, 520, 521, 523, 538, 540, 543, 545, 547, 562.

ME Nos. 38, 40, 41.

Ναρχαλιευτικά:

RD Nos 6, 16, 21, 25, 27, 28, 29.

Κανονιοφόροι:

Miria.

Άγκαιοι:

VAS Nos 237, 240, 241, 245, 246, 248.

Άποβατικά:

MZ Nos 713, 717, 722, 726, 728, 729, 737, 744, 758, 776, 778, 780, 781, 784, 800, 831.

Βοηθητικά Πολεμικά Σκάφη.

Πετρελαιοφόροι:

Prometeo, Stige, Tarvisio, Urano.

Υδροφόροι:

Anapo, Aterno, Basento, Bisagno, Dalmazia, Idria, Isarco, Istria, Liri, Metauro, Polcevera, Sprugola, Timavo, Tirsio.

Ρομουλικά: (μεγάλα)

Arsachena, Basiluzzo, Capo d'Istria, Carbonara, Cefalu, Ercole, Gaeta, Lampedusa, Lipari, Liscanera, Marechiaro, Mesco, Molara, Nereo, Porto Adriano, Porto Conte, Porto Quieto, Porto Torres, Porto Tricase, Procida, Promontore, Rapallo Salvore, San Angelo, San Antiocho, San Remo, Talamone, Toaormina, Teulada, Tifeo, Vado, Vigoroso.

Ρομουλικά: (μικρά).

Generale, Valfre, Licata, Noli, Volosca, N 2, N 3 N 23, N 24, N 28, N 35, N 36 N 37, N 80, N 94.

Πλοϊον συνοδόν:

Anteo.

Εκπαιδευτικόν: πλοϊον.

Cristoforo Colombo.

Ναρκοθέτης βοηθητική:

Fasana.

Μεταγωγικά:

Giuseppe Messina, Montecuccio, Panigaglia.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIII. Όρισμοί

Α' Ναυτικοί όροι

(ϊδε άρθρον 59)

Εκτόπισμα κατά σύμβασιν

Τò κατά σύμβασιν εκτόπισμα πλοίου επιφανείας είναι τò εκτόπισμα του σκάφους, καθ' όλα άρτίου, πλήρως έπλην-δρωμένου, έτοιμου προς πλούν από άπόψεως μηχανών και εξοπλισμού εν γένει, συμπεριλαμβανομένου παντός όπλισμού και πυρομαχικών, του εξαρτισμού, ειδών ένδειατήσεως, τροφίμων και γλυκέος ύδατος διά τò πλήρωμα, διαφόρων προμηθειών, έργαλείων και σκευών πάσης φύσεως άτινα δέον νά φέρη έπ' αύτου έν καιρώ πολέμου, άλλ' άνευ καυσίμων και άνευ του έφεδρικού τροφοδοτικού ύδατος των μηχανών και λεβήτων.

Τò κατά σύμβασιν εκτόπισμα είναι εκπεφρασμένον εις τόννους 1.016 χιλιογράμμων (2.240 άγγλικών λιβρών).

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΣΚΑΦΟΣ

Πολεμικόν σκάφος άνεξαρτήτως του εκτοπίσματος του θεωρείται :

1) Είτε πλοϊον ειδικώς ναυπηγηθέν ή προσαρμοσθέν ως πολεμική μονάς δι' επιχειρήσεις ναυτικής, άμφιβίου ή αεροναυτικής.

2) Είτε πλοϊον τò όποϊον κέντηται έν των άκολουθών χαρακτηριστικών :

α) Φέρει πυροβόλον διαμετρήματος άνω των 4,7 δακτύλων (120 χιλιοστά).

β) Φέρει περισσότερα των 4 πυροβόλων διαμετρήματος άνω των 3 δακτύλων (76 χλσ.).

γ) Είναι κατεσκευασμένον ή εξοπλισμένον δι' εκσφενδό-νισιν τορπιλλών ή διά πόντισιν ναρκών.

δ) Είναι έφωδισμένον διά μηχανημάτων προσωρισμέ-νων δι' εκσφενδόνισιν αύτοπροωθουμένων ή οδηγουμένων βλη-μάτων.

ε) Είναι κατεσκευασμένον ίνα προστατεύηται διά θω-ρακίσσεως πάχους άνω του 1 δακτύλου (25 χλσ.).

στ) Είναι κατεσκευασμένον ή έχει αρχήθεν προσαρμοσθή κυρίως διά νά θέτη έν δράσει αεροπλάνα έν θαλάσση.

ζ) Φέρει περισσότερας των 2 συσκευών εκσφενδόνισσεως αεροπλάνων.

η) Είναι κατεσκευασμένον διά νά αναπτύσση ταχύτητα μεγαλειότεραν των 20 κόμβων όταν φέρη πυροβόλον δια-μετρήματος άνω των 3 δακτύλων. (76 χλσ.).

Πολεμικόν σκάφος τής άνωτέρω κατηγορίας 1 παύει νά θεωρήται ως τοιοϋτον μετά τò είκοστόν έτος από τής άπο-περατώσεώς του εάν αφαιρεθώ όλόκληρος ό όπλισμός του.

ΘΩΡΗΚΤΟΝ

Θωρηκτόν είναι τò πολεμικόν σκάφος, πλην του αερο-πλανοφόρου, του όποϊου τò κατά σύμβασιν εκτόπισμα ύπερ-βαίνει τούς 10.000 τόννους ή τò όποϊον φέρει πυροβόλον διαμετρήματος άνω των 203 χλσ. (8 δακτύλων).

ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΟΝ

Αεροπλανοφόρον είναι πολεμικόν σκάφος τò όποϊον οϊονδήποτε και άν είναι τò εκτόπισμά του, είναι κατε-σκευασμένον ή κυρίως διαρρυθμισμένον ίνα μεταφέρη και θέτη έν δράσει αεροπλάνα.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Υποβρύχιον είναι σκάφος σχεδιασμένον προς πλεύσιν υπό τήν επιφάνειαν τής θαλάσσης.

ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΤΥΠΟΙ ΣΚΑΦΩΝ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

1. Είναι πάντες οί τύποι σκαφών ειδικώς κατασκευα-σθέντων ή προσαρμοσθέντων δι' άμφιβίους επιχειρήσεις.

2. Πάντες οί τύποι μικρών σκαφών ειδικώς κατασ-κευασθέντων ή προσαρμοσθέντων ίνα μεταφέρωσιν εκκρη-κτικήν ή έμπρηστικήν γόμωσιν διά προσβολήν πλοίων ή λιμένων.

ΤΟΡΠΙΛΑΚΑΤΟΣ

Τορπιλλάκατος είναι πλοϊον εκτοπίσματος μικροτέρου των 200 τόννων δυνάμενον ν' αναπτύξη ταχύτητα άνω των 25 κόμβων και νά κάμη γρήσιν τορπιλλών.

Β'. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ, ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ.

(ϊδε άρθρα 60, 63, 65)

1. Στρατιωτική εκπαίδευσις καθορίζεται ως : ή με-λέτη και πρακτική εξάσκηση εις τήν χρήσιν παντός πολε-μικού ύλικού ειδικώς προοριζομένου ή προσηρμοσμένου διά σκοπούς στρατιωτικούς ως και των σχετικών εκπαιδευ-τικών επινοήσεων, ή μελέτη και εκτέλεσις πάσης άσκήσεως ή κινήσεων προς εκπαίδευσιν ή πρακτικήν εφαρμογήν των έλιγμών των εκτελουμένων υπό ένόπλων δυνάμεων έν μάχη και ή μεθοδική μελέτη τής τακτικής, στρατηγικής και επι-τελικής εργασίας.

2. Στρατιωτική αεροπορική εκπαίδευσις καθορίζεται ως : ή μελέτη και ή πρακτική εξάσκηση έν τή χρήσει παν-τός πολεμικού ύλικού ειδικώς προοριζομένου ή προσηρμο-σμένου διά σκοπούς στρατιωτικής αεροπορίας ως και των σχετικών εκπαιδευτικών επινοήσεων ή μελέτη και πρακτική εξάσκηση πάσης ειδικής άσκήσεως συμπεριλαμβανομένης τής πτήσεως έν σχηματισμώ εκτελουμένης υπό αεροπλάνων έν τή εκτέλεσει αεροπορικής άποστολής και ή μεθοδική μελέτη αεροπορικής τακτικής, στρατηγικής και επιτελικής εργασίας.

3. Πολεμική ναυτική εκπαίδευσις καθορίζεται: ὡς ἡ γενική ὀργάνωσις, ἡ μελέτη καὶ ἡ πρακτικὴ ἐξάσκησις ἐν τῇ χρήσει πολεμικῶν πλοίων ἢ ναυτικῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ ἡ μελέτη καὶ χρησιμοποίησις πάσης σχετικῆς συσκευῆς καὶ εκπαιδευτικῆς ἐπινοήσεως, αἵτινες χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν διεξαγωγὴν ναυτικοῦ πολέμου, πλὴν ἐκείνων αἵτινες χρησιμοποιοῦνται κανονικῶς διὰ πολιτικούς σκοπούς· προσέτι ἡ διδασκαλία, ἡ πρακτικὴ ἐξάσκησις καὶ ἡ μεθοδικὴ μελέτη τῆς ναυτικῆς τακτικῆς, στρατηγικῆς καὶ ἐπιτελικῆς ἐργασίας συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐκτελέσεως πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ γυμνασίων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν εἰρηνικὴν χρησιμοποίησιν τῶν πλοίων.

Γ'. ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΙΝΑΞ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ.

(ἴδε ἄρθρον 67)

Ὁ ὅρος «πολεμικὸν ὑλικόν» ὡς οὗτος χρησιμοποιεῖται, ἐν τῇ παρούσῃ συνθήκῃ περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ ὅπλα, πυρομαχικά καὶ συσκευὰς εἰδικῶς ἐπινοηθείσας ἢ προσηρμοσμένας πρὸς χρῆσιν ἐν πολέμῳ ὡς ἀπαριθμοῦνται κατωτέρω.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσουσιν ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα τῆς τροποποιήσεως τοῦ καταλόγου περιοδικῶς, διὰ μεταβολῆς ἢ προσθήκης, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν μεταγενεστέρων ἐπιστημονικῶν ἐξελιξέων.

Κατηγορία I.

1. Τυφέκια, ἐπαναληπτικὰ ὄραβίδες (carabines) περὶστροφὰ καὶ πιστόλια στρατιωτικοῦ τύπου, κάνναι ἀνταλλακτικὰ διὰ τὰ ὅπλα ταῦτα καὶ ἄλλα ἀνταλλακτικὰ τεμάχια μὴ ἀμέσως προσαρμοζόμενα διὰ πολιτικὴν χρῆσιν.

2. Πολυβόλα, πολεμικὰ αὐτόματα ἢ ἐπαναληπτικὰ τυφέκια καὶ ὑποπολυβόλα· ἀνταλλακτικὰ κάνναι διὰ τὰ ὅπλα ταῦτα καὶ ἄλλα ἀνταλλακτικὰ τεμάχια μὴ ἀμέσως προσαρμοζόμενα διὰ πολιτικὴν χρῆσιν· κιλλίβαντες ἢ τρίποδες πολυβόλων.

3. Πυροβόλα, ὀβιδοβόλα, ὀλμοβόλα, εἰδικὰ διὰ τὴν ἀεροπορίαν πυροβόλα· πυροβόλα ἄνευ κλειστρου ἢ ἄνευ ὀπισθοδρομῆσεως καὶ φλογοβόλα· ἀνταλλακτικὰ κάνναι καὶ ἄλλα ἀνταλλακτικὰ τεμάχια μὴ ἀμέσως προσαρμοζόμενα διὰ πολιτικὴν χρῆσιν· φορεῖα καὶ κιλλίβαντες διὰ τὰ ὅπλα ταῦτα.

4. Πυραυλοβόλα· μηχανήματα ἐκτοξεύσεως καὶ ἐλέγχου αὐτοπροωθουμένων καὶ κατευθυνομένων βλημάτων· κιλλίβαντες διὰ τὰ ἀνωτέρω.

5. Αὐτοπροωθούμενα καὶ κατευθυνόμενα βλήματα, βλήματα πυροβόλων, πύραυλοι, πυρομαχικά καὶ φυσίγγια, πλήρη ἢ μὴ πλήρη, διὰ τὰ ὅπλα τὰ ἀναγεγραμμένα εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια 1 ἕως 4 ὡς καὶ πυροσωλήνες, ἐμπύρια ἢ συσκευαὶ χρησιμεύουσαι πρὸς ἐκρηξίν ἢ λειτουργίαν αὐτῶν. Κροτῆται καὶ καψύλια ἀπαιτούμενα διὰ πολιτικὴν χρῆσιν δὲν περιλαμβάνονται.

6. Βομβίδες, βόμβαι, τορπίλλαι, νάρκαι, βόμβαι βυθοῦ καὶ ἐμπρηστικά ὑλικά ἢ γομώσεις πλήρη ἢ μὴ πλήρη· ἅπαντα τὰ μέσα πρὸς ἐκρηξίν ἢ λειτουργίαν αὐτῶν· κροτῆται καὶ καψύλια διὰ πολιτικὴν χρῆσιν δὲν περιλαμβάνονται.

7. Εἰσολόγγαι.

Κατηγορία II.

1. Τεθωρακισμένα ὀχήματα μάχης· τεθωρακισμένοι σιδηροδρομικοὶ συρμοί, μὴ δυνάμενοι τεχνικῶς νὰ μετατραπῶσι πρὸς πολιτικὴν χρῆσιν.

2. Μηχανικά καὶ αὐτοκίνητα φορεῖα δι' οἵαδήποτε τῶν εἰς κατηγορίαν 1 ἀναγραφόμενων ὅπλων· πλαίσια ἢ στρατιωτικὰ ἀμαξώματα εἰδικῶν τύπων ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον 1.

3. Θώρακες πάχους μεγαλύτερου τῶν 3 δακτύλων· χρησιμοποιούμενοι διὰ σκοποῦς προστασίας ἐν πολέμῳ.

Κατηγορία III.

1. Συσκευαὶ ἐπιστημάνσεως καὶ ὑπολογισμοῦ διὰ τὸν ἐλέγχον τῆς βολῆς, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μηχανημάτων κανονισμοῦ καὶ καταγραφῆς τῆς βολῆς· ὅργανα διευθύνσεως βολῆς· κλισιοσκόπια πυροβόλου· σκοπευτικὰ ὅργανα βομβαρδισμοῦ· ρυθμιστῆρες πυροσωλήνων· διαμετρητῆρες πυροβόλων καὶ ὅργανα ἐλέγχου τῆς βολῆς.

2. Ὑλικὸν γεφυρωμάτων ἐφόδου, σκάφη ἐφόδου καὶ ἐπιθέσεως.

3. Διατάξεις διὰ πολεμικὰ τεχνάσματα, συσκευαὶ παραπλάνισεως καὶ παγίδων.

4. Στρατιωτικὴ ἐξάρτησις εἰδικῆς φύσεως προσωπικοῦ ἐνόπλων δυνάμεων μὴ ἀμέσως προσαρμοζομένη διὰ πολιτικὴν χρῆσιν.

Κατηγορία IV.

1. Πολεμικὰ πλοῖα παντὸς εἶδους, συμπεριλαμβανομένων μετατραπέντων σκαφῶν καὶ σκαφῶν σχεδιασθέντων ἢ προορισθέντων διὰ συνοδεῖν ἢ ὑποστηρίξιν των, μὴ δυνάμενων τεχνικῶς νὰ ἐπαναμετατραπῶσι διὰ χρῆσιν πολιτικὴν ὡς καὶ ὀπλισμός, θωράκησις, πυρομαχικά, ἀεροπλάνα καὶ πᾶς ἕτερος ἐξοπλισμός, ὑλικόν, μηχαναὶ καὶ ἐγκαταστάσεις μὴ χρησιμοποιούμεναι ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐπὶ πλοίοις ἄλλων ἐκτὸς πολεμικῶν.

2. Ἀποβατικά σκάφη καὶ ἀμφίβια ὀχήματα ἢ ἐξαρτήματα αὐτῶν πάσης φύσεως· σκάφη εἰσβολῆς ἢ συσκευαὶ παντὸς τύπου ὡς καὶ καταπέλται ἢ ἄλλαι συσκευαὶ καθελκύσεως ἢ ἐκσφενδονίσεως ἀεροπλάνων, πυραύλων, ὅπλων προωθουμένων ἢ οἰουδήποτε ἄλλου βλήματος, ὄργανον ἢ συσκευή εἴτε ἐπηνδρωμένη εἴτε ἄνευ ἐπανδρώσεως, κατευθυνομένη ἢ μὴ κατευθυνομένη.

3. Καταδύμενα ἢ ἡμικαταδύμενα πλοῖα, σκάφη, ὅπλα, συσκευαὶ ἢ ὅργανα πάσης φύσεως συμπεριλαμβανομένων εἰδικῶς σχεδιασθέντων φραγμάτων λιμένων, πλὴν ὅσων ἀναγκαιοῦσι διὰ χρῆσιν ναυγαιρέσεως, ναυαγοσωστικῶν ἐργασιῶν, ἢ ἄλλων εἰρηνικῶν τοιοῦτων ὡς καὶ συσκευῶν, ἐξαρτημάτων, ἀνταλλακτικῶν, βοηθημάτων ἐκπαιδεύσεως ἢ πειραματισμοῦ, ὀργάνων ἢ ἐγκαταστάσεων αἵτινες δυνάτον νὰ ἔχωσιν εἰδικῶς σχεδιασθῇ διὰ τὴν κατασκευὴν, δοκιμὴν, συντήρησιν ἢ στέγασιν αὐτῶν.

Κατηγορία V.

1. Ἀεροσκάφη συνηρμολογημένα ἢ μὴ συνηρμολογημένα, βαρύτερα ἢ ἐλαφρότερα τοῦ ἀέρος, κατασκευασθέντα ἢ προσαρμοσθέντα πρὸς ἀεροπορικὴν μάχην διὰ χρησιμοποίησεως πολυβόλων, πυραυλοβόλων, πυροβολικοῦ, ἢ διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ρίψιν βομβῶν, ἢ ἅτινα εἶναι ἐφωδιασμένα δι' ἐνὸς οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἐν τῷ κατωτέρῳ ἐδάφει 2 περιλαμβανομένων μηχανισμῶν, ἢ ἅτινα λόγῳ τοῦ προορισμοῦ ἢ τῆς κατασκευῆς των δύνανται εὐκόλως νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τινος τῶν μηχανισμῶν τούτων.

2. Κιλλίβαντες καὶ πλαίσια ἀεροπορικῶν πυροβόλων, ἐνθῆμα βομβῶν, φορεῖς τορπιλλῶν καὶ μηχανισμῶν ἀφέσεως βομβῶν ἢ τροπιλλῶν, πύργοι πυροβόλων καὶ θόλοι.

3. Ἐξαρτισμός εἰδικῶς κατασκευασθεὶς δι' ἀεραγῆματα καὶ χρησιμοποιούμενος μόνον ὑπ' αὐτῶν.

4. Καταπέλται ἢ συσκευαὶ ἐκσφενδονίσεως δι' ἀεροπλάνα ἐπὶ πλοίου, ἀεροπλάνα ξηρᾶς ἢ ὑδροπλάνα· συσκευαὶ δι' ἐκτόξευσιν ἱπταμένων βλημάτων.

5. Ἀερόστατα φραγμοῦ.

Κατηγορία VI.

1. Ὅλαι αἱ ἀσφυκτικαὶ οὐσῖαι, θανατηφόροι, τοξικαὶ ἢ ἱκαναὶ νὰ θέτωσιν ἐκτὸς μάχης, προοριζόμεναι διὰ πολεμικούς σκοπούς ἢ κατασκευαζόμεναι εἰς ποσότητας ὑπερβαίνουσας τὰς πολιτικὰς ἀνάγκας.

Κατηγορία VII.

1. Προωστικαὶ πυρίτιδες, ἐκρηκτικαὶ ὕλαι, πυροτεχνικὸν ὑλικόν ἢ ὑγροποιημένα ἀέρια προοριζόμενα διὰ τὴν προώθησιν, ἐκρηξίν, γόμωσιν, πλήρωσιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τοῦ περιγραφομένου εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ἢ διὰ τὴν χρῆσιν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ὑλικόν τοῦτο, μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ πολιτικούς σκοπούς ἢ κατασκευαζόμενα εἰς ποσότητας ὑπερβαίνουσας τὰς πολιτικὰς ἀνάγκας.

Κατηγορία VIII.

1. Ἐγκαταστάσεις καὶ βιομηχανικὰ συγκροτήματα προοριζόμενα εἰδικῶς διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τοῦ ὡς ἄνω ἀπαριθμηθέντος ὑλικοῦ καὶ μὴ δυνάμενα τεχνικῶς νὰ μετατραπῶσι διὰ πολιτικὴν χρῆσιν.

Δ'. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ

«ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ» καὶ «ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ»

(Ἰδε ἄρθρα 11, 14, 49 καὶ ἄρθρον 3 τοῦ παραρτήματος VI)

Ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ οἱ ὅροι «ἀποστρατιωτικοποίησης» καὶ «ἀποστρατιωτικοποιημένος» θὰ θεωρῶνται ὡς ἀπαγορεύοντες ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους καὶ τῶν συναφῶν χωρικῶν ὑδάτων, πᾶσαν ναυτικὴν, στρατιωτικὴν ἢ πολεμικὴν ἀεροπορίαν ἐγκατάστασιν, ὀχύρωσιν καὶ τῶν σχετικῶν ὀπλισμῶν αὐτῶν, τεχνητά, στρατιωτικά, ναυτικά καὶ ἀεροπορικά ἐμπόδια· τὴν χρησιμοποίησιν βάσεων ὑπὸ στρατιωτικῶν, ναυτικῶν ἢ τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας μονάδων ἢ τὴν μόνιμον ἢ προσωρινὴν στάθμευσιν τῶν αὐτῶν μονάδων· τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν πάσης μορφῆς καὶ τὴν κατασκευὴν πολεμικοῦ ὕλικου. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας περιωρισμένου ἀριθμοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐσωτερικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐφωδιασμένον μὲ ὅπλα ἅτινα δύνανται νὰ φέρονται καὶ νὰ χειρίζωνται ὑφ' ἐνὸς ἀτόμου ὡς καὶ τὴν ἀναγκαιοῦσαν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν τοιοῦτου προσωπικοῦ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIV

Δημοσιονομικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ διατάξεις σχετικαὶ πρὸς τὰ ἐκχωρούμενα ἐδάφη.

1. Τὸ διάδοχον κράτος θὰ λάβῃ ἄνευ πληρωμῆς τὰς ἰταλικὰς κρατικὰς ἢ παρακρατικὰς περιουσίας τὰς κειμέναις ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἐδάφους, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἀρχεῖα καὶ ἅπαντα τὰ οἰκεῖα ἔγγραφα δικαιοκρατικῆς φύσεως ἢ ἱστορικοῦ ἐνδιαφέροντος τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐν λόγῳ ἔδαφος ἢ τὰ σχετιζόμενα πρὸς περιουσίας μεταβιβασθείσας εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης παραγράφου.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος παραρτήματος, θεωροῦνται ὡς κρατικαὶ ἢ παρακρατικαὶ περιουσίαι: ἡ κινήτη καὶ ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους, τῶν ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τῶν ἐταιρειῶν καὶ σωματείων, ἅτινα εἶναι δημοσία ἰδιοκτησία, ὡς καὶ ἡ κινήτη καὶ ἀκίνητος περιουσία ἥτις ἀνήκεν εἰς τὸ Φασιστικὸν Κόμμα ἢ εἰς βοηθητικὰς τοῦ Κόμματος τούτου ὁργανώσεις.

2. Πᾶσαι αἱ μεταβιβάσεις κρατικῶν ἢ παρακρατικῶν ἰταλικῶν περιουσιῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 1, αἵτινες ἐγένοντο μετὰ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1943, θὰ θεωρῶνται ὡς ἄκυροι καὶ μὴ γενόμεναι. Ἐν τούτοις ἡ διάταξις αὕτη δὲν θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν νομίμων πράξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν συνήθη λειτουργίαν τῶν κρατικῶν ἢ παρακρατικῶν ὁργανισμῶν, ἐν ᾧ μέτρῳ πρόκειται περὶ πωλήσεως, ὑπὸ ὁμαλᾶς συνθήκας, ἐμπορευμάτων τὰ ὅποια οἱ ὁργανισμοὶ οὗτοι παράγουσιν ἢ πωλοῦσι συνήθως εἰς ἐκτέλεσιν συνήθων ἐμπορικῶν συμφωνιῶν, ἢ κατὰ τὴν συνήθη διεξαγωγὴν διοικητικῶν ἐνεργειῶν δημοσίας φύσεως.

Τὰ ὑποβρύχια ἰταλικά καλωδία τὰ συνδέοντα σημεῖα τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους, ἢ τὰ συνδέοντα σημεῖον τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους μετὰ σημείου ἄλλου ἐδάφους τοῦ διαδόχου Κράτους, θὰ θεωρῶνται ὡς ἰταλικὴ περιουσία κειμένη ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὠρισμένα τμήματα τῶν καλωδίων τούτων δυνάτναι νὰ εὐρίσκωνται ἔξω τῶν χωρικῶν ὑδάτων. Τὰ ἰταλικά ὑποβρύχια καλωδία τὰ συνδέοντα σημεῖον τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους μετὰ σημείου κειμένου ἔξω τῆς δικαιοδοσίας τοῦ διαδόχου Κράτους, θὰ θεωρῶνται ὡς ἰταλικά περιουσία κείμενα ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀκράϊας ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ τμήματα τῶν καλωδίων τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὑδάτων τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους.

4. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ εἰς τὸ διάδοχον Κράτος ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἔχοντα καλλιτεχνικόν, ἱστορικὸν ἢ ἀρχαιολογικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἀποτελοῦντα μέρος τῆς πνευματικῆς περιουσίας τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους καὶ τὰ ὅποια καθ' ὃν χρόνον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔδαφος εὐρί-

σκετο ὑπὸ τὴν ἰταλικὴν κυριαρχίαν διηρπάγησαν ἄνευ πληρωμῆς καὶ κρατοῦνται ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἢ ὑπὸ δημοσίων ἰταλικῶν ἰδρυμάτων.

5. Τὸ διάδοχον Κράτος θὰ ἀνταλλάξῃ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ νομίσματος τὰ ἰταλικά νομίσματα τὰ κατεχόμενα ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους ὑπὸ φυσικῶν προσώπων διατηρούντων τὴν διαμονὴν τῶν ἢ ὑπὸ νομικῶν προσώπων ἅτινα θὰ συνεχίσωσι τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ. Ἄπαντα τὰ δικαιολογητικά θὰ εἶναι δυνάτναι νὰ ζητηθῶσι παρὰ τῶν κατόχων νομισμάτων. ἅτινα παρουσιάζονται πρὸς μετατροπὴν, περὶ τῆς προελεύσεως τῶν κεφαλαίων.

6. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ διαδόχου Κράτους δὲν θὰ ἔχῃ ὑποχρέωσιν νὰ παρέχῃ οἰανδήποτε συνεισφοράν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἰταλικοῦ Δημοσίου Χρέους, ἀλλὰ θὰ ὀφείλῃ νὰ ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους ἔναντι τῶν κομιστῶν τίτλων τοῦ Χρέους τούτου, οἵτινες θὰ εἶναι εἴτε φυσικά πρόσωπα διατηροῦντα τὴν διαμονὴν τῶν εἰς τὸ ἐκχωρούμενον ἔδαφος, εἴτε νομικά πρόσωπα διατηροῦντα ἐν αὐτῷ τὴν ἔδραν τῶν ἢ τὸ κύριον κατάστημα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον αἱ ἐν λόγῳ ὑποχρεώσεις θὰ ἀνταποκρίνονται εἰς τὸ μέρος τοῦ Χρέους τούτου τοῦ ὁποίου οἱ τίτλοι ἐξεδόθησαν πρὸ τῆς 10ης Ἰουνίου 1940 καὶ ἀφορᾷ δημόσια ἔργα καὶ διοικητικὰς ἢ πολιτικὰς ὑπηρεσίας ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ρηθὲν ἔδαφος ἐπωφελήθη, ἀλλὰ δὲν ἀφορᾷ οὔτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως στρατιωτικούς σκοπούς.

Ἄπαντα τὰ δικαιολογητικά θὰ δύνανται νὰ ζητηθῶσι παρὰ τῶν κομιστῶν περὶ τῆς προελεύσεως τῶν τίτλων.

Τὸ διάδοχον Κράτος καὶ ἡ Ἰταλία θὰ προσδιορίσωσι διὰ συμφωνιῶν τὸ μέρος τοῦ Δημοσίου Ἰταλικοῦ Χρέους τὸ ὁποῖον προβλέπει ἡ παρούσα παράγραφος καὶ τὰς ἐφαρμοστέας μεθόδους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τούτων.

7. Τὸ διάδοχον Κράτος καὶ ἡ Ἰταλία θὰ ρυθμίσωσι δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς ἀναλόγους ὁργανισμοὺς τοῦ διαδόχου Κράτους αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἰταλικῶν ὁργανισμῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, ἔναντι τῶν κατοίκων τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους, ὡς καὶ ἀνάλογον μέρος τῶν συγκεντρωθέντων ἀποθεματικῶν τῶν ἐν λόγῳ ὁργανισμῶν.

Τὸ διάδοχον Κράτος καὶ ἡ Ἰταλία θὰ ρυθμίσωσιν ἐπίσης δι' ἀναλόγων συμφωνιῶν τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ὁργανισμῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἔδρα κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους, ἔναντι τῶν δικαιοῦχων συμβολαίων ἀσφαλίσεων ἢ συνεισφερόντων διαμενόντων ἐν Ἰταλίᾳ.

8. Ἡ Ἰταλία θὰ παραμείνῃ ὑπόχρεως νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν καταβολὴν τῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν συντάξεων τῶν κεκτημένων, κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους, τῶν δημοτικῶν ἢ ἄλλων τοπικῶν ἀρχῶν, ὑπὸ προσώπων ἀποκτώντων τὴν ἰθαγένειαν τοῦ διαδόχου Κράτους δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης· ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν μὴ ἀπαιτητῶν εἰσέτι δικαιωμάτων συντάξεως. Τὸ διάδοχον Κράτος καὶ ἡ Ἰταλία θὰ ρυθμίσωσι διὰ συμφωνιῶν τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἡ Ἰταλία θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

9. Αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ἰταλῶν ὑπηκόων τῶν κατοικούντων κατὰ τρόπον διαρκῆ εἰς τὰ ἐκχωρούμενα ἐδάφη κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ εἶναι σεβαστὰ ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ τὰ τῶν ὑπηκόων τοῦ διαδόχου Κράτους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἐκτίθησαν νομίμως.

Αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν λοιπῶν ἰταλῶν ὑπηκόων καὶ τῶν νομικῶν προσώπων ἰταλικῆς ἰθαγενείας, ἅτινα κεῖνται ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους, ἐφ' ὅσον ἐκτίθησαν νομίμως, δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰμὴ εἰς ἐκείνας τὰς νομοθετικὰς διατάξεις αἵτινες ἐνδεχομένως θὰ ἐφηρμόζοντο κατὰ γενικὸν τρόπον ἐπὶ τῶν περιουσιῶν τῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ξένης ἰθαγενείας.

Αἱ ἐν λόγῳ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα δὲν θὰ ὑπόκεινται οὔτε εἰς παρακράτησιν οὔτε εἰς ἐκκαθάρισιν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 79 τῆς παρούσης Συνθήκης· θὰ ἀποδο-

ὧσιν εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν ἐλεύθερα τῶν συνεπειῶν τοιαύτης φύσεως καὶ παντὸς ἄλλου μέτρου μεταβιβάσεως, ἀναγκαστικῆς διαχειρίσεως ἢ μεσεγγυήσεως ληφθέντος κατὰ τὸ μεταξὺ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1943 καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης δικαίωμα.

10. Εἰς τὰ πρόσωπα ἅτινα θὰ κάμωσιν ἐπιλογὴν τῆς ἰταλικῆς ἰθαγενείας καὶ τὰ ὅποια θὰ ἐγκαταστήσωσιν τὴν διαμονὴν τῶν ἐν Ἰταλίᾳ θὰ ἐπιτρέπηται, μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν καὶ τῶν φόρων τοὺς ὁποίους θὰ ὠφείλων ἐνδεχομένως ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους, νὰ συναποκομίσωσιν τὴν κινήτην αὐτῶν περιουσίαν καὶ νὰ μεταφέρωσι τὰ κεφάλαια ἅτινα κατέχουσιν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ περιουσία καὶ τὰ κεφάλαια ταῦτα ἐκτῆθησαν νομίμως. Ἡ μεταφορὰ τῶν περιουσιῶν δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς οὐδὲν τέλος ἐξαγωγῆς ἢ εἰσαγωγῆς. Πρὸς τοῦτοις εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ ἐπιτρέπηται νὰ πωλῶσι τὴν κινήτην καὶ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῶν ὧν οὗς καὶ οἱ ὑπῆκοοι τοῦ διαδόχου κράτους ὅρους.

Ἡ μεταφορὰ τῶν περιουσιῶν εἰς Ἰταλίαν θὰ πραγματοποιηθῇ ὧν οὗς ὅρους καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν συμφωνηθέντων μεταξὺ τοῦ διαδόχου κράτους καὶ τῆς Ἰταλίας. Οἱ ὅροι καὶ αἱ προθεσμίαι ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ μεταφορὰ τῶν κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προϊόντος τῶν πωλήσεων, θὰ ὁρισθῶσιν ἐπίσης διὰ συμφωνίας.

11. Αἱ ἐν Ἰταλίᾳ ὑφιστάμεναι περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ὁποῖαι ἀνῆκον εἰς πρώην Ἰταλοὺς ὑπηκόους, διαμένοντας εἰς τὰ ἐκχωρούμενα ἐδάφη καὶ ἀποκτήσαντες τὴν ἰθαγένειαν ἄλλης χώρας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ εἶναι σεβασταὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γενικῶς.

Εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ ἐπιτρέπηται νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν μεταφορὰν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων αὐτῶν ὧν οὗς ὅρους προβλέπεται ἐν τῇ ὡς ἄνω παραγράφῳ 10.

12. Αἱ κατὰ τὴν ἰταλικὴν νομοθεσίαν συσταθεῖσαι ἐταιρεῖαι τῶν ὁποίων ἡ ἔδρα κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους, αἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ μεταφέρωσι τὴν ἔδραν τῶν εἰς Ἰταλίαν, δεόν ἐπίσης νὰ τυγχάνωσι μεταχειρίσεως συμφώνου πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 10 τοῦ παρόντος παραρτήματος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἄνω τῶν πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐταιρείας ἀνήκει εἰς πρόσωπα κατοικοῦντα κανονικῶς ἐκτὸς τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους, ἢ εἰς πρόσωπα, τὰ ὅποια, δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, ποιοῦνται ἐπιλογὴν τῆς ἰταλικῆς ἰθαγενείας καὶ μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν τῶν εἰς Ἰταλίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ δρασίς τῆς ἐταιρείας ἀσκειῖται κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐκτὸς τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους.

13. Τὰ χρέη προσώπων κατοικούντων ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς πρόσωπα κατοικοῦντα ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους ἢ τὰ χρέη προσώπων κατοικούντων ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους πρὸς πρόσωπα κατοικοῦντα ἐν Ἰταλίᾳ δὲν θὰ θιγῶσιν ἐκ τῆς ἐκχωρήσεως. Τὸ διάδοχον Κράτος καὶ ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διευκολύνωσι τὸν διακανονισμόν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παρούσης παραγράφου ὁ ὅρος «πρόσωπα» ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων.

14. Αἱ περιουσίαι αἱ κείμεναι ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους καὶ ἀνῆκουσι εἰς οἰονδήποτε τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ εἰς ὑπηκόους του, αἱ ὁποῖαι δὲν ἡλευθερώθησαν εἰσέτι τῆς μεσεγγυήσεως ἢ τῶν μέτρων ἐλέγχου εἰς τὰ ὅποια ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, οὔτε ἀπεδόθησαν εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν. Θέλουσιν ἀποδοθῇ εἰς οἶαν νῦν εὐρίσκονται κατάστασιν.

15. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ συμφωνία τοῦ Brioni τῆς 10ης Ἀυγούστου 1942 εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ γενομένη. Ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμετάσχη μετὰ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων τῆς συμφωνίας τῆς Ρώμης

τῆς 29ης Μαΐου 1923, εἰς οἰονδήποτε διαπραγματεύσεις ἀποβλεπούσας νὰ εἰσάγῃσιν εἰς τὰς διατάξεις τῆς τῆς ἀναγκείας τροπολογίας πρὸς ἐξασφάλισιν δικαίου διακανονισμοῦ τῶν ἐτησίων δόσεων τὰς ὑποίας προβλέπει.

16. Ἡ Ἰταλία θὰ ἀποδώσῃ τὰς περιουσίας αἵτινες ἀφῆρέθησαν παρνόμως ἀπὸ τῶν ἐκχωρουμένων ἐδαφῶν μετὰ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1943 καὶ μετεφέρθησαν εἰς Ἰταλίαν. Πλὴν ἀντιθέτου διατάξεως τοῦ παρόντος παραρτήματος, ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης θὰ διέπῃται ὑπὸ τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 75.

17. Ἡ Ἰταλία θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ διάδοχον Κράτος ἐντὸς τῶν βραχυτάτων δυνατῶν προθεσμιῶν, ἅπαντα τὰ πλοῖα τὰ κατακρατούμενα ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ Κράτους ἢ ὑπὸ ἰταλῶν ὑπηκόων, ἅτινα τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1943, ἀνῆκον εἴτε εἰς φυσικὰ πρόσωπα κατοικοῦντα ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους καὶ ἀποκτώντα τὴν ἰθαγένειαν τοῦ διαδόχου Κράτους δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, εἴτε εἰς νομικὰ πρόσωπα ἰταλικῆς ἰθαγενείας, ἔχοντα καὶ διατηροῦντα τὴν ἔδραν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους, ἐξαιρουμένων τῶν πλοίων ἅτινα ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον καλῇ τῇ πίστει πωλήσεως.

18. Τὰ διάδοχα Κράτη καὶ ἡ Ἰταλία θὰ συνάψωσι συμφωνίας κατανεμούσας κατὰ δίκαιον καὶ ἴσον τρόπον τὰς περιουσίας οἰονδήποτε ὑφισταμένου ὁργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως οὗτινος τὸ ἐδάφος διαιρεῖται ὑπὸ συνοριακῆς γραμμῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἐξασφαλίζούσης τὴν διατήρησιν τῶν κοινοτικῶν περιουσιῶν ἐκείνων αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τοὺς κατοίκους καὶ δὲν προβλέπονται ρητῶς ὑπ' ἄλλων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἀνάλογοι συμφωνίαι θὰ συναρθῶσι πρὸς κατανομήν κατὰ τρόπον δίκαιον καὶ ἴσον, τοῦ τροχαίου καὶ λοιποῦ σιδηροδρομικοῦ ὕλικου ὡς καὶ τοῦ ὅπλισμοῦ τῶν δεξαμενῶν καὶ τῶν λιμένων καὶ τῶν ἐξυπηρετούντων αὐτοὺς πλοίων συμφωνίαι θὰ ρυθμίσωσιν ἐπίσης πάντα τὰ λοιπὰ ἐκκρεμῇ ζητήματα οικονομικῆς φύσεως ἅτινα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος παραρτήματος.

19. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος παραρτήματος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἰταλικῶν ἀποικιῶν. Αἱ οικονομικαὶ καὶ δημοσιονομικαὶ διατάξεις αἵτινες θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπ' αὐτῶν, θέλουσι συμπεριληφθῇ εἰς τὰς συμφωνίας αἵτινες συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 23 τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ρυθμίσωσι τὴν τύχην τῶν ἐδαφῶν τούτων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΥ

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι ὁρισμένας κατηγορίας περισιῶν.

Α' Βιομηχανική, πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἰδιοκτησία.

1. α) Ἐτησίαι προθεσμίαι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ παρασχεθῇ εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις καὶ τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν, ἄνευ καταβολῆς δικαιωμάτων παρτάσεως ἢ ἄλλων οἰονδήποτε κυρώσεων ἵνα καταστῇ εἰς τοὺς δυνατὸν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ἀναγκείας πράξεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ τὴν συντήρησιν ἐν Ἰταλίᾳ δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ὧν ἡ ἐκτέλεσις δὲν κατέστη δυνατὴ συνεπείᾳ τῆς ὑπάρξεως καταστάσεως πολέμου.

β) Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμέναι Δυνάμεις ἢ οἱ ὑπῆκοοι τῶν, αἵτινες θὰ εἶχον ὑποβάλει, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιᾶς οἰονδήποτε Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, αἴτησιν εἴτε διὰ τὴν ἀπόκτησιν διπλώματος ἢ τὴν κατάθεσιν ὑποδείγματος χρησιμότητος δώδεκα μῆνας τὸ ἐνωρίτερον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν μετὰ τῆς Ἰταλίας ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν, εἴτε διὰ τὴν κατάθεσιν βιομηχανικοῦ σχεδίου, προτύπου ἢ σήματος βιομηχανικοῦ τὸ ἐνωρίτερον ἐξ μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν μετὰ τῆς Ἰταλίας ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν, θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα, κατὰ τὴν διάρκειαν δωδεκαμήνου περιόδου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς

παρούσης Συνθήκης, να ζητήσωσιν αντίστοιχα δικαιώματα ἐν Ἰταλίᾳ μετὰ δικαιώματος προτεραιότητος στηριζομένου ἐπὶ τῆς προηγούμενης καταθέσεως τῆς αἰτήσεως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἐν λόγῳ Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως.

γ) Θὰ παρασχεθῇ εἰς ἐκάστην τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τοὺς ὑπάρχουσιν αὐτῆς ἐτήσια προθεσμία ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας θὰ δύνανται νὰ προβῶσιν ἐν Ἰταλίᾳ εἰς δίωξιν κατὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων βαρυνομένων διὰ παράνομον προσβολὴν τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας αὐτῶν μετὰ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

2. Δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ μετὰ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ τῆς ἐκπνοῆς τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς περιόδου καθ' ἣν διπλωμά τι εὐρεσιτεχνίας δέον νὰ ἔχῃ τύχει ἐκμεταλλεύσεως ἢ πρότυπον ἢ βιομηχανικὸν σῆμα νὰ ἔχῃ χρησιμοποιηθῇ.

3. Δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ μετὰ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης διάστημα εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς κανονικῆς διαρκείας ἰσχύος τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας ἅτινα ἴσχυον ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ θέλουσιν ἀναγνωρισθῇ ἢ κτηθῇ ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸ μέρος Α τοῦ παρόντος παραρτήματος ὅρους, καὶ τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς μίαν τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ εἰς τοὺς ὑπάρχουσιν αὐτῆς. Ἡ κανονικὴ διάρκεια ἰσχύος τῶν δικαιωμάτων τούτων θὰ θεωρῇται, συνεπῶς, ὅτι παρετάθη αὐτομάτως ἐν Ἰταλίᾳ διὰ νέας περιόδου ἀντιστοιχούσης πρὸς τὴν περίοδον ἣτις θὰ ἔχῃ ἀποκλεισθῇ οὕτω τοῦ ὑπολογισμοῦ.

4. Αἱ προηγούμεναι διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὰ ἐν Ἰταλίᾳ δικαιώματα τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῶν ὑπάρχουσιν αὐτῶν, δέον νὰ ἐφαρμόζωνται ἐπίσης ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ὑπάρχουσιν αὐτῆς εἰς τὰ ἐδάφη τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων. Ἐν τούτοις οὐδεμία τῶν διατάξεων τούτων θὰ παρέχῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἢ τοὺς ὑπάρχουσιν αὐτῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἢ τοὺς ὑπάρχουσιν αὐτῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν εὐνοϊκωτέρας μεταχειρίσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οἰασδήποτε τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐκείνης ἣτις παρέχεται, εἰς ὁμοίας περιπτώσεις, ὑπὸ τῆς Δυνάμεως ταύτης, εἰς οἰονδήποτε τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν ἢ τοὺς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ. Ἡ Ἰταλία ἐπίσης δὲν θὰ ὑποχρεοῦται, δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων, νὰ παρέχῃ εἰς οἰονδήποτε τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ τοὺς ὑπάρχουσιν αὐτῆς εὐνοϊκωτέραν μεταχειρίσιν ἐκείνης τῆς ὁποίας ἢ Ἰταλία ἢ οἱ ὑπάρχοντες τῆς ἀπολαύσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Δυνάμεως ταύτης ἐν σχέσει πρὸς τὰ θέματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζονται αἱ προηγούμεναι διατάξεις.

5. Τρίτα πρόσωπα διαμένοντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιᾶς οἰασδήποτε ἐκ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ ἐπὶ τοῦ Ἰταλικοῦ ἐδάφους, ἅτινα, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀπέκτησαν καλῇ τῇ πίστει δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας εὐρισκόμενα εἰς ἀντίθεσιν πρὸς δικαιώματα ἀποκατασταθέντα δυνάμει τοῦ μέρους Α τοῦ παρόντος παραρτήματος ἢ πρὸς δικαιώματα ἀποκτηθέντα χάρις εἰς τὴν προτεραιότητα ἣτις τοῖς παρεσχέθη δυνάμει τῶν παρουσῶν διατάξεων, ἢ ἅτινα, καλῇ τῇ πίστει, κατεσκεύασαν, ἐδημοσίευσαν, ἀνετύπωσαν, ἐχρησιμοποίησαν ἢ ἐπώλησαν τὸ ἀντικείμενον τῶν δικαιωμάτων τούτων, θὰ ἔχωσιν τὴν ἄδειαν νὰ συνεχίζωσιν τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα ἀπέκτησαν καλῇ τῇ πίστει καὶ νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἢ ἀναλάβωσιν ἐκ νέου τὴν κατασκευὴν, τὴν δημοσίευσιν, τὴν ἀνατύπωσιν, τὴν χρησιμοποίησιν ἢ τὴν πώλησιν εἰς τὰς ὁποίας

καλῇ τῇ πίστει προέβησαν, χωρὶς νὰ ἐκτίθενται εἰς δίωξιν ἐπὶ σφετερισμῷ.

Ἡ ἐξουσιοδότησις θὰ δοθῇ ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ μορφὴν ἀδείας ἄνευ ἀποκλειστικότητος ἣτις θὰ παρασχεθῇ ὑπὸ ὅρους καθορισθησομένου διὰ συμφωνίας μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἢ, ἐλλείψει συμφωνίας, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς τῆς συνισταμένης δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 83 τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν ἐκάστης τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τρίτα πρόσωπα καλῆς πίστεως θὰ ἐπωφελοῦνται τῆς παρεχόμενης εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις προστασίας εἰς καλῆς πίστεως τρίτους, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα εὐρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ τῶν ὑπάρχουσιν τῶν λοιπῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

6. Οὐδεμία διάταξις ρους Α τοῦ μετοῦ παρόντος παραρτήματος θὰ δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς παρέχουσα εἰς τὴν Ἰταλίαν ἢ τοὺς ὑπάρχουσιν αὐτῇ, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιᾶς οἰασδήποτε Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, δικαιώματα ἐπὶ διπλωμάτων ἢ ἐπὶ ὑποδειγμάτων χρησιμότητος δι' ἐφευρέσεις σχετικὰς πρὸς οἰονδήποτε εἶδος ρητῶς ἀναφερόμενον ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ παραρτήματος XIII τῆς παρούσης Συνθήκης ἀναφερομένῳ ὁρισμῷ τοῦ ὕλικου πολέμου, ἐφευρέσεις αἵτινες ἐγένοντο ἢ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὁποίας αἰτήσεις καταχωρήσεως ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἢ ὑπὸ τινος ὑπάρχου αὐτῆς, ἐν Ἰταλίᾳ, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἄλλης Δυνάμεως τοῦ Ἀξονος, ἢ ἐπὶ ἐδάφους κατεχομένου ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἀξονος, κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν τὸ ἐν λόγῳ ἔδαφος εὐρίσκετο ὑπὸ τὸν ἔλεγον τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἢ τῶν ἀρχῶν τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἀξονος.

7. Ἡ Ἰταλία θὰ παρέχῃ ἐπίσης τὸ πλεονέκτημα τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος παραρτήματος εἰς τὰ λοιπὰ Ἑνωμένα Ἑθνη, πλὴν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τῶν ὁποίων αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις μετὰ τῆς Ἰταλίας διεκόπησαν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἀναλάβωσιν νὰ παρᾶσχουσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν τὰ πλεονεκτήματα τὰ παρεχόμενα εἰς τὴν χώραν ταύτην δυνάμει τῶν παρουσῶν διατάξεων.

8. Οὐδεμία διάταξις τοῦ μέρους Α τοῦ παρόντος παραρτήματος δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὰ ἀρθρα 78, 79 καὶ 81 τῆς παρούσης Συνθήκης.

Β' Ἀσφάλεια.

1. Ἐξαίρεσει τῶν περιορισμῶν οἵτινες ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστῶν ἐν γένει, οὐδὲν πρόσκομμα θὰ παρεμβάλληται εἰς τὴν ἐκ νέου ἀνάληψιν ὑπὸ τῶν ἀσφαλιστῶν οἵτινες εἶναι ὑπάρχοντες τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν, τῶν παλαιῶν χαρτοφυλακίων τῆς ἐπιχειρήσεώς των.

2. Ἐὰν ἀσφαλιστῆς ὅστις εἶναι ὑπάρχων ἐνός ἐκ τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν, ἐπιθυμῇ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπαγγελματικὴν του δραστηριότητα ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐὰν ἡ ἀξία τῶν καταθέσεων ἐγγυήσεως ἢ τῶν ἀπαιτούμενων ἐν Ἰταλίᾳ ἀποθεματικῶν παρὰ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀσφαλίσεων διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς λειτουργίας των ἐμειώθῃ λόγῳ τῆς ἀπωλείας ἢ τῆς ὑποτιμῆσεως τῶν ἀποτελούντων αὐτὰ τίτλων, ἢ Ἰταλικῇ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δεχθῇ, κατὰ τὸ διάστημα περιόδου δέκα ὀκτὼ μηνῶν, ὅ,τι ἀπομένει ἐκ τῶν τίτλων τούτων ὡς ἀνταποκρινόμενον πλήρως εἰς τὰς νομικὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὰς καταθέσεις ἐγγυήσεως καὶ τὰ ἀποθεματικά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVI

Συμβόλαια, παραγραφῆ, πιστωτικοὶ τίτλοι

Α'. Συμβόλαια

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐξαίρεσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς κατωτέρω παραγράφους 2 καὶ 3, πᾶν συμ-

βόλαιον ὅπερ ἀπήτει διὰ τὴν ἐκτέλεσίν του σχέσεις μεταξύ συμβληθέντων οὔτινες κατέστησαν ἐχθροὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ μέρους Δ' τοῦ παρόντος παραρτήματος, θὰ θεωρῇται ὡς ἀκυρωθὲν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐν οἷονδήποτε τῶν συμβληθέντων μερῶν κατέστη ἐχθρός. Ἐν τούτοις ἡ ἀκύρωσις αὕτη θὰ νοηθῇ ὡς μὴ θίγουσα τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 81 τῆς παρούσης Συνθήκης, οὔτε θὰ ἀπαλλάσῃ οἷονδήποτε τῶν συμβληθέντων τῆς ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδώσῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ εἰσπραχθέντα ποσὰ ὑπὸ τύπον προκαταβολῶν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα τὸ ἐνδιαφερόμενον μέρος δὲν παρέσχεεν ἀντάλλαγμα.

2. Παρὰ τὰς διατάξεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 1, α διατάξεις παντὸς συμβολαίου αἰτινες δύνανται νὰ ἀποχωρισθῶσι καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις δὲν ἀπήτει σχέσεις μεταξύ τῶν μερῶν ἅτινα κατέστησαν ἐχθροὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ μέρους Δ' τοῦ παρόντος παραρτήματος, δὲν θὰ ἀκυρωθῶσι καὶ θὰ παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ μὴ θιγομένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 79 τῆς παρούσης Συνθήκης ἀναφερομένων δικαιωμάτων. Ἐὰν αἱ διατάξεις συμβολαίου τινὸς δὲν δύνανται οὕτω νὰ ἀποχωρισθῶσι, τὸ συμβόλαιον θὰ θεωρῇται ὡς ἀκυρωθὲν καθ' ὅλοκληρίαν. Αἱ ἄνωτέρω διατάξεις νοοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς τηρήσεως τῶν ἐθνικῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν τῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ ἐκείνης ἐκ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται τὸ Συμβόλαιον ἢ εἰς οἷονδήποτε τῶν συμβληθέντων, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὄρων τοῦ συμβολαίου.

3. Οὐδεμία διάταξις τοῦ μέρους Α τοῦ παρόντος παραρτήματος θὰ θεωρῇται ὡς καταργοῦσα τὰς νομίμως ἐκτελεσθεῖσας συναλλαγὰς συμφώνως πρὸς συμβόλαιον συναφθὲν μεταξύ ἐχθρῶν, ἐὰν αἱ συναλλαγὰς αὗται ἐξετελέσθησαν κατόπιν ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως μιᾶς τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

4. Παρὰ τὰς ἄνωτέρω διατάξεις, τὰ συμβόλαια ἀσφαλίσεως καὶ ἀντασφαλίσεως θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως καὶ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

Β' Παραγραφή.

1. Ἀπασαὶ αἱ προθεσίμαι παραγράφῃς ἢ περιορισμοῦ τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως ἢ συνεχίσεως δικαστικῆς ἀγωγῆς ἢ τοῦ δικαιώματος λήψεως συντηρητικῶν μέτρων αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἐννόμους σχέσεις ἀφορώσας πρόσωπα ἢ περιουσίας, καὶ θίγουσαι συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν ἰταλῶν ὑπηκόων, οὔτινες, λόγῳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἀσκήσωσιν ἢ νὰ συνεχίσωσι δικαστικὴν ἐνέργειαν ἢ νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ἀναγκαίας διατυπώσεις πρὸς διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων των, ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ ἐν λόγῳ προθεσίμαι ἤρξαντο τρέχουσαι πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, θεωροῦνται ὡς ἀνασταλεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμοιβαιότητος, παρέχουσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸ πλεονέκτημα τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου. Αἱ ἄνωτέρω προθεσίμαι θὰ ἀρχίσωσι τρέχουσαι ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου θὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὀρισθισμένων προθεσμιῶν διὰ τὴν κατάθεσιν τοκομεριδίων ἢ μερισμάτων, ἢ διὰ τὴν κατάθεσιν πρὸς πληρωμὴν, κληρωθεισῶν ἀξιών, ἢ πληρωτέων δι' οἷονδήποτε ἄλλον λόγον.

2. Ὅταν λόγῳ τῆς μὴ ἐκτελέσεως πράξεώς τινος ἢ τῆς παραλείψεως οἰασθήποτε διατυπώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἐλήφθησαν ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους μέτρα ἐκτελέσεως εἰς βάρος ὑπηκόου Ἠνωμένου Ἐθνους, ἢ Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἀποκαταστήσῃ τὰ παραβλαβέντα δικαιώματα. Ἐὰν ἡ ἀποκατάστασις τῶν δικαιωμάτων τούτων εἶναι ἀδύνατος ἢ ἤθελεν ἀποβῇ ἄδικος, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ ὅτι δεῖ ἵνα ὁ ἐνδιαφερόμενος λάβῃ τὸ ἀντι-

στάθμισμα ὅπερ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει θὰ ἀντεπεκρίνετο εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα.

Γ' Πιστωτικοὶ Τίτλοι.

1. Εἰς τὰς μεταξύ ἐχθρῶν σχέσεις, οὐδεὶς πιστωτικὸς τίτλος ὑπογραφείς πρὸ τοῦ πολέμου θὰ θεωρῇται ὡς μὴ ὢν πλέον ἐγκυρος διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι δὲν ἐνεφανίσθη ἐντὸς τῶν ἀπαιτούμενων προθεσμιῶν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πληρωμὴν, ἢ διότι ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τούτων δὲν εἰδοποιήθη ὁ ἐκδότης ἢ ὁ ὀπισθογράφος περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ τῆς μὴ πληρωμῆς, ἢ διότι δὲν ἐγένετο διαμαρτυρικὸν ἐντὸς τῶν ρηθεισῶν προθεσμιῶν, ἢ διότι οἰαδήποτε διατύπωσις παρελείφθη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

2. Ἐὰν ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας πιστωτικὸς τις τίτλος ὤφειλε νὰ ἐμφανίσθῃ πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πληρωμὴν, ἢ ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔδει νὰ γίνῃ εἰς τὸν ἐκδότην ἢ τὸν ὀπισθογράφον ἀναγγελία περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ τῆς μὴ πληρωμῆς, ἢ διαρκούσης τῆς ὁποίας ὁ πιστωτικὸς τίτλος ἔδει νὰ διαμαρτυρηθῇ, ἔληξε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ ἐὰν ὁ ὀφείλων νὰ ἐμφανίσῃ ἢ νὰ διαμαρτυρήσῃ τὸν τίτλον ἢ νὰ κάμῃ τὴν ἀναγγελίαν περὶ μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς, παρέλειψε νὰ τὸ πράξῃ διαρκούντος τοῦ πολέμου, θὰ παρασχεθῇ προθεσμία τριῶν τοῦλάχιστον μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐμφανίσῃ τὸν ρηθέντα τίτλον, νὰ συντάξῃ τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ νὰ κάμῃ τὴν ἀγγελίαν περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ τῆς μὴ πληρωμῆς.

3. Ἐὰν πρόσωπόν τι ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν, εἴτε πρὸ εἴτε κατὰ τὸν πόλεμον νὰ πληρώσῃ πιστωτικὸν τίτλον κατόπιν ἀναληφθείσης ἐναντι αὐτοῦ ὑποχρέωσιν ὡς ὅφ', ἑτέρου προσώπου καταστάντος μεταγενεστέρως ἐχθροῦ τὸ τελευταῖον παραμένει ὑπόχρεων, παρὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, νὰ ἐγγυηθῇ εἰς τὸ πρῶτον διὰ τὰς συνεπειὰς τῆς ὑποχρέωσός του.

Δ' Εἰδικαὶ διατάξεις.

1. Ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ παρόντος παραρτήματος, τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα θὰ θεωρῶνται ὅτι κατέστησαν ἐχθροὶ, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν πᾶσα ἐμπορικὴ συναλλαγὴ μεταξύ των ἀπέβη παράνομος, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους τὰ πρόσωπα ταῦτα ἢ τὸ συμβόλαιον ὑπῆγοντο.

2. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ νομικοῦ συστήματος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος παραρτήματος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἰταλίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVII.

Δικαστήρια λειῶν καὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

Α') Δικαστήρια λειῶν.

1. Ἐκάστη τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ, συμφώνως πρὸς διαδικασίαν ὑπ' αὐτῆς καθορισθησομένην, ἀπάσας τὰς ἀποφάσεις ἢ πράξεις τῶν Ἰταλικῶν Δικαστηρίων Λειῶν αἰτινες ἐξεδόθησαν κατόπιν δίκης θετούσης ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας τῶν ὑπηκόων αὐτῆς καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων ἢ πράξεων ἐκείνων αἰτινες δὲν θὰ ἦσαν ἐνδεχομένως σύμφωνοι πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον.

2. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον ὅλων τῶν ἐγγράφων καὶ στοιχείων τῶν δικῶν τούτων, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων καὶ πράξεων, νὰ δεχθῇ ἀπάσας τὰς

συστάσεις τὰς διατυπωθείσας κατόπιν τῆς ἐξετάσεως τῶν δικῶν τούτων καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς συστάσεις ταύτας.

Β') Ἀποφάσεις.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἵνα ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους οἰουδήποτε Ἑνωμένου Ἐθνους, εἰς πᾶσαν στιγμὴν κατὰ τὴν διάρκειαν ἐτησίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ἀσκήσῃ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Ἰταλικῶν ἀρχῶν ἀγωγὴν ἀναθεωρήσεως πάσης ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ὑπὸ ἰταλικοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν 10ῃς Ἰουνίου 1940 καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐπὶ πάσης δίκης κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπὸ ἑνὸς ἐκ τῶν

Ἑνωμένων Ἐθνῶν δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐκθέσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν, εἴτε ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐνάγοντος εἴτε ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐναγομένου. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἵνα, ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπῆρξεν ἐνὸς ἐκ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ὑπέστη ζημίαν λόγῳ οἰασδήποτε τοιαύτης φύσεως ἀποφάσεως, ἀποκατασταθῇ ὁ ὑπὸ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν εὐρίσκειτο κατάστασιν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἢ λάβῃ ἐπὶ ἀνταποκρινομένην, κατὰ τὴν περίστασιν, εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητά. Ὁ ὅρος «ὑπὸ ἑνὸς ἐκ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν» περιλαμβάνει τὰς ἐταιρείας καὶ σωματεῖα τὰς ὁργανωθείσας ἢ συσταθείσας συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐνὸς οἰουδήποτε Ἑνωμένου Ἐθνους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(2)

Περὶ ἀνακοινώσεως ὑπογραφείσης ἐν Λονδίῳ πανηγυρικῆς δηλώσεως τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.

Ο ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΠΙΤΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἀνακοινοῖ κατωτέρω τὸ κείμενον καὶ τὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασιν τῆς ἐν Λονδίῳ καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ὑπογραφείσης τὴν 5ην Ἰανουαρίου 1943 πανηγυρικῆς δηλώσεως τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ἄρθρον 75 τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας Συνθήκης Εἰρήνης τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1947 καὶ εἰς τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα τῶν περὶ Εἰρήνης Συνθηκῶν μετὰ τῆς Βουλγαρίας, Ρουμανίας καὶ Οὐγγαρίας.

«The Governments of the Union of South Africa; the United States of America; Australia; Belgium; China; the Czechoslovak Republic; the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland; Greece; India; Luxemburg; the Netherlands; New Zealand; Norway; Poland; the Union of Soviet Socialist Republics; Yugoslavia and the French National Committee:

Hereby issue a formal warning to all concerned, and in particular to persons in neutral countries, that they intend to do their utmost to defeat the methods of dispossession practised by the Governments with which they are at war against the countries and peoples who have been so wantonly assaulted and despoiled. Accordingly the Governments making this declaration and the French National Committee reserve all their rights to declare invalid any transfers of or dealings with, property, rights and interests of any description whatsoever which are, or have been situated in the territories which have come under the occupation or control, direct or indirect, of the Governments with which they are at war, or which belong, or have belonged, to persons (including juridical persons) resident in such territories. This warning applies whether such transfers or dealings have taken the form of open looting or plunder, or of transactions apparently legal in form even when they purport to be voluntarily effected.

The Governments making this declaration and the French National Committee solemnly record their solidarity in this matter».

Πανηγυρικὴ Δήλωση ὑπογραφείσα ἐν Λονδίῳ τὴν 5ην Ἰανουαρίου 1943.

«Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Αὐστραλίας, τοῦ Βελγίου, τοῦ Καναδά, τῆς Κίνας, τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Ἑλλάδος, τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ Λουξεμβούργου, τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Νορβηγίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ.

Διὰ τῆς παρούσης δηλώσεως προβαίνουν εἰς ἐπίσημον προειδοποίησιν πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ διαμένοντα εἰς οὐδετέρας χώρας, ὅτι προτείνονται νὰ πράξουν ὅτι ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὰς διὰ νὰ καταστήσουν ἀνενεργοὺς τὰς μεθόδους τὰς ἐφαρμοζομένας ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων μεθ' ὧν εὐρίσκονται εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, ἐναντίον τῶν Χωρῶν καὶ τῶν πληθυσμῶν, οἵτινες ὑπέστησαν σκληρὰν ἐπίθεσιν καὶ λεηλασίαν.

Συνεπῶς αἱ ὑπογράφουσαι τὴν παρούσαν δήλωσιν Κυβερνήσεις καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιφυλάσσουν εἰς ἑαυτὰς πᾶν δικαίωμα ὥπως κηρύξουν ἀκύρους πάσας τὰς μεταβιβάσεις ἢ συναλλαγὰς τὰς σχετικὰς μετὰ τὴν περικοσίαν, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα οἰκιστῶν, φύσεως ἢ ἀνθρώπων, ἢ ἔκκεντο εἰς τὰ ἐδάφη ἢ ἀντικείμενα ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἢ ὑπὸ τὸν ἥμεσον ἢ ἔμμεσον ἔλεγχον τῶν Κυβερνήσεων μεθ' ὧν εὐρίσκονται εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν ἢ ἄντινα ἀνήκουν ἢ ἀνῆκον εἰς πρόσωπα (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Νομικῶν προσώπων) διαμένοντα εἰς τὰ διάφορα ἐδάφη.

Ἡ προειδοποίησις αὕτη ἐφαρμόζεται εἴτε αἱ τοιαῦται μεταβιβάσεις ἢ συναλλαγὰς ἔλαβον τὴν μορφὴν διαπραγῆς ἢ δηλώσεως, εἴτε ἔλαβον αὐταὶ τὴν μορφὴν νομιμοφανῶν συναλλαγῶν ἀκόμη καὶ ὅταν αὐταὶ ἐμφανίζονται ὡς ἐκούσιως πραγματοποιηθεῖσαι.

Αἱ προβαίνουσαι εἰς τὴν Δήλωσιν ταύτην, Κυβερνήσεις καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ λαμβάνουσι πανηγυρικῶς σημείωσιν τῆς ἐν προκειμένῳ ἀλληλεγγύης αὐτῶν.

Ὁ Μόνιμος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

H. HINNEAHS

Ἀθῆναι τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 1947.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

ὅτι ὁπὸ 1 Ἰανουαρίου 1947 ὠρίσθησαν οἱ ὅροι ἐτησίων συνδρομῶν καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐξῆς:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ.	30.000
2. Διὰ τὸ τεύχος Β'	»	20.000
3. Διὰ τὸ τεύχος Γ'	»	20.000
4. » τὸ Παράρτημα	»	20.000
5. » τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	50.000
6. » τὸ τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	»	20.000
7. » Τὸ Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	10.000
8. » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	150.000

Διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὠρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζομένης διὰ τοὺς συνδρομητάς.

Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ὀριζομένου ποσοῦ, οἱ συνδρομηταὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως καταβάλωσιν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (Τ.Α. Π.Ε.Τ.) τὰ ἐξῆς ποσά :

1) Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ.	5.000
2) » » Β'	»	2.500
3) » » Γ'	»	2.500
4) » » Παράρτημα	»	2.500
5) » » Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν	»	10.000
6) » » Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ. »	»	2.500
7) » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας »	»	1.000
8) Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	20.000

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὠρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον :

α) Τῶν Τευχῶν Α, Β, Γ, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	Δρχ.	300
--	------	-----

β) Τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	500
---	---	-----

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὀρίζονται ὡς ἐξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ.	12.000
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν	»	400.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	80.000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν ἀνώνυμων ἑταιριῶν, ὅσας δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἑνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ	»	200.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις Ἀνων. Ἐταιρειῶν	»	32.000
6. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἐταιρειῶν συμφώνως τῷ Β. Δ. τῆς 20.5.39	»	15.000
7. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν	»	160.000
8. Τῶν συνοπτ. μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	60.000
9. Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν	»	32.000
10. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	32.000
11. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	180.000
12. Τῶν Ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τῶν τιμολογίων τῶν Ἀνωνύμων Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	32.000
Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως.		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	12.000

Διὰ πληρωμὰς διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν τᾶς φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ Διπλεκτύπου εἰσπράξεως) ὑπὲρ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσὸν εἰσπράττεται ἀπὸ μὲν τοὺς συνδρομητάς τῶν Ἐπαρχικῶν παρὰ τῶν Ταμείων, εἰς δὲ κατατίθεται ἡ συνδρομὴ, ἀπὸ δὲ τοὺς συνδρομητάς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ., συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 ἐ. ἐ. (ΡΟΝΕΟ 185) ἐγκ-κλιον διαταγὴν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὁ Διευθυντής

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ